

Miesięcznik Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

GAZETA SGH

www.sgh.waw.pl/gazeta/

numer 12 (10) grudzień 2016

publikacja bezpłatna

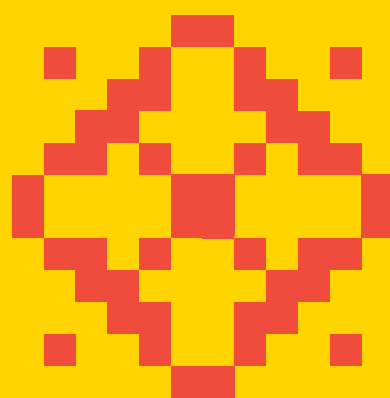
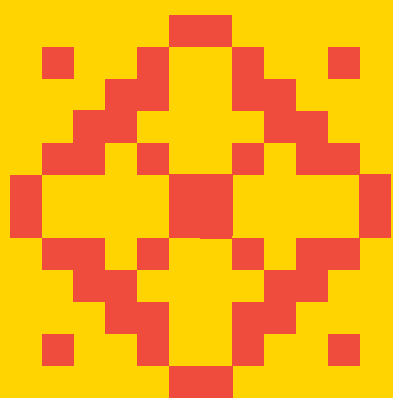

Świąt radosnych i rodzinnych, spokojnego roku 2017

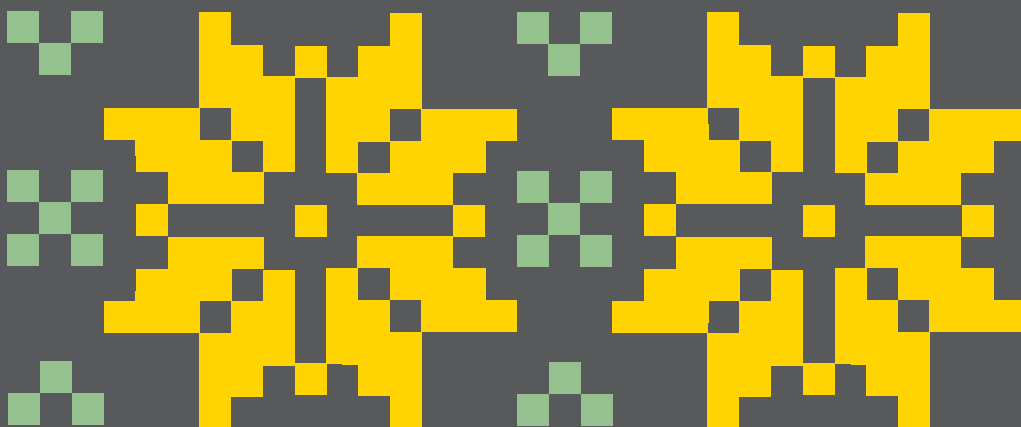
życzy redakcja

Rozwijaj się tak, jak sobie życzysz.

Zawodowe prezenty znajdziesz przez
cały rok na ey.com.pl/kariera

Building a better
working world

The fun
is finding out
where I can go!

Come and talk to us about a great career.

To support our global services in the area of trading & treasury & post trading in Warsaw we are looking for students and graduates with knowledge of financial markets, system/database administration and programming skills.

We offer **internships** or **fixed employment** on the positions:

- **developer**
- **analyst** (business/ functional/ infrastructure/ technical).

Interested? Contact us and send your CV to:

rekrutacja.ubis@unicredit.eu

www.unicreditgroup.eu/ubis

UniCredit Business Integrated Solutions Societa Consortile per Azioni Spółka Akcyjna o charakterze Konsorcjum Oddział w Polsce – Sąd Rejonowy Szczecin Centrum w Szczecinie – XIII Wydział Gospodarczy – KRS: 0000318071 – NIP: 302 00 00 542, ul. 1 Maja 38/39, 71-627 Szczecin

#InnovatorsOnly
#StayAheadOfTheGame

L'ORÉAL BRANDSTORM 2017

PLAY. EXPERIMENT.

INNOVATE.

THE ULTIMATE INNOVATION COMPETITION
SINCE 1992

JOIN NOW

WWW.BRANDSTORM.LOREAL.COM

f lorealbrandstormofficial

t bstormofficial

i brandstorm_official

IN PARTNERSHIP WITH

N°1 L'ORÉAL
MEN EXPERT

95,000

PARTICIPANTS

58

COUNTRIES

5

REGIONS

25

YEARS OF INNOVATION

L'ORÉAL BRANDSTORM 2017

#MISSION

DISRUPT MEN'S GROOMING WITH
LIFE-CHANGING INNOVATION

CHOOSE
YOUR PATH

BRAND CHALLENGE
OR
TECH CHALLENGE

BE
INVINCIBLE

BUILD YOUR TEAM
OF 3 STUDENTS

BE
CONNECTED

WITH L'ORÉAL
EXECUTIVES AND
THE WORLD

BE
EMPOWERED

WITH COACHING
AND E-LEARNING

BE
THE BEST

AND WIN
10,000 EURO

ONLINE
PITCH

NATIONAL
SELECTION

REGIONAL
SELECTION

INTERNATIONAL
FINALS IN PARIS

DARE TO JOIN NOW

WWW.BRANDSTORM.LOREAL.COM

SPIS TREŚCI

OD REDAKCJI

Uczyć – nauczyć, zarobić 5

AKTUALNOŚCI

Nagrody, nominacje, wyróżnienia 8

W DSL 9

W DSM 11

Z BIURA SAMORZĄDU STUDENTÓW

DYDAKTYKA I NAUKA

Eesti Vabariik i Słowenia
– po słonecznej stronie Alp 12

Korzyści z wyjazdów w ramach
programu Erasmus+ 13

Czy nagradzanie jednych
musi polegać na karaniu innych? 13

JAK UCZYĆ, ABY NAUCZYĆ?

Doskonałe praktyki dydaktyczne 14

Z ŻYCIA SZKOŁY

Studia we Francji – warto! 15

SGH w mediach 16

Seminaria Europejskie 17

Emocje w badaniach marketingowych 18

Student pierwszego roku 19

Advanced Analytics and Data Science 25

Dzień Przedsiębiorczości Rodzinnej
w SGH 29

O programie Nasha, mechanizmach
i Warsztatach Hurwiczowskich 30

Czy piłka nożna jest sportem
dla kobiet? 31

Młodzi KES 2016 – Postęp czy regres? 32

WOKÓŁ SGH

Pałac Kronenberga 33

WSPOMNIENIA

Kevin Essex 35

VARIA

Granty dla studentów 36

KALENDARYUM

GAZETA SGH

Miesięcznik Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie
al. Niepodległości 162, 02-554 Warszawa
budynek G, pokój 147, tel. 22 564 95 34

Wydawca

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

Redaktor naczelna

dr Barbara Minkiewicz, e-mail: bminki@sgh.waw.pl

Z-ca redaktora naczelnego

dr Jacek Wójcik, e-mail: jacek.wojcik@sgh.waw.pl

Sekretarz redakcji

Anna Domalewska, e-mail: adomal@sgh.waw.pl

Zdjęcia

Marcin Flis, Paweł Gołębiowski, Maciej Górski

Serwis internetowy

http://www.sgh.waw.pl/gazeta/

Skład

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

Druk

Zakład Poligraficzny Tonobis

ISSN 1644-2237 Nakład 2000 egz.

*Z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia
w imieniu własnym oraz władz uczelni
życzę wszystkim Czytelnikom „Gazety SGH”
– studentom, absolwentom, pracownikom i przyjaciółom naszej uczelni
– wiele szczęścia i radości
oraz sukcesów zawodowych w Nowym Roku.*

*prof. Marek Rocki
rektor*

Uczyć – nauczyć, zarobić

Święta za pasem, czas by kilka dni odpocząć, zregenerować się, cieszyć bliskością rodziny i przyjaciół. W tym roku przerwa świąteczna zaczyna się późno, szybko kończy. Studenci pewnie dorzucą sobie kilka dni, ale wykładowcy będą musieli w porę zameldować się na stanowiskach. Jak w każde święta i w nowy rok ogarną nas zapewne myśli dotyczące spraw ważniejszych, będziemy robili podsumowania, plany, niejednego z nas nie ominie „świąteczny dołek”. Wszak to co jednych cieszy – cały ten świąteczny pośpiech i rozgardiasz, innych denerwuje, gdyż nie mają z kim i dla kogo tych świąt przygotowywać. Oby tych drugich było wśród nas jak najmniej. Na spotkaniach świątecznych można się chyba spodziewać tematów społecznych, a nawet polityki. Dlatego podrzucamy coś na „intelektualny ząb”. W numerze zamieszczamy tekst *Młodzi KES 2016 – Postęp czy regres? O uwarunkowaniach społeczno-ekonomicznych ewolucji cywilizacji* autorstwa Aleksandry Chmielewskiej i Marty Dobrzyckiej. A w nim taki smakowity kąsek: „Ewolucję ostatnich dziesięcioleci kapitalizmu można przedstawić w ujęciu kartezyjańskim jako: myślę więc jestem – wyzyskuję więc jestem – liczę więc jestem – szukam więc jestem!!! W skali poszczególnych państw, jak i globalnej, liczba oszukanych klientów i konsumentów wyraźnie rośnie”. To nie Fidel albo inny „zacny” rewolucjonista to powiedział, to profesor Osiński... A może to tylko zdanie wyrwane z kontekstu, może nie jest aż tak złe? Liczymy na szersze zaprezentowanie tych myśli na łamach Gazety w roku 2017. Nie czujemy się oszukani, ale też nie oszukujemy, więc

nie ma nas? Zatrzymaliśmy się na „myślę więc jestem”, więc może tylko nam się zdaje, że jesteśmy? Zastanowimy się w święta.

Mocne słowa Profesora skłoniły nas do refleksji nad nauczaniem w Szkole Głównej Handlowej. My uczymy by zarobić, studenci uczą się by zarobić. Może to mało ambitne podejście, ale w końcu czymś trzeba rachunki uregulować. Ale jak to robić, by nie narazić się na zarzut oszukiwania naszych klientów-studentów? O tym będą pisać, a my będziemy publikować w roku 2017, Jakub Brdulak, Lidia Jabłonowska i Grzegorz Myśliwiec. Na razie autorzy sygnalizują swoje zamierzenia w artykule: *Jak uczyć, aby nauczyć? Doskonałe praktyki dydaktyczne*. Dydaktyki w naszym życiu teraz wiele, bo właśnie koordynatorzy zakończyli prace nad przedmiotami, za chwilę wszyscy będziemy uaktualniali naszą ofertę dydaktyczną. Deklaracje studentów, podania o limity, podlimity, sesja ... proza dydaktycznego życia. O wyzwaniach z nią związanych obszernie pisze Bartosz Witkowski – dziekan DSL. Jednocześnie Ministerstwo szykuje małą rewolucję w rozliczaniu uczelni. Uwagi na temat planowanych zmian skreślił Sławomir Kalinowski (prorektor UE w Poznaniu) w tekście pt. *Czy nagradzanie jednych musi polegać na karaniu innych?* Czekają nas wiele trudnych chwil w roku 2017 związanych z porządkowaniem spraw dydaktycznych. Ale to „za rok”. Na razie cieszymy się świętami. Na koniec proponujemy taką sekwencję: myślę więc jestem, czytam więc myślę, czytam więc jestem. No to bądźmy.

Barbara Minkiewicz, Jacek Wójcik

Zdjęcie na okładce © Smileus / Fotolia

Gazeta zastrzega sobie prawo do dokonywania skrótów, redakcji stylistycznej i adiustacji.

Centrum Doskonałości Jeana Monneta w SGH

W SGH powstało Centrum Doskonałości Jeana Monneta (Jean Monnet Centre of Excellence at Warsaw School of Economics – CEWSE). Kieruje nim prof. dr hab. Ewa Latoszek. Centrum jest ośrodkiem badań nad problematyką integracji europejskiej oraz miejscem propagowania wiedzy o procesach integracyjnych w Unii Europejskiej.

Powstało dzięki decyzji Komisji Europejskiej wydanej na czas nieokreślony. Działalność Centrum w latach 2016–2019 będzie finansowana ze środków Unii w ramach programu Erasmus+: Jean Monnet Activities.

Centrum jest częścią i najwyższym stopniem programu Jean Monnet zapoczątkowanego w 1989 roku. Celem programu jest stymulowanie nauczania, badań i debat w dziedzinie studiów nad integracją europejską na poziomie instytucji szkolnictwa wyższego nie tylko w ramach Unii Europejskiej, ale także globalnie, w państwach spoza UE. Obecnie na świecie działa blisko 200 Centrów Doskonałości, a w 2016 r. Komisja Europejska powołała tylko 15 takich instytucji w całej Unii Europejskiej, Kanadzie, Japonii i Korei; w państwach członkowskich UE z Europy Środkowej i Wschodniej powstały jedynie dwa takie centra. Zgodnie z regulacjami Komisji Europejskiej w SGH będzie mogło istnieć i działać tylko jedno centrum.

Decyzja o przyznaniu SGH Centrum Doskonałości jest wyrazem uznania dla jakości kształcenia i badań prowadzonych przez pracowników Katedry Unii Europejskiej im. J. Monneta oraz innych pracowników naukowych KES współpracujących z Katedrą. W działalność CEWSE będą jako tzw. *key staff* włączone: dr hab. Magdalena Proczek, dr Agnieszka Kłos, dr

Anna Masłoń-Oracz i dr Marta Pachocka, oraz przedstawiciele instytucji partnerskich, czyli Centrum Europejskiego UW, ECSA (European Community Studies Association), Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach, Akademii im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie Wielkopolskim. We współpracy z CEWSE będą także włączeni przedstawiciele wielu znanych ośrodków zagranicznych.

Kierownikiem Centrum jest prof. dr hab. Ewa Latoszek wchodząca w skład europejskiego grona profesorów Jeana Monneta. Na sekretarza projektu wskazana została dr Anna Masłoń-Oracz.

Celem Centrum jest stworzenie platformy współpracy naukowców zajmujących się problematyką integracji europejskiej oraz propagowanie wiedzy i badań w obszarze procesów integracyjnych w Unii Europejskiej – prawnych, ekonomicznych, politologicznych i historycznych. W szczególności ma ono służyć promowaniu współpracy profesorów Jeana Monneta, kierowników katedr Jeana Monneta, młodej kadry uniwersyteckiej prowadzącej zajęcia w ramach modułów europejskich. Jest to struktura otwarta na współpracę z otoczeniem uniwersyteckim, aspirująca do organizacji oraz współuczestnictwa w inicjatywach lokalnych i regionalnych propagujących integrację europejską. W ramach przyznanego projektu Komisji Europejskiej przygotowany zostanie m.in. szereg publikacji z zakresu integracji europejskiej, konferencji międzynarodowych, seminariów doktorskich oraz debat i dyskusji naukowych.

Katedra Unii Europejskiej im. Jeana Monneta SGH
[<http://kolegia.sgh.waw.pl/pl/KES/struktura/kue/Strony/default.aspx>].

SGH wśród najlepszych szkół biznesu w Europie

Jak co roku w grudniu „Financial Times” opublikował ranking najlepszych 90 uczelni biznesowych w Europie. Ranking ten jest podsumowaniem czterech rankingów, które organizuje FT.

W mijającym roku SGH wzięła udział tylko w jednym rankingu FT – wrześniowym Master in Management, w którym kierunek zarządzanie uplasował się na 73. pozycji na świecie i 65. w Europie. W rankingu „podsumowującym” SGH zajęła 83. miejsce, *ex aequo* z Bradford University School of Management i EM Strasbourg Business School.

Najwyższe pozycje w grudniowym rankingu szkół biznesowych zajęły: London Business School, HEC Paris i Insead. Druga obecna w rankingu uczelnia z Polski – Akademia Leona Koźmińskiego – zajęła 45. miejsce.

Ranking na stronach FT: [<http://rankings.ft.com/businessschoolrankings/european-business-school-rankings-2016>].

Aktualności Uniwersytetu Trzeciego Wieku SGH

W 111 roku funkcjonowania Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, Uniwersytet Trzeciego Wieku SGH rozpoczął 11 rok swojej działalności.

Dziesięć minionych lat to okres niezwykle ekspansywnego, dynamicznego rozwoju, który spowodował, że UTW SGH zajmuje pozycję lidera w zbiorowości 560 Uniwersytetów Trzeciego Wieku w kraju, w tym czterdziestu w samej Warszawie. Ogromna w tym zasługa przychylności władz rektorskich SGH, które wspierają działalność Uniwersytetu w różnych formach.

UTW SGH wychodzi do swoich słuchaczy z niezwykle szeroką, interdyscyplinarną ofertą naukową, integracyjną, rehabilitacyjną, turystyczną, artystyczną; jest też inicjatorem największych i najbardziej prestiżowych wydarzeń ogólnopolskich.

W 2016 roku odnowił na kolejne 3 lata międzynarodowy certyfikat w zakresie Systemu Zarządzania Jakością ISO

9001:2008 (jedyne taki certyfikat wśród organizacji pozarządowych w Polsce). Przewodniczy Komisji Dialogu Społecznego ds. UTW przy Prezydencie m.st. Warszawy, jest współorganizatorem Obywatelskiego Parlamentu Seniorów, który w październiku 2016 r. rozpoczął II trzyletnią kadencję.

Nasze najmłodsze, ale już osiągnące artystyczne sukcesy dziecko to Teatr UTW SGH KURTYNA.

Motto działania na nowy rok akademicki to „W nowe X lecie UTW SGH z nowymi parterami”, które oznacza rozszerzanie współpracy także na inne, niż UTW, organizacje pozarządowe, jak i na sferę srebrnej gospodarki. UTW SGH podjął m.in. współpracę z Federacją Stowarzyszeń Służb Mundurowych, Krajowym Instytutem Spraw Senioralnych, Grupą ADAMED oraz Firmą farmaceutyczną Janssen.

Krystyna Lewkowicz

CEMS Annual Events – absolwenci odebrali dyplomy

3 grudnia w Sztokholmie w ramach 28. CEMS Annual Events odbyła się uroczystość wręczenia dyplomów ukończenia studiów w programie CEMS Master's in International Management. Program jest prowadzony przez CEMS – alians strategiczny 30 czołowych uczelni ekonomicznych na świecie i 70 partnerów korporacyjnych. Tegoroczne CEMS Annual Events zorganizowała Stockholm School of Economics. Dyplomy odebrało 15 z 30 tegorocznych absolwentów SGH, którzy ukończyli program CEMS MIM. W uroczystości udział wzięli JM Rektor prof. Marek Rocki i prorektor ds. współpracy z zagranicą prof. Jacek Prokop.

Odbierający dyplomy dołączyli do międzynarodowego grona już ponad 12 000 absolwentów programu, gdzie absolwenci SGH, a jest ich już 570, stanowią znaczącą grupę. Absolwenci CEMS tworzą niezwykle międzynarodową społeczność, a jednocześnie unikatowy zasób organizacji CEMS – The Global Alliance in Management Education.

Film z uroczystości wręczenia dyplomów na CEMS Annual Events 2016 można zobaczyć na [<https://www.youtube.com/watch?v=Kx0x9o5Hd3o>] (wejście absolwentów SGH od 22:16 minuty, wręczenie dyplomów absolwentom SGH od 2:04:45).

JM Rektor SGH prof. Marek Rocki, prorektor ds. współpracy z zagranicą prof. Jacek Prokop oraz Grzegorz Augustyniak z Centrum Programów Międzynarodowych z absolwentami CEMS MIM z SGH

SGH kuźnią prezesów według „Rzeczpospolitej”

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie i Politechnika Warszawska zajęły *ex aequo* 1. miejsce w rankingu „Kuźnia prezesów”, czyli w zestawieniu uczelni, które wykształciły najwięcej szefów największych polskich firm.

Gazeta zwraca uwagę, że wzrasta liczba prezesów, którzy studiowali w latach 90., gdy szkoły wyższe rozwijały programy z zakresu zarządzania i marketingu. „Ich udział w naszym zestawieniu rośnie, czego przejawem jest też sukces warszawskiej SGH, która w tym roku po siedmiu latach nieobecności wróciła na podium zestawienia (przed rokiem zajmowała piąte miejsce). Ma tyłu absolwentów wśród prezesów co kilkakrotnie większa Politechnika Warszawska” – pisze Anita Błaszczak.

Przywołuje słowa rektora SGH prof. Marka Rockiego, że „misją uczelni jest kształcenie pracodawców, a nie pracobiorców. – Dlatego tak ważny jest udział przedsiębiorców w kreowaniu i ocenie oferty dydaktycznej SGH, a także w prowadzeniu zajęć. Wielu pracowników SGH bierze bezpośredni udział w zarządzaniu przedsiębiorstwami”.

W komentarzu „Szarża absolwentów ekonomii” Krzysztof Adam Kowalczyk zauważa, że SGH „szturmem wdarła się w tym roku na podium rankingu. Zasłużony awans uczelni ekonomicznej to sygnał nadchodzącej zmiany pokoleniowej wśród polskich szefów. Na biznesowe wyżyny wspina się właśnie pokolenie, które studia kończyło w latach 90., kiedy dzięki rozwojowi gospodarki rynkowej w Polsce wykształcenie ekonomiczne zaczęło przynosić sowy zwrot z inwestycji we własną edukację. Wcześniej, w latach 80. studia ekonomiczne wydawały się kierunkiem dla marzycieli, mało praktycznym, niedającym szans zawodowych”.

Za SGH (6,60%) i Politechniką Warszawską (6,60%) uplasowały się Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie (6,42%), Politechnika Śląska w Gliwicach i Uniwersytet Warszawski (obie po 6,24%).

X Świąteczny Koncert SGH

X Świąteczny Koncert SGH to jubileuszowa edycja jednej z największych studenckich inicjatyw charytatywnych w kraju, która rokrocznie przyciąga ok. 2500 osób. Już **20 grudnia** na scenie warszawskiego klubu Palladium wystąpią artyści, wybrani na przesłuchaniach, z nowymi odsłonami świątecznych utworów. Podczas koncertu będzie można również wziąć udział w świątecznej loterii i kiermaszu słodkości oraz licytacjach fantów przekazanych przez polskich artystów, sportowców czy polityków.

Dzięki współpracy z Uniwersytetem Muzycznym Fryderyka Chopina w tym roku odbędą się również dwa spektakle muzyczne *Święta w Prezencie*, skierowane do dzieci. Przedstawienia można obejrzeć już 15 grudnia w Studiu Nagraniowym Polskiego Radia oraz 19 grudnia na Uniwersytecie Muzycznym.

Cały zysk z tegorocznej edycji Koncertu zostanie przekazany Fundacji Ewy Błaszczak „Akogo?” i pomoże w rehabilitacji podopiecznych Kliniki Budzik.

Po więcej informacji zapraszamy na stronę [www.swiatecznie.org] oraz na Facebook'a: Świąteczny Koncert SGH oraz Święta w Prezencie. Tam również pojawiają się informacje o biletach.

Podwójny dyplom Università degli Studi di Firenze

6 grudnia w SGH przebywali przedstawiciele uczelni partnerskiej SGH z Włoch – Università degli Studi di Firenze (UNIFI). Spotkanie związane było z podpisaniem umowy o ustanowieniu i uruchomieniu nowego Magisterskiego Programu Podwójnego Dyplomu (MPPD) na kierunku finanse i rachunkowość pomiędzy obiema uczelniami.

Delegacja UNIFI w składzie:

- prof. Vincenzo Zampi – prezydent Szkoły Ekonomii i Zarządzania
- prof. Maria Elvira Mancino – dyrektor programu magisterskiego Finance and Risk Management

spotkała się z rektorem SGH, prof. Markiem Rockim oraz prof. Jackiem Prokopem, prorektorem ds. współpracy z zagranicą. W spotkaniu uczestniczyli również: prof. Małgorzata Iwanicz-Drozdowska (współinicjatorka utworzenia MPPD), dr Izabela Bergel (pełnomocnik rektora ds. programów podwójnego dyplomu), dr Adam Karbowski (prodziekan Studium Magisterskiego), mgr Elżbieta Fonberg-Stokłuska (dyrektor Centrum

Programów Międzynarodowych), mgr Małgorzata Chromy (CPM) oraz p. Urszula Szczecińska (DSM).

Więcej informacji o nowym MPPD już wkrótce w styczniowej „Gazecie SGH” oraz na stronach poświęconych programom podwójnego dyplomu.

NOMINACJE, NAGRODY, WYRÓŻNIENIA

Tytuł „Osobowość w Ubezpieczeniach” dla SGH

Kapituła Nagrody Honorowej im. Profesora Tadeusza Sangowskiego Izby Gospodarczej Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka pod przewodnictwem prof. Alojzego Z. Nowaka z okazji 110. rocznicy edukacji ekonomicznej wielu pokoleń Polaków nadała Szkole Głównej Handlowej w Warszawie tytuł „Osobowość w Ubezpieczeniach”.

Prof. Michał Trocki laureatem nagrody Atlas PM 2016

Prof. dr hab. Michał Trocki wyróżniony został przez IPMA International Project Management Association prestiżową nagrodą Atlas Project Management 2016.

Nagroda przyznawana jest osobom szczególnie zasłużonym dla rozwoju profesjonalnego zarządzania projektami. IPMA jest międzynarodową organizacją fachową, skupiającą ekspertów, praktyków i naukowców zajmujących się zawodowo

tematyką zarządzania projektami. Przy wsparciu tej organizacji realizowany jest w SGH od dwóch lat program IPMA-Student kształcenia i certyfikacji kompetencji z zakresu zarządzania projektami. Wręczenie nagrody odbyło się w trakcie Gali International & Polish Project Excellence Award 2016 w ramach XIX Konferencji IPMA Polska. [<http://www.ipma.pl/ppe-award/atlas-project-management>].

Habilitacje pracowników SGH nagrodzone przez NBP

Prof. Izabela Pruchnicka-Grabias z Instytutu Bankowości Kolegium Ekonomiczno-Społecznego zdobyła I nagrodę w V edycji Konkursu o Nagrodę Prezesa Narodowego Banku Polskiego za najlepszą pracę doktorską i habilitacyjną. Jury doceniło rozprawę *Fundusze hedgingowe. Teoria i praktyka*. **Dr hab. Małgorzata Pawłowska** z Katedry Teorii Systemów Ekonomicznych Kolegium Ekonomiczno-Społecznego została wyróżniona w tym samym konkursie za pracę *Konkurencja w sektorze bankowym. Teoria i wyniki empiryczne*.

W IX edycji Konkursu o Nagrodę Prezesa NBP za najlepszą pracę magisterską wyróżnienia zdobyli dwaj absolwenci SGH: **Sebastian Wieczorek** (za pracę *Czy strefę euro czeka stagnacja gospodarcza? Analiza porównawcza kryzysu gospodarczego w Japonii oraz w strefie euro* napisaną pod kierunkiem naukowym prof. dr. hab. Andrzeja Sławińskiego) i **Marcin**

Kujawski (za pracę *Pułapka średniego dochodu – czy kraje Europy Środkowej są nią zagrożone?* napisaną pod kierunkiem naukowym dr. Andrzeja Torója).

25 listopada w siedzibie Narodowego Banku Polskiego odbyła się uroczysta gala, na której prezes NBP Adam Glapiński ogłosił wyniki konkursu i wręczył nagrody.

Więcej informacji: [<https://www.nbpportal.pl/wiedza/wydarzenia/nagrody-za-najlepsze-prace-magisterskie,-doktorskie-i-habilitacyjne-juz-przyznane>].

Prof. Tomasz Szapiro przewodniczącym nowej komisji KRASP

Podczas obrad Zgromadzenia Plenarnego Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich w dniach 17–18 listopada 2016 została utworzona Komisja ds. Rankingów i Akredytacji. Na jej przewodniczącego w kadencji 2016–2020 powołano prof. dr. hab. Tomasza Szapiro.

W konsekwencji były rektor SGH jest teraz także członkiem Prezydium KRASP oraz przedstawicielem KRASP w ciałach zajmujących się akredytacją i rankingami. Ponadto profesor Szapiro został członkiem Komisji ds. Organizacji i Legislacji na drugą kadencję.

W DSL

Ostatnie tygodnie w DSL to czas bardzo intensywnej pracy w związku z procesem składania deklaracji przez studentów i układaniem harmonogramów na kolejny semestr. Zapewne znacznej części z Państwa czytających te słowa może się wydawać, że przecież to nic skomplikowanego – ot, zbieramy deklaracje od studentów, uruchamiamy to, co studenci wybiorą, a potem najwyczajniej wpisujemy to w plan. Ba, nawet nie do końca, bo przecież samym wpisaniem w plan zajmuje się Dział Organizacji Dydaktyki. No cóż, mi również tak się wydawało jeszcze trzy miesiące temu, ale rzeczywistość jest zgoła odmienna, bo w całym procesie po drodze czeka wiele pułapek. A tu jeszcze cały czas kołaczę myśl, że można by to i tamto poprawić, podczas gdy wiadomo, że każda zmiana przynajmniej na początku liczbę problemów zwiększa w tempie wykładniczym.

Po pierwsze bowiem, nie wszyscy studenci biorą czynny udział w procesie składania deklaracji. Można by powiedzieć: no to ich problem, najwyżej dopiszą się później. Ale w rzeczywistości nie do końca tak jest: o tym, co wpisać na listę przedmiotów do ewentualnego uruchomienia musimy decydo-

Profesorowie SGH w Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów

21 listopada Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów ogłosiła wyniki wyborów członków sekcji na kadencję 2017–2020. **Prof. Maria Romanowska** (KZiF SGH) znalazła się w gronie naukowców reprezentujących nauki o zarządzaniu, a **prof. Adam Budnikowski** (KGŚ SGH) – ekonomię.

Więcej informacji: [<http://www.ck.gov.pl/>].

Konkurs Project Master 2016

W ogólnopolskim konkursie na najlepsze prace dyplomowe z zakresu zarządzania projektami Project Master 2016, organizowanym przez IPMA International Project Management Association Polska, w kategorii najlepszej pracy podyplomowej zwyciężyła **Barbara Bielecka**, absolwentka Podyplomowych Studiów Zarządzania Projektami SGH. Jest ona autorką pracy pt. *Problemy w zarządzaniu projektami w branży HVAC na przykładzie przedsiębiorstwa X*, wykonanej pod kierunkiem dr Emila Bukłahy z Katedry Zarządzania Projektami KZiF SGH.

Wyróżnienie w tej samej kategorii uzyskał **Przemysław Chmiczak**, absolwent Podyplomowych Studiów Zarządzania Projektami SGH, za pracę pt. *Zarządzanie sobą w czasie, analiza metodyk i wnioski z badań*, wykonaną pod kierunkiem prof. dr hab. Piotra Wachowiaka z Instytutu Zarządzania KZiF SGH.

Więcej informacji: [<http://www.projectmaster.ipma.pl/?p=883> oraz na <http://www.kzpro.pl/>].

Dr hab. Zbigniew Krysiak ekspertem ekonomicznym

Dr hab. Zbigniew Krysiak z Zakładu Zarządzania Ryzykiem został ekspertem ekonomicznym w Biurze ds. Narodowej Rady Rozwoju w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej oraz ekspertem wiceministra finansów Wiesława Janczyka w Ministerstwie Finansów.

wać zaraz po pierwszym etapie składania deklaracji, tymczasem część studentów (na studiach stacjonarnych – około 20%, na niestacjonarnych – około 40%) nie wzięła w tym etapie udziału, a miejsca na zajęciach i tak musimy dla nich jakieś zaplanować... Tak na marginesie, niezwykle cieszy za to fakt, że udało się doprowadzić do sytuacji, w której na studiach dziennych przynajmniej na nadchodzący drugi semestr niemal wszyscy studenci stacjonarni dokonali wyboru odpowiednich dla semestru przedmiotów podstawowych – być może mobilizująco podziałała informacja, że tych, którzy nie zapiszą się sami, zapisze DSL, bo tak jak studentów obowiązuje plan studiów, tak my mamy obowiązek pilnowania jego realizacji. Mam nadzieję, że po kolejnym etapie składania deklaracji na kolejny semestr będziemy mogli cieszyć się już niemal stuprocentową frekwencją – to prostsze, bardziej efektywne i zdecydowanie pewniejsze niż liczenie na dopisywanie się później.

Po drugie, podaż i popyt nijak nie chcą się równoważyć. Studenci chcą realizować przedmiot X zgłaszany do oferty przez jednego wykładowcę, który nie jest w stanie obsłużyć wszystkich chętnych, lub też w zimowym semestrze przekroczył pensum dwukrotnie i w letnim chciałby wreszcie usiąść do monografii habilitacyjnej. Z kolei koledzy tegoż wykładowcy w zasadzie

przedmiot X mogliby poprowadzić – fakt, może wymagałoby to dodatkowych przygotowań, ale mają po temu stosowne kompetencje. Mają jednak w ofercie przedmioty Y oraz Z, na które akurat studenci wcale zapisywać się nie chcą. Czasem próbujemy używać osobistych kontaktów, prosząc naszych kolegów, by mimo wszystko zgodzili się poprowadzić tu czy tam jakieś zajęcie, czasem prosimy o taką pomoc koordynatorów przedmiotów lub opiekunów kierunków. Najczęściej są nam Państwo bardzo przychylni i pojawiające się zapotrzebowanie przynajmniej jeszcze tym razem udało się, co do zasady, zaspokoić. Niezależnie od tego, wkrótce przygotowujemy listę przedmiotów kierunkowych i powiązanych z kierunkami, na które widać największe, niezaspokojone możliwościami osób zgłaszających zajęcia do oferty, zapotrzebowanie. Mam nadzieję, że chociaż części z Państwa, którzy mają kłopoty z wyrobieniem pensum, ta lista zasugeruje co mogliby Państwo dołączyć do listy zgłaszanych przez siebie przedmiotów, tak by dopasować ją do zapotrzebowania (być może w chwili gdy czytają Państwo te słowa, lista została już przekazana do publicznej wiadomości). Tu muszę uczciwie dodać, że nie jestem autorem tego pomysłu – zasugerowała go jedna z wykładowczyń naszej uczelni, za co jej jeszcze raz dziękuję, a wszystkim z Państwa zachęcam kolejny raz do zgłaszania nam swoich pomysłów, które mogą usprawnić pracę nas wszystkich, bo jak widać, staramy się je wdrażać.

Po trzecie, staramy się poprawiać to, co funkcjonuje. Bo przecież nawet jeśli coś funkcjonuje dobrze, to mogłoby zawsze funkcjonować świetnie. Dlatego też wprowadziliśmy szereg zmian przy składaniu deklaracji przez studentów. Tak oto w przypadku przedmiotów podstawowych odeszliśmy od zasady pozostawiania studentom do wyboru dokładnie takiej liczby wykładowców, ile wynosi liczba wykładów, jakie planujemy otworzyć. Przeciwnie, o ile ktoś z Państwa tego nie zastrzegł, studenci mieli możliwość wyboru Państwa oferty prowadzenia przedmiotu podstawowego, tak jak i wszystkich pozostałych. DSL natomiast podejmując decyzję o uruchomieniu poszczególnych wykładów kierował się liczbą studenckich wyborów. Taki system, bez uprzedniego ograniczenia liczby oferowanych wykładów podstawowych z danego przedmiotu, wydaje się otwierać drogę do prowadzenia zajęć wszystkim chętnym, którzy będą cieszyli się zainteresowaniem studentów. Ma też jednak i cień w postaci konieczności odejścia od zdefiniowanych wcześniej pasm, do których już przed rozpoczęciem wyborów przypisani byli poszczególni wykładowcy, bo w końcu nie wiadomo z góry, kto zostanie wybrany. Zespół Rozwoju Oprogramowania, z którego pracownikami odbyliśmy ogromną liczbę spotkań, pracuje już nad rozwiązaniem, które umożliwiłoby studentom wymianę między sobą zajęć podstawowych na drugim etapie składania deklaracji. Jeśli uda się zakończyć prace na czas, powstanie znakomite i wygodne dla studentów narzędzie. Przy tej okazji, Państwa studentów bardzo poproszę o śledzenie informacji dotyczących harmonogramu składania deklaracji, bo w przypadku sukcesu w tym punkcie, konieczna będzie drobna korekta terminowa harmonogramu deklaracji semestralnych na jego II etapie!

Inna zmiana jaką planujemy, o ile Zespół Rozwoju Oprogramowania wygra wyścig z czasem (a to niełatwe, zważywszy na niewielką liczbę pracowników, za to wielkie zapotrzebowanie na ich usługi), dotyczyć będzie dopisywania studentów na zajęcia poza trzema etapami funkcjonowania elektronicznego systemu składania deklaracji. No cóż, rozwiązanie jakie zastosowaliśmy w ostatnim semestrze, polegające na praktycznie nieograniczonym dopisywaniu się na zajęcia przez studentów na podstawie złożonych w drugim tygodniu października podań ze zgodami

wykładowców, było chyba najbardziej prostudenckim od lat: jeśli tylko wykładowca złożył swój podpis ze zgodą na podaniu, a student nie był zapisany na ten sam przedmiot do kogoś innego, praktycznie bez żadnych ograniczeń dopisywaliśmy go (i wszystkich innych studentów) dokładnie tam, gdzie chciał. Kosztem tego rozwiązania była niestety ogromna ilość pracy, jaka przypadła w udziale pracownikom DSL, przez których ręce przechodziło w największym szczycie ponad 1000 podań tygodniowo. Liczba ta robi wrażenie, a jednocześnie też dziwi: przecież zdecydowaną większość zapisów można było zrealizować wcześniej, elektronicznie, a wśród podań bardzo wiele było przypadków prób dopisania się do, na przykład, sześciu bądź siedmiu wykładów – wcale nie zawsze na tyle obleganych, by konieczność zapisów przez podania wynikała z niemożności dopisania się wcześniej w systemie. Jednocześnie z perspektywy czasu wydaje mi się, że większe wrażenie na studentach wywarł fakt, że bardzo dokładnie przestrzegaliśmy terminów składania podań, jak też wymogów formalnych (podpis wykładowcy), niż to, że taką możliwość, bynajmniej nie wynikającą z regulaminu ani wcześniejszych zapowiedzi, a jedynie z chęci ułatwienia życia, zaproponowaliśmy. Trzymamy w każdym razie mocno kciuki, żeby ZRO udało się zdążyć jeszcze przed kolejnym semestrem z przygotowaniem odpowiedniego modułu w systemie Wirtualnego Dziekanatu, w którym studenci w ciągu kilku pierwszych dni mogliby wysłać do wybranych wykładowców zapytanie o zgodę na dopisanie ich do zajęć, ci zaś mogliby jednym kliknięciem (potencjalnie poprzedzonym rozmową ze studentem, czy też sformułowaniem warunków przez prowadzącego zajęcia) wyrazić na to swą zgodę lub sprzeciw. Taki moduł zastąpiłby papierowe podania o dopisanie, oszczędzając ogromu pracy dziekanatowi (na dłuższą metę DSL nie może funkcjonować w warunkach niemalże paraliżu spowodowanego taką skalą papierowych podań, z których każde musi być zarejestrowane, rozpatrzone, a sama decyzja – wprowadzona ręcznie do systemu), a także ułatwiając załatwienie tej kwestii zarówno studentom, jak i wykładowcom.

Wreszcie, postanowiliśmy w sposób nieco bardziej skoordynowany rozwiązać kwestię niezaliczonych lub niezrealizowanych na czas przedmiotów podstawowych. Po rozmowach z koordynatorami zajęć udało nam się znaleźć wykładowców, którzy w najbliższym semestrze poprowadzą zajęcia ze wszystkich niemal przedmiotów podstawowych, w szczególności zaś tych, które uruchamiane są zgodnie z planem studiów w semestrach zimowych. Cel jest prosty: student, który nie zapisał się w I lub III semestrze na przedmiot podstawowy jaki powinien w danym momencie realizować, lub też nie zdał z niego egzaminu, już w najbliższym semestrze będzie mógł – a w zasadzie musiał – nadrobić swą zaległość. Dzięki temu unikniemy bardzo dziwnej i niewygodnej konstrukcji, jaką jest „semestr oczekujący”, a studenci, którym coś się nie powiodło, będą mogli zaległość nadrobić od razu. Faktem jest, że „grupy pościgowe” istniały z niektórych przedmiotów już wcześniej, chcielibyśmy jednak teraz takie rozwiązanie wprowadzić na stałe wszędzie tam, gdzie istnieje potrzeba.

Czy planowane przez nas zmiany w całości uda się wprowadzić już teraz? Zobaczymy. Ale jest to jedna z rzeczy, jakiej bym sobie bardzo życzył w prezencie na Gwiazdkę. Sobie i całemu Dziekanatowi Studiów Licencjackich. A Państwu życzę przede wszystkich szczęśliwych, spokojnych Świąt, wolnych od pracy, za to z dużą ilością kalorii, z których pod koniec grudnia nikt przynajmniej nikomu nie musi się tłumaczyć!

Bartosz Witkowski

W DSM

Ostatni miesiąc w Dziekanacie Studium Magisterskiego obfitował w wiele pracy, zarówno w zakresie organizacji dydaktyki, jak i sprawozdawczości oraz przygotowywania analiz finansowych. W zakresie organizacji dydaktyki Dziekanat jest obecnie w trakcie przygotowywania:

1. Listy przedmiotów, które mają być uruchomione w semestrze letnim roku akademickiego 2016/2017.
2. Harmonogramu zimowej sesji egzaminacyjnej (ponad 600 przedmiotów).
3. Egzaminów dyplomowych oraz obron prac magisterskich (bieżący semestr jest rekordowy w historii Dziekanatu, ponieważ łącznie w Studium Magisterskim studiuje około 9000 studentów).
4. Planu zajęć dla studentów, którzy będą przyjęci w rekrutacji zimowej.

W zakresie sprawozdawczości oraz prowadzenia analiz finansowych realizowane są prace związane z obsługą systemu POL-on (zintegrowany system informacji o nauce i szkolnictwie wyższym, który wspiera pracę Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a także Głównego Urzędu Statystycznego oraz Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów) oraz badaniem stanu należności związanych z realizacją studiów na poziomie magisterskim przez studentów SGH.

Intensywnie rozwijany jest także proces umiędzynarodowienia DSM. Na dyżurze dziekańskim miałem niedawno okazję go-

ścić przedstawiciela studentów kierunku International Business, Diego Di Gilio. W czasie blisko godzinnej rozmowy zapoznałem się z sugestiami studentów, które dotyczyły (1) poprawy efektywności komunikacji pomiędzy studentami kierunków angielskojęzycznych a Dziekanatem, (2) możliwości włączenia wykładów gościnnych dawanych przez praktyków z biznesu oraz ekspertów w ramy oferowanych na studiach angielskojęzycznych kursów oraz (3) możliwości nawiązania współpracy w zakresie wymiany studentów i pracowników pomiędzy SGH a zagranicznymi uczelniami, w których studenci naszych magisterskich programów angielskojęzycznych uzyskali stopień licencjata.

W listopadzie zorganizowane zostało także spotkanie informacyjne dla studentów 1. i 3. semestru studiów magisterskich prowadzonych w języku angielskim na kierunku International Business. W czasie tego spotkania studenci zostali poinformowani o istnieniu (i) dedykowanej dla studiów angielskojęzycznych strony w serwisie FB [@studiesinenglishatshg] oraz (ii) bloga DSM z sekcją angielskojęzyczną [<http://dziekanat.waw.pl/english/>]. Dodatkowo, w przypadku każdego kierunku magisterskiego prowadzonego w języku angielskim zostanie wybrany przedstawiciel studentów, który będzie mógł bez zwłoki komunikować się z prodziekanem w sprawach wymagających sprawnego działania, czy szybkiego podjęcia odpowiedniej decyzji.

W sprawach (2) oraz (3) zostaną przygotowane listy kontaktowe (przy udziale studentów) (i) przedsiębiorstw zainteresowanych współpracą dydaktyczną z SGH oraz (ii) uczelni zagranicznych, w których nasi studenci realizowali studia licencjackie.

Adam Karbowski

Z BIURA SAMORZĄDU STUDENTÓW ■ ■ ■

Za nami jedno z najważniejszych wydarzeń na uczelni w roku – w listopadzie odbyły się wybory samorządowe, senackie i kolegiałne. W dniach 23–25 listopada mogli głosować studenci studiów stacjonarnych, zaś studenci niestacjonarni mieli do tego okazję w dniach 18, 20 i 26 listopada. Tym razem gorączka związana z wyborami dała się zauważyć ze zdwojoną siłą, ponieważ kandydaci zrzeszyli się w dwa konkurujące bloki. Była to jednak zdrowa rywalizacja, a pretendenci prześcigali się w pomysłach na postulaty wyborcze mające przekonać studentów do zagłosowania właśnie na nich. Przypomnijmy, że było o co zabiegać – każdy student miał prawo do oddania jedenastu głosów (ośmiu w przypadku studentów niestacjonarnych), w tym na jednego senatora, pięciu przedstawicieli do rad kolegiów SGH oraz pięciu przedstawicieli do Rady Samorządu Studentów SGH (dwóch w przypadku studentów niestacjonarnych). Jak ważne są to jednostki w strukturze naszej uczelni?

Rada Samorządu Studentów SGH jest organem przedstawicielskim studentów. Jako ciało uchwałodawcze i doradcze na swoich posiedzeniach zajmuje się nie tylko obradowaniem nad sprawami bieżącymi, istotnymi z punktu widzenia studenta, lecz także opiniuje regulaminy i tworzy rozmaite akty prawne służące ogółowi naszej społeczności akademickiej. W skład Rady wchodzi 27 radnych, w tym po pięciu reprezentantów każdego roku studiów stacjonarnych oraz dwóch reprezentantów studentów niestacjonarnych.

Senat SGH jest najwyższym organem kolegiałnym SGH, składającym się z 31 członków. Zasiadają w nim najważniejsi przedstawiciele władz na czele z Rektorem, którzy decydują

o najistotniejszych dla uczelni sprawach, takich jak strategia rozwoju SGH, czy liczba studentów studiów stacjonarnych na najbliższe lata akademickie. W Senacie interes studentów reprezentuje 6 naszych przedstawicieli.

Kolegia SGH reprezentują interes poszczególnych jednostek naukowo-badawczych SGH. W radzie każdego z kolegiów zasiada jeden student dbający przede wszystkim o ofertę dydaktyczną i jakość kształcenia.

W wyborach do władz studenckich na kadencję 2016/2017 frekwencja ukształtowała się następująco: I rok SL – 44,30%; II rok SL – 46,72%; III rok SL – 28,94%; I rok SM – 16,33%; II rok SM – 6,90%; Studia niestacjonarne: 10,19%.

W sumie z przywileju do głosowania skorzystało 2 340 spośród 11 968 studentów, co stanowi 19,55% uprawnionych. Czy niespełna 20-procentowa frekwencja powinna cieszyć? Z perspektywy ubiegłych lat – owszem. Z perspektywy przedstawicieli – świadomość, iż reprezentują głos zaledwie co piątego studenta naszej Alma Mater może nie nastrajać optymistycznie do działania. Stosunkowo niska frekwencja nie stawia ich również w uprzywilejowanej pozycji jeśli chodzi o negocjowanie zmian z władzami. Misją na kolejne lata jest więc dalsze budowanie świadomości społecznej oraz aktywizacja braci studenckiej w kwestii dbania o własne interesy i przywileje. Biorąc pod uwagę wysoki odsetek wyborców z najniższych roczników wierzę, że sytuacja ta będzie ulegała stopniowej poprawie.

Protokoły z wyborów można znaleźć na stronie Samorządu Studentów SGH [samorzadsgh.pl].

Malwina Nowacka

Eesti Vabariik i Slovenia – po słonecznej stronie Alp Erasmus+ Staff Mobility for Teaching

W ramach programu Erasmus+ Staff Mobility for Teaching miałam przyjemność i zaszczyt uzyskać stypendium i przeprowadzić zajęcia dydaktyczne dla studentów uczelni Estonian Business School w Tallinie w Estonii oraz the University of Ljubljana, Faculty of Economics (FELU) w Lublanie w Słowenii.

„W akcji 1 „Mobilność edukacyjna” w programie Erasmus+ (...) projekty mobilności dotyczące współpracy z krajami programu mogą obejmować (...):

- mobilność pracowników uczelni:
- wyjazdy nauczycieli akademickich w celu prowadzenia zajęć dydaktycznych na uczelniach w krajach programu; do tej kategorii wchodzi także przyjazdy przedstawicieli przedsiębiorstw z innych krajów programu w celu prowadzenia zajęć dla studentów;
- wyjazdy pracowników uczelni (zarówno nauczycieli akademickich, jak i innych pracowników) do szkół wyższych, instytucji, organizacji, przedsiębiorstw w innych krajach programu w celach szkoleniowych (doskonalenie kompetencji zawodowych, poszerzanie wiedzy w danej dziedzinie, udział w szkoleniach, „work shadowing” itp.)¹.”

Estonian Business School w Tallinie, w Estonii została założona w 1988 r. i jest najstarszą prywatną szkołą biznesu z siedzibą w Tallinie, w Estonii oraz w Helsinkach, w Finlandii. W uczelni studiuje 1500 studentów, z czego 30% stanowią studenci-obcokrajowcy. W 2016 r. kierunek International Business Administration oferowany na studiach licencjackich otrzymał jako pierwszy w Estonii akredytację **EPAS**. Uczelnia oferuje trzy programy (dwie specjalizacje główne oraz jedną dodatkową) w języku angielskim na poziomie studiów licencjackich, dwa programy na poziomie studiów drugiego stopnia oraz studia MBA w języku angielskim. Uczelnia prowadzi zajęcia w Tallinie, aczkolwiek umożliwia również studiowanie wybranych kierunków w Helsinkach. Zajęcia, które przeprowadziłam w Estonian Business School w Tallinie obejmowały problematykę różnic kulturowych w aspekcie strategicznego zarządzania zasobami ludzkimi oraz problematykę planowania kariery w zmiennym otoczeniu społeczno-ekonomicznym ze szczególnym uwzględnieniem kariery proteuszowej. Zajęcia były skierowane do studentów studiów licencjackich i były prowadzone w języku angielskim.

The Faculty of Economics of the University of Ljubljana (FELU) należy do elitarnej grupy szkół biznesu na świecie, które mogą poszczycić się posiadaniem trzech najbardziej prestiżowych akredytacji (ang. the *Triple Crown*): **EQUIS**, **AACSB** oraz **AMBA**. Wydział Ekonomiczny Uniwersytetu w Lublanie został sklasyfikowany jako trzeci najlepszy w Europie Wschodniej w rankingu Eduniversal. Na wydziale studiuje ponad 1500 studentów-obcokrajowców, z czego 500 studentów studiuje w trybie stacjonarnym na poziomie studiów licencjackich, magisterskich oraz doktoranckich, 500 studentów uczestniczy w programach wymiany (zarówno studenci przyjeżdżający, jak i wyjeżdżający), jak również ponad 500 studentów uczestniczy w innych programach, np. krótkie intensywne kursy lub Szkoła Letnia. FELU oferuje programy na poziomie licencjackim, magisterskim, podyplomowym oraz MBA. Jeśli chodzi o specjalizacje oferowane na poziomie studiów pierwszego stopnia, to FELU oferuje dwie

specjalizacje (Business and Economics), natomiast na poziomie studiów drugiego stopnia studenci mogą wybierać spośród **14 programów oferowanych w języku angielskim**. Na podkreślenie zasługuje fakt, że poziom kompetencji językowej (komunikacja biznesowa w języku angielskim) studentów i kadry akademickiej jest imponujący. Zajęcia, które przeprowadziłam na the University of Ljubljana w Słowenii obejmowały problematykę finansowych aspektów wynagrodzeń w zmiennym otoczeniu społeczno-gospodarczym oraz zmieniającego się charakteru pracy w kontekście sytuacji ludzi młodych na rynku pracy w Europie. Zajęcia były prowadzone w języku angielskim. Wszystkie proponowane tematy zajęć były skorelowane z programem nauczania w uczelni przyjmującej i zatwierdzone przez uczelnię przyjmującą.

Istotnym walorem wyjazdów w celach dydaktycznych jest podnoszenie kompetencji interkulturowej dzięki pracy z grupami wielokulturowymi, często reprezentującymi inny krąg kulturowy od kręgu kulturowego Europy Wschodniej. Kluczowym aspektem wydaje się być zapewnienie infrastruktury i dostępu do nowoczesnych technologii w procesie dydaktycznym, dzięki czemu możliwa jest personalizacja procesu nauczania i oferowanie zajęć dostosowanych do potrzeb uczestników (ang. *scaffolding*), gdzie nauczyciel pełni rolę instruktora i facylitatora w procesie uczenia się i zdobywania wiedzy. Różnorodność technik prowadzenia zajęć pozwala na aktywizację uczestników zajęć, co przekłada się na zwiększoną receptę i efektywną produkcję. Krótkoterminowe wyjazdy w celach dydaktycznych umożliwiają również udoskonalenie technik zarządzania czasem na zajęciach i osiągnięcie wyznaczonego celu edukacyjnego (ang. *backward design*). Warto, aby w procesie nauczania i uczenia się kierować się maksymą Konfucjusza: „Powiedz mi, a zapomnę. Pokaż mi, a zapamiętam. Pozwól mi zrobić, a zrozumiem”, co szczególnie sprawdza się w pracy z grupami wielokulturowymi.

Wyjazdy dydaktyczne dla nauczycieli akademickich umożliwiają wymianę doświadczeń w obszarze transferu wiedzy, dzielenia się wiedzą oraz wymiany poglądów dotyczących aktualnych tematów społeczno-gospodarczych w aspekcie różnic kulturowych, co sprzyja podejmowaniu działań ukierunkowanych na podejmowanie takiej problematyki na zajęciach ze studentami w uczelni wysyłającej. Wymiana nauczycieli akademickich sprzyja również zacieśnianiu więzów pomiędzy uczelniami partnerskimi. W kwietniu 2016 r. miałam przyjemność gościć u siebie na zajęciach na studiach licencjackich wykładowczynię z Uniwersytetu w Lublanie. Tematyka przeprowadzonych zajęć obejmowała różnice kulturowe w prowadzeniu działalności gospodarczej na terenie Europy oraz w Azji. W opinii studentów zajęcia prowadzone przez nauczyciela wizytującego tworzą wartość dodaną i pozwalają przeanalizować tematy omawiane na zajęciach w macierzystej uczelni z innej perspektywy. Zajęcia prowadzone przez nauczyciela wizytującego umożliwiają zapoznanie studentów uczelni przyjmującej z ofertą edukacyjną uczelni wysyłającej i jako takie sprzyjają internacjonalizacji uczelni partnerskich.

Beata Dąbrowska-Janů

¹<http://erasmusplus.org.pl/szkolnictwo-wyzsze/akcja-1/wspolpraca-z-krajami-programu/>, dostęp 27.11.2016 r.

Korzyści z wyjazdów w ramach programu Erasmus+

Na przestrzeni ostatnich 3 lat uczestniczyłam trzykrotnie w wyjazdach w ramach programu Erasmus+, w formie *work shadowing*, w Niemczech, Wielkiej Brytanii i Portugalii. Były to bardzo inspirujące doświadczenia, poszerzające horyzonty i wiedzę. Program wyjazdów był związany z moją ówczesną pracą w obszarze promocji i rekrutacji studentów na studia w SGH.

Wizyty umożliwiły mi zapoznanie się z rozwiązaniami stosowanymi w innych uczelniach, zrozumienie funkcjonowania innych uczelni w oparciu o wewnętrzne regulacje, pozyskanie wiedzy z obszaru rekrutacji i promocji, które były możliwe do przełożenia na działania w SGH; pomogły zrozumieć specyfikę uczelni danego kraju i tym samym jej studentów.

Niektóre pomysły przywiezione z wyjazdów zostały wprowadzone czy częściowo zastosowane w SGH. Do takich rozwiązań należą m.in.:

1. Stworzenie procedury współpracy z firmami rekruterskimi (jak w Uniwersytecie w Durham).

2. Rozwój Orientation Week dla anglojęzycznych studentów SGH (na podstawie Orientation Week dla studentów programu BEST, Mercator School of Management, Uniwersytet w Duisburg-Essen).
3. Wprowadzenie obiegu dokumentacji w formie bezpapierowej (na podstawie Universidade de Lisboa, Lisbon School of Economics & Management (ISEG)).

Inne warte uwagi rozwiązania to np. oficjalny certyfikat wydawany przez uczelnię: Zertifikat für internationale Kompetenzen jako narzędzie wspierające rozwijanie umiejętności międzykulturowych i relacji międzynarodowych wśród studentów podczas studiów, wykorzystywanie wielorakich badań, raportów i analiz do podejmowania decyzji np. w obszarze promocji czy organizacji procesu rekrutacyjnego na I i II stopniu studiów, czy kompleksowy ogólnouczelniany system informatyczny obsługujący wiele aspektów działania uczelni, od obsługi studentów poprzez sprawozdawczość.

Aneta Szydłowska

Czy nagradzanie jednych musi polegać na karaniu innych?

Zmiana algorytmu podziału dotacji podstawowej dla uczelni akademickich oraz zawodowych ma na celu zwiększenie znaczenia jakości kształcenia, roli kadry i umiędzynarodowienia uczelni oraz zmniejszenie zależności od stałej przeniesienia i uproszczenie podziału.

Pierwszy z celów zakłada, że o jakości kształcenia stanowi liczba studentów na jednego pracownika naukowo-dydaktycznego. To dosyć kontrowersyjne podejście. Po pierwsze, ignoruje specyfikę kierunków studiów do jednego zbioru, włączając np. chemię, której studenci odbywają ćwiczenia laboratoryjne w małych grupach i ekonomię, prawo lub zarządzanie, których studenci, nawet na ćwiczeniach, pracują w grupach ponad dwudziestoosobowych bez szkody dla jakości dydaktyki. Po drugie, jeśli jedna uczelnia, ze względu na gorszą opinię wśród kandydatów na studia, przyjmie mniej studentów niż inna, o tym samym profilu, zostanie nagrodzona w nowym algorytmie wyższym wskaźnikiem jakości dydaktycznej.

Wskaźnik jakości dydaktycznej, wazący wpływ czynnika studencko-doktoranckiego, jest szczególnie niekorzystny dla uczelni ekonomicznych. Liczba studentów na jednego pracownika naukowo-dydaktycznego zmalała w nich z 24 do 22 między 2003 a 2015 rokiem, ale i tak daleko im do średniej krajowej, która wynosiła w 2015 roku ponad 13 studentów. Ta różnica sprawia, że przy liczeniu dotacji w uczelniach ekonomicznych jeden „student przeliczeniowy” ważył będzie tyle, co 0,23 studenta z uczelni idealnej według ministerstwa, w której jest ich 12 na jednego wykładowcę. Przypomnijmy, że koszt ich wykształcenia jest ten sam w uczelniach o tym samym profilu.

Odnosnie do wskaźnika jakości dydaktycznej, kontrowersyjne jest również to, że ta kluczowa zmiana wprowadzana jest w tempie, przy którym niemożliwe jest dostosowanie strategii uczelni

do nowych warunków. Rozłożenie zmiany na 3-4 lata umożliwiłoby realizację celów ministerstwa bez stawiania uczelni wobec poważnych problemów finansowych. Warto pamiętać, że wraz ze zmianą algorytmu, w przyszłym roku uczelnie spotka kilkumilionowy wzrost kosztów usług obcych ochrony i utrzymania czystości, ze względu na wejście w życie ustawy o minimalnej stawce godzinowej przy umowach zlecenia.

Realizacja innych niż zwiększenie znaczenia jakości dydaktyki celów ministerstwa nie budzi tyle kontrowersji. Szczególnie ważne jest włączenie do algorytmu kategoryzacji jednostek uczelni oraz nacisk na umiędzynarodowienie. Zmniejszenie stałej przeniesienia łagodnie wobec swojego pierwotnego radykalizmu - jej proponowany poziom wzrósł w 2017 r. do 57%. Jest to odpowiedź na protesty większości uczelni, które dotknie wprowadzenie wskaźnika jakości dydaktycznej. Dlaczego jednak to nie on jest modyfikowany, a stała przeniesienia?

Nowy algorytm, słuszny w perspektywie celów, jakie mają być osiągnięte jego wprowadzeniem, budzi niestety istotne kontrowersje jeśli spojrzeć na narzędzia ich realizacji. Jeżeli ministerstwo pragnie promować model dydaktyki, w którym na jednego wykładowcę przypada 12 studentów, to dlaczego nie nagradza uczelni realizujących go zwiększeniem dotacji finansowanym z budżetu? Teraz planuje sfinansować je kosztem uczelni, które przez ostatnie lata z sukcesem realizowały strategię zgodne z obecną wersją algorytmu.

*Prof. Sławomir Kalinowski, prorektor
Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu*

**Artykuł ukazał się w grudniowym numerze
Forum Akademickiego**

Doskonałe praktyki dydaktyczne

Kwestie, jak lepiej uczyć, są w centrum zainteresowania każdego nauczyciela akademickiego. I na pewno każdy nauczyciel, próbuje coś usprawniać w swoim nauczaniu.

Stała rubryka w „Gazecie SGH” dotycząca nauczania ma dać przestrzeń do prezentowania tego, co nam wychodzi i tego czego lepiej nie próbować. Jej celem jest dostarczenie wszystkim nauczycielom, i tym doświadczonym, i tym, którzy zaczynają pracę, pomysłów na usprawnianie dydaktyki.

Redaktorami rubryki są pracownicy Zakładu Zarządzania Wiedzą (Instytut Kapitału Ludzkiego, KNOP): Jakub Brdulak, Lidia Jabłowska oraz Grzegorz Myśliwiec.

W rubryce chcemy też poruszać ogólniejsze zagadnienia związane z dydaktyką w szkolnictwie wyższym. Będziemy prezentować trendy polskie i światowe w tym obszarze. Zmiany w prawodawstwie związanych z kształceniem – wprowadzono efekty kształcenia, ramy kwalifikacji, w swoim czasie ECTS-y, budzą duże emocje, ponieważ na poziomie dydaktyki raczej kojarzą się z fikcją biurokratyczną. Bardzo często słyszymy pytanie: po co te zmiany? Dlatego według nas warto znać intencje, jakie za nimi stoją, a w szczególności – jakie możliwości one nam dają. Europa Zachodnia korzysta z tych zmian. Może warto ich efektem zaufać? Przykładowo, Szkocja wprowadziła ramy kwalifikacji 120 lat temu, mamy się od kogo uczyć. Kształcenie na poziomie wyższym to nie tylko zmiany prawne, lecz także szereg różnych ciekawych koncepcji. Przykładowo, w kwietniu 2014 roku w „Gazecie SGH” Jakub Brdulak przedstawił relację z wykładu otwar-

tego prof. Raya Landa, który zaprezentował koncepcję progową w nauczaniu (Threshold Concept). Pojawiło się niedawno pojęcie „odwrócone kształcenie” (Reverse Learning). Mówi się o uczeniu zorientowanym na studenta (Student-Centred Learning).

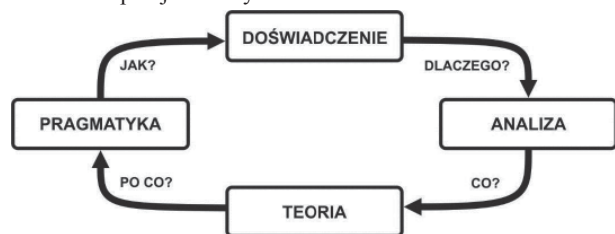
Oczywiście cały czas obserwujemy rozwój technologii w uczeniu się/nauczaniu, np. MOOC (Massive Open Online Course). Czy możemy np. uczyć się języków wyłącznie z platformy on-line? Czy możemy zaliczać studentom zajęcia w oparciu o ich certyfikaty, które uzyskali na internetowych kursach? Jak to robić? Nie będziemy tutaj szukać odpowiedzi na te pytania w formie naukowej. Chcemy pokazać przykłady uczelni, które właśnie tak robią.

Głównym jednak przedmiotem naszych zainteresowań będzie doskonała praktyka, a więc ciekawe rozwiązania oferowane przez konkretnego nauczyciela akademickiego – każdy nasz artykuł będzie zawierał co najmniej jedną taką praktykę. Dlatego serdecznie zapraszamy wszystkich nauczycieli, którzy chcieliby się podzielić swoimi doświadczeniami do kontaktu mailowego. Z chęcią przeprowadzimy wywiad, porozmawiamy albo udostępnimy miejsce w rubryce. Zapraszamy również studentów do dzielenia się swoimi doświadczeniami – przecież student ma najszerszą wiedzę na temat dobrych praktyk, bo uczestniczy w różnych zajęciach, często również w innych krajach. To student powinien być głównym beneficjentem tej rubryki.

Zapraszamy do doskonalenia się w oparciu o Doskonałe Praktyki Dydaktyczne!

Doskonała praktyka nr 1. Jak się uczymy?

Aby się czegoś nauczyć, zgodnie z Cyklem Kolba, każdy z nas musi przejść 4 fazy:

Źródło: opracowanie własne, Jakub Brdulak na podstawie materiałów szkoleniowych Grupy TROP.

Różne osoby preferują różne sposoby uczenia się, czyli korzystają z nich częściej niż z innych, a też różne osoby ucząc się, lubią startować z różnych punktów cyklu. Efektywne uczenie się wymaga jednak przejścia przez wszystkie stadia: empiryk rozpoczyna naukę poprzez doświadczenie, a więc najpierw coś zrobi (doświadczenie), potem pomyśli co zrobił (analiza), sprawdzi, co zrobił (teoria) i wyciągnie wnioski (pragmatyka); teoretyk w oparciu o różne źródła np. książki (teoria) zainteresuje się danym obszarem (pragmatyka), następnie sprawdzi daną koncepcję (doświadczenie) i przeanalizuje rezultaty swojego działania (analiza). Cykl Kolba nie jest pojedynczą pętlą. Często musimy wielokrotnie ją powtórzyć, aby uznać, że daną kompetencję nabyliśmy.

Teoria Kolba dotyczy osoby dorosłej uczącej się, lecz można znaleźć jej odniesienie również w koncepcjach zarządzania,

np. u Petera Senge w koncepcji organizacji uczącej się. Logika Cyklu Kolba jest również podstawą budowy niektórych systemów szkolnictwa wyższego, np. szkockiego. Z pewnością jest rozpoznana i sprawdzona.

Z rozmów i wywiadów ze studentami wynika, że w SGH i w ogóle w uczelniach przywiązujemy zbyt dużą wagę do „teorii”. Stąd w rubryce będziemy prezentować przykłady działań, wspierających zajęcia przede wszystkim w fazie doświadczenia oraz działań wartych wdrożenia w fazie pragmatyki i analizy. Wachlarz rozwiązań w tym obszarze jest naprawdę szeroki: od zapraszania praktyków na zajęcia, poprzez realizację przedmiotu we współpracy z zewnętrznym partnerem, organizowanie w ramach zajęć wizyt do firm, oferowanie studentom treningów, opiekowanie się kołami naukowymi współpracującymi z praktyką, do tzw. kształcenia dualnego, gdzie cały kierunek realizowany jest we współpracy z podmiotem zewnętrznym.

Jakub Brdulak – profesor SGH, prowadzi od 10 lat zajęcia w SGH we współpracy z firmami (Deloitte i DB Schenker), uczestniczył w międzynarodowych projektach badawczych dotyczących m.in. kształcenia, członek Polskiej Komisji Akredytacyjnej [jakub.brdulak@sgh.waw.pl].

Lidia Jabłowska – dr nauk ekonomicznych, Visiting Professor na Uniwersytecie Humboldta w Berlinie, certyfikowany trener i tutor. Ekspert w projektach na zlecenie, m.in.: OCEN przy MEN, PTE ZK, IBE. Specjalizuje się w problematyce edukacji ekonomistów i menedżerów.

Grzegorz Myśliwiec – dr nauk ekonomicznych, propagator gier negocjacyjnych, inscenizacji i metod symulacyjnych, ekspert kultury i etyki biznesu, opiekun SKN Negocjator.

Dni Campus France w SGH

Studia we Francji – warto!

5 grudnia 2016 r. w SGH odbyło się spotkanie w ramach Dni Campus France organizowanych przez Instytut Francuski, Ambasadę Francji w Polsce oraz Agencję Campus France dla studentów zainteresowanych studiami we Francji.

Spotkanie rozpoczął **prof. dr hab. Jacek Prokop**, prorektor do spraw współpracy z zagranicą SGH. Przywitał gości, podkreślił wagę współpracy uniwersyteckiej z Francją, wskazując na długoletnie historyczne związki obu państw.

Następnie szeroką ofertę możliwości studiów we Francji zaprezentowała **Eliza Łuczyńska reprezentująca Instytut Francuski w Polsce/Agencję Campus France Polska**. Prezentacja pozwoliła na przedstawienie narzędzi dostępnych na platformie [www.pologne.campusfrance.org], które ułatwiają szybkie znalezienie wybranej, interesującej kandydata oferty studiów we Francji na różnych poziomach. Warto podkreślić, że E. Łuczyńska jest absolwentką SGH i zawsze priorytetowo traktuje nasze zaproszenia. W swoim wystąpieniu zachęcała do zainteresowania się tą ofertą, podkreślając jej atuty: m.in. niskie koszty wpisowego na francuskie uczelnie, możliwość ubiegania się o stypendium, duży wybór programów i ciekawe propozycje kierunkowe. Francja słynie z tzw. grandes écoles, prestiżowych uczelni, będących marką jakości nauczania. E. Łuczyńska przedstawiła również przykłady absolwentów francuskich uczelni, którzy obecnie pracują we francuskich firmach działających w Polsce.

Z kolei **Antonin Borgnon, zastępca attaché ds. nauki i technologii Instytutu Francuskiego/Ambasady Francji w Polsce**, odpowiedzialny za stypendia rządu francuskiego zaprezentował programy stypendialne skierowane do studentów z polskim obywatelstwem. Przedstawione zostały również zasady i terminy składania aplikacji (informacje na ten temat zamieszczone są na stronie [www.institutfrancais.pl/pl/prezentacja]). Warto podkreślić, że aplikacje na stypendia rządu francuskiego mogą być składane także w języku angielskim, gdyż większość uczelni francuskich ma w swojej ofercie również zajęcia i programy w języku angielskim. A. Borgnon poinformował o sieci Alumni France, skupiającej absolwentów studiów we Francji. W tym roku oddział polski sieci Alumni został włączony do światowej bazy danych.

W kolejnej prezentacji **dr Izabela Bergel – pełnomocnik rektora ds. programów podwójnego dyplomu** omówiła aktualną ofertę 10 Magisterskich Programów Podwójnego Dyplomu (MPPD) oferowanych w SGH studentom studiów stacjonarnych. MPPD są dostępne dla studentów kilku kierunków: zarządzania, finansów i rachunkowości, International Business, Global Business, Finance and Governance. W prezentacji oferty programów podwójnego dyplomu w SGH dr Izabela Bergel poświęciła szczególną uwagę partnerowi francuskiemu Toulouse Business School oraz MPPD realizowanemu przez SGH we współpracy z tą uczelnią. Katalog oraz interaktywna mapa podwójnych dyplomów francusko-polskich (w języku polskim i francuskim) dostępne są na stronie Instytutu Francuskiego w Polsce (załącznik Współpraca uniwersytecka [www.institutfrancais.pl/pl/katalog-podwojnych-dyplomow-francusko-polskich]).

W następnym wystąpieniu **mgr Beata Stawińska z CNJO** zaprezentowała ofertę zajęć w języku francuskim dla studentów SGH, przedstawiając uczestniczącą w spotkaniu lektorkę Joannę Szegidewicz i jej wykład zatytułowany: *La télévision*

et la radio françaises – source d'informations sur l'actualité économique, sociale et politique en France et dans le monde (CNJO), a także wykład p. Katarzyny Evenou Zoom sur l'actualité.

Na zakończenie wystąpiła **dr hab. prof. SGH Małgorzata Mołęda-Zdziech z Instytutu Studiów Międzynarodowych SGH**, trzykrotna stypendystka Rządu Francuskiego BGF, członkini jury kwalifikujących na stypendia. Zachęcała uczestników spotkania do korzystania z oferty studiów i stypendiów, podpowiedziała jak przygotować aplikacje i z sukcesem wykorzystać czas autoprezentacji przed komisją na przedstawienie swoich zainteresowań i motywacji. Dodała, że okres stypendium może być okazją do niezwykłych naukowych spotkań i inspiracji. Możemy spotkać bezpośrednio naukowców, których dotąd znaliśmy jedynie z książek. Zachęcała do podjęcia trudu studiów we Francji. Francja kusi nie tylko wysokim poziomem nauczania, ale i radością życia (słynna *joie de vie*), bogactwem kultury, różnorodnością smaków. Nawiazane kontakty mogą zaowocować w karierze zawodowej.

W ramach sesji pytań i odpowiedzi zainteresowani studenci uzyskali indywidualnie informacje od wszystkich prelegentów biorących udział w spotkaniu. W spotkaniu wzięło udział ok. 50 osób. Na zakończenie dr Izabela Bergel podziękowała uczestnikom za udział w spotkaniu, zachęcając równocześnie do kontaktu w sprawach realizacji programów międzynarodowych.

*Izabela Bergel, Eliza Łuczyńska
i Małgorzata Mołęda-Zdziech*

SGH w mediach

Od października 2015 do września 2016 roku media opublikowały 21 171 wzmianek, notek lub artykułów dotyczących SGiR lub tych, w których wypowiadały się osoby związane z uczelnią. To nieco więcej niż rok wcześniej (19089). Przybyło nam oczywiście wzmianek w internecie, radiu i telewizji, ubyłoby odrobinę w prasie. To ostatnie prawdopodobnie jest rezultatem zmian na rynku prasy drukowanej. Zdaje się, że po kilku latach rozwoju tytułów regionalnych obserwujemy ich odwrót na rzecz internetu i prasy ogólnopolskiej.

Zwijanie się mediów regionalnych powinno niepokoić przede wszystkim społeczności lokalne – spadek w tej kategorii (z 6037 do 4696) eksperci SGH odrobili z nawiązką w publikacjach specjalistycznych (wzrost z 6091 do 7447), ekonomicznych (z 2648 do 3520) i ogólnoinformacyjnych (z 4313 do 5508).

Aż 73% wszystkich wzmianek pojawiło się w internecie, 12% w prasie (spadek udziału z 14%), 6% w radiu i 9% w telewizji (wzrost udziału z 7%). Jak dobrze wiemy, liczba publikacji to nie wszystko, ważny jest jeszcze zasięg danego medium i kontekst, czyli jakość informacji zależna od wydzźwięku i rangi tytułu. W branży medialnej przyjęło się pojęcie ekwiwalentu reklamowego, czyli wyceny danego przekazu na podstawie cenników reklamowych. Ekwiwalent reklamowy to suma środków finansowych, jakie trzeba byłoby wydać, gdyby dany materiał był reklamą marki. I tu mamy olbrzymi skok. Ekwiwalent wszystkich publikacji związanych z marką SGH we wszystkich mediach w roku akademickim 2015/2016 wyniósł 16 063 371 zł względem 10 328 984 zł w roku 2014/2015. Publikacje w tradycyjnych mediach wycenia się znacznie wyżej, przez co wzmianki i wypowiedzi w prasie (3 137 542 zł), radiu (3 767 965 zł) i telewizji (3 265 904 zł) razem wzięte znacząco przebiły internet (5 891 960 zł).

Na zakończenie tego krótkiego i buchalterskiego podsumowania chciałbym serdecznie podziękować wszystkim pracownikom-ekspertom SGH, którzy odbierają telefony od dziennikarzy i zespołu prasowego SGH, i którzy poświęcają swój wolny czas – często o nieładzko wczesnej lub późnej porze. Osobiście dziękuję również Marcie Urban, Annie Domalewskiej i Annie Słomce z Działu Promocji i Rekrutacji SGH, które szczególnie przyczyniają się do tego, by żadna prośba dziennikarza o pomoc w znalezieniu eksperta nie pozostała bez odpowiedzi.

Piotr Karwowski

SZKOŁA GŁÓWNA HANDLOWA
WIZERUNEK W MEDIACH
rok akademicki 2015/2016

publikacji w mediach

potencjalnego dotarcia

ekwiwalentu reklamowego

publikacji pozytywnych

19

publikacji negatywnych

internet

artykuły

notki

prasa

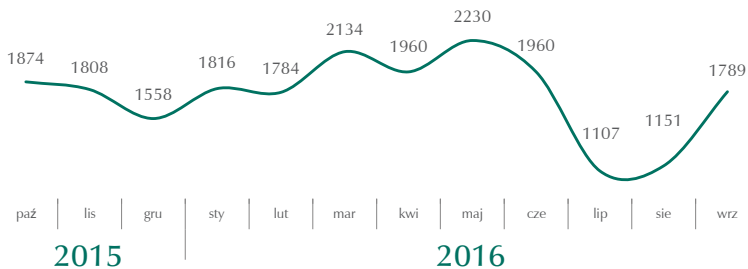

telewizi

radio

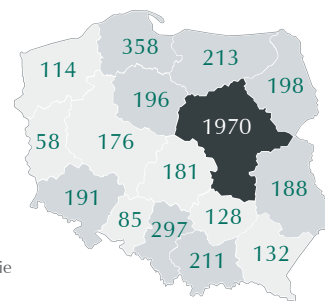
Suma informacji na przestrzeni analizowanego okresu

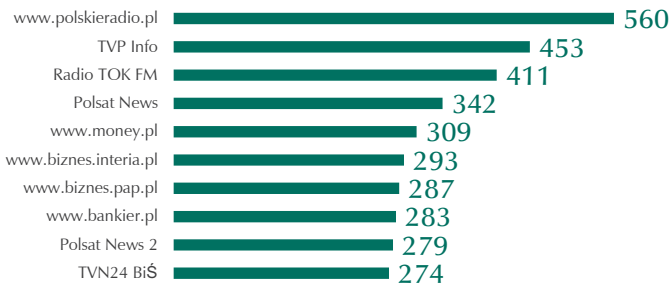
Przekaz medialny w mediach krajowych i regionalnych

Media ogólnopolskie

TOP 10 źródeł informacji na temat uczelni

Monitoring mediów i analiza:

Seminaria Europejskie

Katedra Unii Europejskiej im. Jeana Monneta Kolegium Ekonomiczno-Społecznego Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie pod kierownictwem prof. dr hab. Ewy Latoszek, we współpracy z Polskim Stowarzyszeniem Badań Wspólnoty Europejskiej (PECSA), Fundacją Konrada Adenauera w Polsce (KAS) oraz Centrum Doskonałości Jeana Monneta SGH, organizują cykliczne seminaria europejskie na najbardziej aktualne tematy dotyczące najważniejszych problemów, którym współcześnie stawia czoła Europa oraz wyzwań jej najbliższej przyszłości, ze szczególnym uwzględnieniem roli i doświadczeń Polski i Niemiec. Historia spotkań sięga 2014 roku, kiedy to odbyło się pierwsze z nich, dotyczące roli i znaczenia delegacji narodowych w Parlamencie Europejskim. Kolejne seminaria, a odbyło się ich już sześć, podejmowały nie mniej ważne i interesujące tematy, w tym te związane z przemianami demograficznymi w Europie, społeczeństwem obywatelskim w Polsce i w Niemczech, rynkiem pracy młodych w UE, bezpieczeństwem Europy czy innowacyjnością UE i jej państw członkowskich.

W 2016 roku odbyły się dwa kolejne seminaria – V Seminarium Europejskie pt. „Czarodziejka nauka” (8.11.2016) oraz VI Seminarium Europejskie pt. „Bezpieczeństwo nie jeden ma wymiar” (15.11.2016). Wśród tematów poruszanych w trakcie pierwszego z nich znalazły się m.in. rola badań naukowych we współczesnym świecie, wyzwania współpracy nauki z biznesem i procesy innowacyjne w europejskich przedsiębiorstwach. Wśród zaproszonych gości byli m.in.: Agnieszka Mierzyńska z Departamentu Współpracy Międzynarodowej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, dr Michał Klepka, ekspert i „policy maker” w zakresie innowacji i przedsiębiorczości, właściciel firmy 5Klepek oraz Bartosz Sieroń z VIGO System S.A. Drugie seminarium stanowiło część „Dnia NGOs” w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, a jego uczestnicy skupili się na tematach związanych z bezpieczeństwem, zwłaszcza w kontekście aktualnego kryzysu migracyjnego w Unii Europejskiej. W dyskusji udział wzięli: dr hab. Magdalena Proczek z Katedry im. Jeana Monneta KES SGH, reprezentująca także PECSA, dr Marta Pachocka z Katedry Studiów Politycznych KES SGH, sekretarz PECSA, Elmi Abdi z Fundacji dla Somalii oraz Olga Korycińska z Fundacji SASA.

Organizatorkami, a zarazem moderatorkami seminariów, były doktorantki Kolegium Ekonomiczno-Społecznego Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, młode członkinie PECSA, Marta Dobrzycka i Ewa Osuch-Rak. Doktorantki, pod opieką prof. dr hab. Ewy Latoszek, kontynuują tradycje seminariów zapoczątkowanych przez dr Agnieszkę Kłos i dr Martę Pachocką. Gościem honorowym seminariów był Piotr Womela z Fundacji Konrada Adenauera w Polsce, wieloletniego partnera seminariów.

W 2016 roku odbyły się jeszcze dwa z cyklu seminariów: VII Seminarium Europejskie pt. „Prawa autorskie w Europie – bariera czy szansa rozwoju?” (6.12.2016) oraz VIII Seminarium Europejskie pt. „Samorządowy i obywatelski wymiar dyplomacji publicznej” (12.12.2016). Tradycja seminariów będzie kontynuowana także w roku 2017. Zapraszamy!

Marta Dobrzycka, Ewa Osuch-Rak

Emocje w badaniach marketingowych

24 listopada odbyło się w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie seminarium pt. „Emocje robią różnice, czyli jak zgłębiać ukryte motywacje konsumentów, wyborców, ludzi” z cyklu Badania marketingowe. Praktyka Nauce – Nauka Praktyce. Seminarium zostało zorganizowane przez Zakład Badań Zachowań Konsumentów Instytutu Zarządzania. Prelegentami byli Robert Bajek oraz Piotr Chojnowski z Kantar TNS. Seminarium otworzyli prof. dr hab. Anna Dąbrowska i dr Michał Lutostański, członek Zarządu PTBRIO.

Prelegenci przedstawili wyjątkowo ciekawą prezentację o tym, w jaki sposób można badać ludzi na ich poziomie emocjonalnym. Pomyśl, aby zgłębić sferę emocjonalną respondentów, narodził się ponieważ jednym z głównych problemów branży badawczej jest to, że ankietowani nie zawsze są szczerzy podczas badania. Dlatego powstało narzędzie – NeedScope, które pozwoliło zarówno w badaniach jakościowych, jak i ilościowych zmniejszyć problem deklaratywności. Dzięki jego zastosowaniu można określić, jakie emocjonalne odczucia mają odbiorcy względem marki. W procesie marketingowym NeedScope ma za zadanie: (1) Identyfikować potrzeby na rynku; (2) Wskazywać optymalne miejsce dla marki i dać precyzyjne wskazówki co zmienić; (3) Testować działania dopasowując je do oczekiwanego pozycjonowania; (4) Identyfikować możliwości wprowadzenia innowacji.

NeedScope pozwala ocenić zapotrzebowanie na rynku oraz wskazać niewykorzystany obszar, który może być zagospodarowany przez daną markę. Następnie mierzy działania wykonywane przez markę i wskazuje na ulepszenia, które mogą być wprowadzone z pożytkiem dla tej marki.

Prelegenci przedstawili także uniwersalny schemat potrzeb – koło podzielone na sześć części o odpowiednich kolorach odpowiedzialnych za ludzkie emocje: ● czerwony: indywidualizm, przygody, życie na krawędzi, silna potrzeba wyróżniania się, buntowniczkość, kontrowersje i wyjątkowość, ● fioletowy: władza, status, potęga, ambicja, wysoka jakość, wyrafinowanie, ● niebieski: logika, inteligencja, doświadczenie, precyzją dokładność, ● brązowy: delikatność, wrażliwość, naturalność, spokój, harmonia, wyciszenie, ● pomarańczowy: wspólnota, szczerowość, otwartość, zrównoważenie, działanie na rzecz grupy, ● żółty: bez troska, rozrywkowość, spontaniczność, zabawa, grupowa radość.

Technika Needscope przekłada ten uniwersalny model na indywidualny produkt.

Prelegenci opisali także, w jaki sposób przebiega wywiad badawczy. Na początku przedstawia się respondentom obrazki. Mogą na nich być postacie, którymi rządzą różne emocje, kolory lub przyroda. Następnie respondent jest proszony o przypisanie danych obrazków do marki. Dzięki temu można ocenić, na jakim poziomie emocjonalnym dany respondent postrzega markę. Trudniej byłoby mu odpowiedzieć na pytanie, dlaczego kupuje właśnie dany produkt. Pytanie to stwarza możliwość racjonalizacji odpowiedzi, która może być w gruncie rzeczy nieprawdziwa. Jednak kiedy respondent używa symboli, bądź wypowiada się za osoby trzecie, jego odpowiedzi mają szansę być tymi, które w rzeczywistości odczuwa względem danej marki. Jest to pierwsza część wywiadu, diagnoza marki. Następnie tworzona jest mapa potrzeb. Na koniec badania można znaleźć odpowiedź na pytanie, jakie są kompetencje marki, które pozwalają aktywizować nowych klientów.

Konkluzja wystąpienia prelegentów była taka, że przewagę rynkową zyskują marki, które swoje produkty oraz kampanie opierają o emocje.

Po zakończeniu prezentacji rozpoczęła się ożywiona dyskusja. Prof. dr hab. Anna Dąbrowska, organizatorka konferencji, pytała o poczucie bezpieczeństwa respondentów, którzy atakowani są przez różne techniki marketingowe skupione na emocjach. Prelegenci wyjaśnili, że swoje wywiady przeprowadzają w sposób etyczny i zawsze przerywają wywiad, jeśli rozmówca czuje się nieswojo.

Prof. dr hab. Teresa Słaby interesowała się doborem respondentów i tym, czy nie zdarza się tak, że badana grupa ma podobną osobowość i przeważają w niej podobne emocje. Prelegenci wyjaśnili, że dobierane grupy zwykle mają różne typy osobowości, które można przyporządkować do kilku grup emocji na diagramie.

Prof. dr hab. Teresa Taranko, nawiązując do wypowiedzi prof. A. Dąbrowskiej, wyraziła pogląd, że bazowanie na emocjach stwarza markom większe pole do manipulacji konsumentami. Im odbiorca wie mniej o produkcie, tym łatwiej jest nim sterować. Emocje odgrywają coraz większą rolę, a coraz mniej mówi się o rzeczywistych funkcjonalnościach produktu. Prelegenci przyznali rację i powiedzieli, że najlepszym sposobem jest znalezienie złotego środka na to, aby konsument był odpowiednio poinformowany, a także żeby produkt lub emocja wywoływały w nim określone emocje.

Profesor A. Dąbrowska stwierdziła, że to właśnie rolę szkół wyższych jest edukacja konsumenta. Nauka może wspierać świat biznesu, a działając razem mogą wypracować najlepsze dla konsumenta rozwiązania.

W dyskusji wzięli udział także inni uczestnicy seminarium, dydaktycy z SGH i reprezentanci świata biznesu (absolwenci naszej Alma Mater).

Seminaria z cyklu Badania marketingowe Praktyka Nauce – Nauka Praktyce odbywać się będą jeszcze w następujących terminach: 15.XII.2016; 12.I.2017; 16.II.2017; 23.III.2017; 20.IV.2017; 18.V.2017.

*Iza Kozłowska, doktorantka
w Zakładzie Badań Zachowań Konsumentów*

Sylwetki prelegentów:

Robert Bajek, Account Director w Kantar TNS. Z badaniami rynku związany od 10 lat. Specjalizuje się w badaniach marki i komunikacji oraz w badaniach innowacji. Wcześniej pracownik naukowy w polskich (IGIPZ PAN), międzynarodowych (International Institute for Applied Systems Analysis) i zagranicznych [Disaster Prevention Research Institute – Uniwersytet Kioto, Japonia] instytucjach naukowych. Wykształcenie: mgr – Instytut Socjologii Uniwersytet Warszawski; dr eng – Kyoto University, Department of Engineering.

Piotr Chojnowski, Account Director w Kantar TNS. Z badaniami związany od 1997 roku. Prowadził lub współprowadził ponad tysiąc projektów badawczych. W TNS od czerwca 2009 roku. Obecnie zarządza 15-osobowym zespołem badawczym. Głównie prowadzi projekty dla największych klientów z sektora telco, nowych technologii i agd/rtv na polskim rynku. Koordynuje także projekty międzynarodowe. Specjalizuje się w projektach dotyczących B&C (marka i komunikacja), NPD (wprowadzanie nowych produktów i optymalizacja już obecnych na rynku). Członek PTBRIO.

Student pierwszego roku

Konferencja pt. „Student pierwszego roku” zorganizowana przez Instytut Problemów Współczesnej Cywilizacji im. Marka Dietricha odbyła się w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, 17 listopada 2016 roku. Było to kolejne spotkanie w realizowanym przez IPWC cyklu konferencji poświęconych zagadnieniom kształcenia polskiej młodzieży, w tym problemom przejścia z poziomu edukacji ponadgimnazjalnej do wyzwań i rygorów studiów wyższych. Po każdej konferencji wydawany jest zeszyt zawierający autoryzowane teksty wygłoszonych referatów oraz głosów w dyskusji, a także teksty złożone przez uczestników na piśmie. Spis wydawnictw można znaleźć na stronie internetowej IPWC.

Patronat nad listopadową konferencją objął wiceprezes Rady Ministrów, minister nauki i szkolnictwa wyższego Jarosław Gowin. W skierowanym do uczestników konferencji liście J. Gowin nawiązał do idei społecznej odpowiedzialności środowiska akademickiego, w tym także studentów wyższych lat, za organizację trudnego procesu wkraczania młodego człowieka w świat coraz bardziej samodzielnej pracy intelektualnej i odpowiedzialności za swoje wybory i decyzje. Premier Gowin zwrócił także uwagę na specyfikę problemów adaptacyjnych rosnącej liczby studentów spoza Polski.

Pierwszą część konferencji prowadził prof. Tomasz Borecki (dyrektor IPWC). Wygłoszono cztery referaty: *Student pierwszego roku – problemy do rozwiązania*, prof. Bogdan Klepaczki (Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie), *Doświadczenia uczelni technicznych we wspieraniu studentów pierwszego roku*, prof. Włodzimierz Salejda (Politechnika Wrocławska), *Międzynarodowe doświadczenia dotyczące studentów pierwszego roku*, Jolanta Urbanikowa (Uniwersytet Warszawski) oraz *Uwarunkowania finansowe studiów na pierwszym roku*, Dawid Knara (Parlament Studentów RP).

Dyskusję poprowadził prof. Tomasz Szapiro (Szkoła Główna Handlowa w Warszawie). Wystąpienia wprowadzające do dyskusji to: *Jak podnieść jakość kształcenia – kursy wyrównawcze, dodatkowe wykłady, doktoranci?*, dr Witold Bekas (Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie) oraz *Studia wyższe – zadanie rozwojowe nie zawsze łatwe do wykonania. Refleksja z perspektywy wykładowcy i psychologa klinicznego*, dr Lidia Zabłocka-Żytka (Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej).

Kształcenie młodzieży na poziomie wyższym jest jednym z dwu kluczowych elementów misji szkół wyższych. Istotnym warunkiem wysokiej jakości kształcenia jest pozyskanie kandydatów możliwie najlepiej przygotowanych merytorycznie i silnie motywowanych. Realizacja tego oczywistego skądinąd celu wymaga zróżnicowanych działań i tworzenia dobrze skoordynowanych, ciągle doskonalonych programów kierowanych do środowiska, z którego uczelnia czerpie i na rzecz którego pracuje.

Edukacja formalna (w systemie szkolnictwa) jest procesem wieloletnim i kilkietapowym. Studia wyższe są etapem ostatnim i dlatego uczelnie są żywotnie zainteresowane, aby jak największą część młodzieży nie traktowała wiedzy i umiejętności jedynie instrumentalnie, jako drogi osiągnięcia innych celów, ale by widziała w nich wartość samą w sobie, wartą rzetelnego wysiłku. Takie postawy są bardziej powszechne wśród zachłannie cieka-

wych świata dzieci młodszych i dlatego należy przede wszystkim dbać o podtrzymanie i rozwój tych naturalnych zainteresowań.

Prof. Włodzimierz Salejda (PWr) przedstawił przykłady działań uczelni kierowanych do młodzieży w wieku szkolnym. Jednym z nich są „uniwersytety dzieci” adresowane do 7–14 latków (np. Akademia Młodych Odkrywców na Politechnice Wrocławskiej). Zaproszenie gimnazjalistów do świata nauki ma bardziej zaawansowany charakter – mogą np. brać udział w wykładach i interesujących ćwiczeniach laboratoryjnych (np. PW Junior na Politechnice Warszawskiej – 950 uczestników). Tego rodzaju programy wymagające współpracy rodziców i szkół są z natury rzeczy łatwiejsze w ośrodkach akademickich, ale ich zasięg powinien być rozszerzany. Aktywny stosunek do nauki kształtuje też udział uczniów w różnego rodzaju konkursach, międzyszkolnych i międzynarodowych projektach itp. Sieć szkół osiągających sukcesy na tym polu jest bardzo rozbudowana.

Zainteresowanie uczelni rozwojem uczniów szkół ponadgimnazjalnych jest sprawą oczywistą. Często przyjmuje ono postać bezpośredniej współpracy z wybranymi szkołami np. w formie umów patronackich. Działania, których adresatem są uczniowie ostatnich klas coraz wyraźniej przesuwają się ze sfery zachęcającej informacji (reklamy – ?) na obszar edukacji. Uczelniom zależy, aby dokonywany przez kandydata wybór kierunku był racjonalny, odpowiadał jego predyspozycjom i zainteresowaniom. Poszukuje się (np. ogłaszając konkursy na granty rektorskie) pomysłów na efektywne z tego punktu widzenia sposoby dotarcia do ewentualnych kandydatów. Uczelnie organizują dla uczniów różnego rodzaju kursy, przygotowują e-materiały i prowadzą e-wykłady, które nie tylko mogą ułatwić zdanie matury na poziomie rozszerzonym, ale przygotowują do studiowania w trybie akademickim. Systematyczne prace na tym polu prowadzone są np. w Politechnice Wrocławskiej. Uczelnia współpracuje ze szkołami średnimi w zakresie matematyki, chemii i fizyki, prowadzi kursy przygotowawcze, współorganizuje z Okręgową Komisją Egzaminacyjną we Wrocławiu Regionalne Konferencje pn. „Przedmioty ścisłe w szkole i na studiach” (2016 – Konferencja XIII). Prof. Włodzimierz Salejda przedstawił istotne rezultaty tych działań. W latach 2008–2016 uzyskano systematyczny wzrost zainteresowania studiami na Politechnice Wrocławskiej. W roku 2008 na studia stacjonarne I stopnia przyjęto 1,5% populacji maturzystów, a w roku 2016 – 3%. Ponad połowa przyjętych to uczniowie dobry lub bardzo dobry.

Warto może w tym miejscu przypomnieć, że patronat środowiska naukowego nad wyszukiwaniem i stymulowaniem rozwoju najbardziej uzdolnionej młodzieży ma w Polsce długą i chlubną tradycję. Najstarsza z olimpiad przedmiotowych – Olimpiada Matematyczna realizuje w roku 2016/2017 LXVIII edycję, a Krajowy Fundusz na rzecz Dzieci działa od 1981 roku. Przyszłości z tego segmentu pracy edukacyjnej studenci nie oczekują od uczelni dodatkowych zajęć dydaktycznych wspierających ich na starcie lecz spodziewają się wyjścia naprzeciw ich wysokim i uzasadnionym aspiracjom naukowym.

W najbliższych latach powinniśmy kształcić w szkołach wyższych po około 40% rocznika, gdyż na takim poziomie szacowane są potrzeby edukacyjne rozwiniętego społeczeństwa pierwszych dekad XXI wieku. To oznacza, że musimy sięgać po

zasoby kadrowe znacznie wykraczające poza jeden czy dwa górne decyle pod względem zdolności i zapału do studiowania jako takiego. Musimy porządnie wykształcić osoby, które pewnie nie będą bezpośrednimi autorami odkryć naukowych lub twórcami wynalazków i innowacji, ale których praca wykonywana kompetentnie i solidnie sprawi, że najlepsi też będą chcieli i mogli pracować w Polsce.

Konieczność pracy z osobami niedostatecznie przygotowanymi jest poważnym wyzwaniem. Niskie progi zdawalności matury, stwarzając iluzję komfortu i bezpieczeństwa, działają demobilizująco i sprawiają, że rygory akademickie wydają się szokujące. Największym problemem osób słabo przygotowanych do studiów są nie tyle znaczące luki w wiedzy w zakresie nauk podstawowych co nieświadomość skutków niedouczenia i idący za tym brak woli wykorzystywania stwarzanych przez uczelnie możliwości podniesienia swoich kompetencji. Dr Witold Bekas (SGGW) przytoczył przykład uczestnictwa we wrześniowym, stacjonarnym kursie z przedmiotów podstawowych. W latach 1995–2008 uczestniczyło w nim od 150 do 300 nowo przyjętych studentów, a 80% z nich zdało sesyjny egzamin z kursowego przedmiotu w pierwszym terminie. W ostatnich dwóch latach w kursie uczestniczyło mniej niż 1% przyjętych. Słabi studenci wydają się preferować ratunkowe działania doraźne (korepetycje), nie widzą swojej sylwetki zawodowej jako koherentnej całości. To jest bardzo poważny problem tożsamości młodego pokolenia dalece wykraczający poza ramy jednego, ostatniego w większości przypadków, etapu kształcenia.

Prof. Bogdan Klepacki (SGGW) skoncentrował uwagę uczestników konferencji na formalnie sklasyfikowanych zagadnieniach wejścia studenta pierwszego roku w integralnie rozumiany proces studiowania na uczelni. Od prawidłowego wyboru kierunku i formy studiów poczynając, przez wszystkie problemy organizacyjne, bytowe i adaptacyjne, opanowanie warsztatu samodzielnej pracy intelektualnej i rozwijanie zainteresowań pozazawodowych, na jakości relacji interpersonalnych i wejściu w zorganizowane życie studenckie kończąc. Zaprezentowano przykład uczelni, w której te problemy wydają się zdiagnozowane i przemyślane, a instytucjonalna obudowa procesu studiowania ma być studentom przychylna. Jednocześnie sam tytuł referatu wskazuje na świadomość zmienności sytuacji i konieczności ciągłej autokorekty.

Pani Jolanta Urbanikowa (UW) przedstawiła wnioski z badań dotyczących odchodzenia z uczelni (*drop-out*) prowadzonych przez Biuro ds. wspomagania rozwoju na UW w 2015 roku. Badano czynniki indywidualne i instytucjonalne zwiększające

ryzyko *dropoutu*. Kluczowy wpływ na decyzję o odejściu ma niewłaściwy wybór kierunku studiów, ponadto – duże zróżnicowanie poziomu uczestników zajęć, – umiejętności dydaktyczne nauczycieli, – postawy nauczycieli, – problemy adaptacyjne. Przy przechodzeniu na inny poziom kształcenia, do innej uczelni (w innym kraju) pojawiają się problemy związane z inną kulturą, językiem, trudnościami nawigowania w nowym środowisku. Warunkiem ograniczenia odejść jest elastyczność uczelni, jasne oczekiwania odnośnie do osiągnięć oraz wsparcie i integracja akademicka i społeczna.

Studenci są znaczącą liczebnie i dość specyficzną w aspekcie ekonomicznym grupą społeczną. Z jednej strony są osobami dorosłymi ze wszystkimi skutkami tego stanu, z drugiej często pozostają jeszcze na, przynajmniej częściowym, utrzymaniu rodziców. Dawid Knara (Parlament Studentów RP) przedstawił pewne aspekty sytuacji finansowej studentów. Różne formy pracy w trakcie studiów podejmuje prawie 90% studentów. Związek Banków Polskich w roku 2015 oszacował średnie wydatki studenta na poziomie 1024 zł/mies. W tym wyliczeniu uwzględniono wprawdzie koszt miejsca w domu studenckim, ale pominięto koszty zeszytów, książek, komputerów, ubrań, wydatki związane z uczestnictwem w życiu kulturalnym. System pomocy materialnej dla studentów jest bardzo zróżnicowany. Wydaje się jednak, że brak wiarygodnych badań jego skumulowanej wielkości i efektywności.

Dr Lidia Zabłocka-Żytka (APS) wskazała na problemy zdrowia psychicznego studentów. Na całym świecie obserwuje się wzrost zachorowań na choroby psychiczne osób do 29 roku życia. Studenci należą do tej grupy ryzyka, tym bardziej, że podjęcie studiów często oznacza radykalną zmianę ich sytuacji egzystencjalnej. Dobrze zorganizowana pomoc psychologiczna jest bardzo potrzebna. Przykładem praktycznych działań w tej dziedzinie jest Akademicka Poradnia Psychologiczna funkcjonująca przy APS (czynna 18 godz./tydzień) oraz specjalistyczne warsztaty dla studentów (8 x 2 godz.).

W dyskusji na sali ustosunkowano się do wielu podniesionych problemów i zaprezentowanych przez prelegentów doświadczeń w zakresie ich rozwiązywania. Organizatorzy oczekują też wypowiedzi na piśmie. Zeszyt pokonferencyjny zostanie opublikowany niezwłocznie po dokonaniu autoryzacji tekstów.

Obrazy podsumował prof. Tomasz Borecki zapowiadając kontynuowanie cyklu konferencji poświęconych problemom edukacji.

Anna W. Jankowska, IPWC

Konkurs JM Rektora SGH: INSPIRUJĄCY KAMPUS

JM Rektor SGH ogłasza konkurs na krótki reportaż, którego celem jest przedstawienie inspirującego kampusu innej uczelni z sugestią przeniesienia ciekawych i funkcjonalnych rozwiązań do rozwidywanego kampusu SGH. W konkursie mogą wziąć udział studenci i doktoranci SGH, zarówno polscy jak i zza granicy.

Reportaż musi zawierać 5–10 własnych zdjęć oraz do 6000 znaków autorskiego tekstu, który ma opisywać zdjęcia i przekonywać – dlaczego dane rozwiązanie funkcjonalno-użytkowe czy architektoniczne miałyby pojawić się na kampusie SGH.

Najciekawsze reportaże będą publikowane sukcesywnie – od listopada 2016 r. do czerwca 2017 r. – w Gazecie SGH.

Należy je dostarczać na adres gazeta@sgh.waw.pl. Powinny być podpisane imieniem i nazwiskiem, pod którym będą publikowane. Do tekstu należy dołączyć oświadczenie, że jest się autorem zdjęć i zgodę na ich bezpłatną publikację. Redakcja ma prawo do wyboru zdjęć i adjustacji tekstu.

Pula nagród to 5.000 złotych do dowolnego podziału przez jury konkursu, z tym, że I nagroda nie może być niższa niż 2000,- zł. Przewidywany termin rozstrzygnięcia konkursu: do 30.09.2017 r.

Regulamin Konkursu dostępny jest na stronie Gazety SGH pod adresem: [\[www.sgh.waw.pl/gazeta\]](http://www.sgh.waw.pl/gazeta).

Koncert Chóru SGH
1 grudnia 2016 r.

Seminaria Europejskie

Młodzi KES 2016 – Postęp czy regres? O uwarunkowaniach społeczno-ekonomicznych ewolucji cywilizacji

The Fourth International Workshop Advanced Analytics and Data Science Warsaw School of Economics, 18 October 2016

All models are wrong, but some models are useful
G.E.P. Box

Bring the Power of Big Data to your Job, your Organization, your University, your Students

Już po raz czwarty Szkoła Główna Handlowa w Warszawie miała zaszczyt w dniu 18.X.2016 r. gościć uczestników konferencji „Advanced Analytics and Data Science”. Czwarta edycja konferencji odbyła się pod hasłem *Biostatistics – High-dimensional, Big Data & Analytics*, a jej tematem przewodnim była rola zaawansowanych technologii analitycznych w rozwoju medycyny i badań klinicznych w dobie Big Data. Tegoroczna edycja konferencji „Advanced Analytics and Data Science” to było wyjątkowe spotkanie przedstawicieli świata nauki, sektora badań klinicznych, branży medycznej, farmaceutycznej i informatycznej. Wydarzenie zorganizowane zostało przez Szkołę Główną Handlową w Warszawie – Kolegium Analiz Ekonomicznych – Zakład Analizy Historii Zdarzeń i Analiz Wielopoziomowych Instytutu Statystyki i Demografii we współpracy z SAS Institute Polska. Jesteśmy zaszczytni, że honorowy patronat nad wydarzeniem objęli: Rektor Szkoły Głównej Handlowej – dr hab. Marek Rocki, prof. SGH oraz Rektor Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego prof. dr hab. Wiesław Bielawski. Jesteśmy wdzięczni, że nasze zaproszenie przyjęło grono znakomitych prelegentów z Polski i z zagranicy oraz tak liczne grono uczestników ze świata nauki, sektora badań klinicznych, branży medycznej, farmaceutycznej, naszych studentów, w tym uczestników studiów podyplomowych realizowanych w SGH w Kolegium Analiz Ekonomicznych we współpracy z SAS Institute Polska.

W dzisiejszym świecie, w którym liczba ludności przekroczyła 7 miliardów, mamy dostęp do olbrzymiego zakresu danych medycznych o pacjentach, badaniach, diagnozach i terapiach. Efektywne wykorzystanie tych danych to duże wyzwanie nie tylko dla sektora medycznego, farmaceutycznego, ale również nowoczesnej analityki opartej na IT z ery BIG DATA. Konferencja była doskonałą okazją do poznania teorii oraz praktycznych przykładów, jak zastosowanie wysokowydajnych narzędzi do zaawansowanej analizy dużej różnorodności danych medycznych zwiększa zakres i skuteczność badań naukowych, pomaga w opracowaniu nowych metod diagnostycznych i nowych terapii, zapewnia poprawę opieki zdrowotnej nad pacjentem oraz kompleksowo wspiera i standaryzuje procesy badawczo-rozwojowe w wielu obszarach szeroko definiowanego sektora medycznego.

Moderatorem konferencji był **Krzysztof Frydrychowicz**, ekspert w dziedzinie technologii i mediów biznesowych. Ob-

radę konferencji tradycyjnie rozpoczęły się od projekcji filmu o tematyce Big Data *Data_More_Than_Digits30*. Oficjalnego otwarcia konferencji dokonali: dr hab. prof. SGH Marek Rocki, rektor SGH i dr hab. prof. SGH Joanna Plebaniak, dziekan Kolegium Analiz Ekonomicznych SGH oraz prof. Tomasz Panek, wicedyrektor Instytutu Statystyki i Demografii SGH.

Rektor SGH, prof. Marek Rocki otwierając konferencję i witając uczestników powiedział m.in.: *Rok akademicki 2016/2017 jest 111. rokiem nieprzerwanego funkcjonowania Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, założonej w 1906 roku, a SGH jest najstarszą uczelnią ekonomiczną w Polsce, a zarazem jednym z wiodących uniwersytetów ekonomicznych w Europie. Co roku mury naszej uczelni opuszcza blisko 3000 nowych absolwentów. Statystycznie co trzeci ekonomista w Polsce w XX w. był absolwentem naszej uczelni. IV Konferencja Advanced Analytics and Data Science wpisuje się w obchody 111. rocznicy funkcjonowania naszej uczelni.*

Dziekan KAE, prof. Joanna Plebaniak przywitała serdecznie partnera współorganizującego konferencję, to jest SAS Institute Polska, obecnego w Polsce już od ponad 20 lat, i od ponad 20 lat współpracującego ze Szkołą Główną Handlową w Warszawie, reprezentowanego przez liczne grono jego pracowników, przedstawicieli GCPpl Stowarzyszenia na Rzecz Dobrej Praktyki Badań Klinicznych w Polsce, będącego także patronem konferencji oraz przedstawicieli patronatu medialnego IT WIZ (to co istotne w IT), MEDexpres.pl oraz Medycyna praktyczna. Na zakończenie swojego wystąpienia dziekan Plebaniak powiedziała: *Na szczególne powitanie zasługują pracownicy naukowcy i studenci Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, którzy po raz pierwszy dołączyli do nas, również w charakterze organizatorów. Witam wszystkich Państwa serdecznie. Dzisiejsza konferencja jest dla mnie, a tym samym dla Kolegium Analiz Ekonomicznych, wyjątkowym wydarzeniem, tym bardziej, że powodzenie poprzednich konferencji za każdym razem daje impuls do zainicjowania nowych ciekawych projektów i inicjatyw. I mam nadzieję, że tak będzie również i tym razem. Warto w tym miejscu wspomnieć o niewątpliwym sukcesie nowego kierunku kształcenia na studiach magisterskich Analiza danych – Big Data, który w bieżącym roku akademickim został również uruchomiony w języku angielskim. A studia podyplomowe Inżyniera danych – big data zostały wyróżnione certyfikatem jakości – Studia z przyszłością.*

Keynote Speakers

Prof. Tomasz Burzykowski

Professor of Biostatistics and Bioinformatics, Hasselt University and Vice-President of Research at the International Drug Development Institute (IDDI) in Louvain-la-Neuve, BELGIUM

Jack Shostak

Associate Director of Statistics, Duke Clinical Research Institute, Durham, NC, USA

Speakers

Prof. Przemysław Biecek

Associate Professor, Warsaw University of Technology, University of Warsaw, POLAND

Prof. Magdalena Chechlińska

Head, Department of Immunology, Cancer Centre and Institute of Oncology, Warsaw, POLAND

Prof. Andrzej Galecki

Research Professor, Division of Geriatric Medicine, Department of Internal Medicine and Institute of Gerontology, University of Michigan Medical School, USA

Mariusz Dzieciatko

Business Solution Manager, Technology and Big Data Competency Center, SAS Poland

Prof. Jeanine J. Houwing-Duistermaat

Professor of Data Analytics and Statistics, Department of Statistics, University of Leeds, UK, Professor of Statistical Genetics, Department of Medical Statistics and Bioinformatics, Leiden University Medical Centre, THE NETHERLANDS

Prof. Dominik Spinczyk

Faculty of Biomedical Engineering, Silesian University of Technology, POLAND

Prof. Maciej Wiznerowicz

Professor of Medicine, Poznan University of Medical Sciences, Principal Investigator, Greater Poland Cancer Centre, President and co-founder, International Institute for Molecular Oncology in Poznan, POLAND

HONORARY PATRONAGE
RECTOR OF

HONORARY PATRONAGE
RECTOR OF

Partner Patronage Media Partners

Prof. Tomasz Panek przywitał w imieniu organizatorów konferencji oraz Instytutu Statystyki i Demografii wykładowców (*keynote speakers, speakers*), prezentując w skrócie pełnione przez nich funkcje i zajmowane stanowiska. Przywitał również obecnych na sali wykładowców i panelistów z poprzednich naszych konferencji, w tym prof. Walentego Ostasiewicza i prof. Krzysztofa Jajugę z UE we Wrocławiu oraz grono uczestników konferencji reprezentujących sektor akademicki – szeroko definiowaną naukę.

Zgodnie z programem referaty w **I. części konferencji** wygłosili: prof. Maciej Wiznerowicz *What are the high-dimensional data used for? Business of the predictive medicine*, prof. Tomasz Burzykowski *What are the high-dimensional data challenges? Business of statistical bioinformatics* oraz

prof. Jeanine J. Houwing – Duistermaat *Big Data: how to improve health care and research*. Na podstawie wygłoszonych referatów możemy wnioskować iż:

1. Biostatystycy pracując nad badaniami klinicznymi codziennie konfrontują się z wysoko wymiarowymi danymi typu „omic”, generowanymi przez różne zaawansowane technologie stosowane w biologii molekularnej. Dane te są obszerne i o złożonej strukturze. Analizowanie ich stoi przed wieloma wyzwaniami takimi jak operowanie wielkimi wolumenami danych, radzenie sobie z większą ilością zmiennych niż obserwacji i wysoką złożonością obliczeniową metod statystycznych, itd. (W prezentacji zostały omówione i zilustrowane różne wyzwania i konsekwencje codziennej praktyki biostatystyków i również programów edukacji biostatystycznej).

2. Sekwencjonowanie ludzkiego genomu rozpoczęło na początku XXI wieku erę big data w naukach biomedycznych. Sekwencjonowanie genomu i transkryptomów raka w ostatniej dekadzie toruje nowy kierunek dla precyzyjnej onkologii i bardziej efektywnego leczenia raka. Petabajty gromadzonych danych zmuszają do stosowania uczenia maszynowego w modelowaniu procesów biomedycznych. Przetwarzanie tekstów w oryginalnych językach jest obecnie implementowane do ekstrakcji informacji z tekstów medycznych. Z drugiej strony rozwój technologii telekomunikacyjnych (5G) i zaangażowanie pacjentów umożliwiają zbieranie i monitorowanie prospektywnych danych medycznych.
3. Ze względu na różnorodność systemów danych, brak wspólnej infrastruktury, bezpieczeństwo systemów, kwestie poufności i inne charakterystyki, sektor ochrony zdrowia pozostaje w tyle w porównaniu do innych sektorów co do wykorzystania big data. W porównaniu do innych sektorów procesy biologiczne są złożone i czasem bardzo trudne do badania. W konsekwencji badane zbiory danych są bardzo zróżnicowane, niejednorodne i zaburzone. Potrzebne są metody dla zintegrowanej analizy takich zbiorów. Jeszcze innym wyzwaniem jest wykorzystanie elektronicznego zapisu o zdrowiu w połączeniu z innymi typami danych, takimi jak zanieczyszczenie, pogoda i struktura rodziny do innowacyjnego i statystycznie efektywnego projektowania prób. Żeby móc osiągnąć postawione cele odnośnie do użycia big data w sektorze zdrowia, niezbędne jest multidyscyplinarne podejście.

II. część konferencji poświęcona była prezentacji wybranych metod i algorytmów zaawansowanej analityki w obszarze big data na przykładzie danych medycznych. Ale dane medyczne – chociaż spełniają kryterium big data – wymagają ujednolicenia biomedycznych standardów. W tej części konferencji referaty prezentowali: dyrektor Jack Shostak *The role of biomedical data standards in the era of Big Data*, prof. Przemysław Biecek *Challenges in genetic profiling of cancers and implications for The Cancer Genome Atlas project* oraz prof. Andrzej Gałęcki *Mixed effects models: software and examples of applications*.

Żyjemy w ekscytujących czasach dostępu do wielkich wolumenów biomedycznych danych, niesamowitej mocy obliczeniowej i wielkich marzeń związanych z przekształceniem biomedycznych magazynów danych w wiedzę. Jednak duża ilość danych biomedycznych to nie tylko duża objętość danych, ale również złożoność, różnorodność i brak organizacji danych. Jedną z trwających blokad dróg w ruchu do przodu dużych biomedycznych badań jest brak integracji danych. Sposobem na obniżenie tej blokady jest zastosowanie biomedycznych standardów danych. W referacie Jack Shostack przedstawił różne standardy transmisji danych biomedycznych (np. HL7, CDISC) i technologii, oraz ich zastosowania zarówno w sektorze prywatnym jak i publicznym. Oceniał obecny stan rzeczy i przedstawił sugestie dotyczące poprawy („ścieżki do przodu”) istniejącego stanu rzeczy.

The Cancer Genom Atlas jest bogatym źródłem milionów biomarkerów od ponad 11 tysięcy pacjentów z 33 formami raka. Rozmiar całych zbiorów surowych danych z pojedynczej platformy mierzony jest w terabajtach. Takie dane mogą posłużyć do odnajdywania nowych podpisów genetycznych różnych cech istotnych klinicznie. W takim przypadku podpis

jest zwyczajnie klasyfikatorem, ale ze względu na rozmiar danych i dużą liczbę biomarkerów pozostaje wyzwaniem, aby otrzymać stabilny i użyteczny podpis. W prezentacji porównane zostały liczne metodologie, które mogą być wykorzystane w tym kontekście. Omówione zostały również wybrane wyzwania wynikające z analizowania tego typu danych, tj. zmienność wyników pomiędzy różnymi zdjęciami, reprodukcjonalność i dostępność częściowych rezultatów. Na zakończenie przedstawiony został przegląd infrastruktury potrzebnej do spełnienia wymagań obliczeniowych przy operowaniu takimi danymi.

Modele efektów mieszanych są ważną klasą modeli statystycznych, które mogą być używane do analizowania danych skorelowanych na użytek modelowania dla biznesu. Dzisiaj statystyk – analityk ma luksus pracy z różnymi zaawansowanymi procedurami zawartymi w programach mających na celu dopasowania modeli efektów mieszanych. Zmiany programowe są napędzane zarówno przez postęp w metodologii statystycznej oraz postęp technologiczny w zaspokajaniu potrzeb obliczeniowych. Ogólny trend rozwoju oprogramowania staje się coraz bardziej uniwersalny, tak aby dopasować inne klasy modeli, takie jak modele klas ukrytych i modele równań strukturalnych oprócz modeli efektów mieszanych. Zostały podane przykłady zastosowań ww. grup modeli na użytek badań klinicznych, szerzej biostatystyki.

III. część obrad konferencji to prezentacja polskich osiągnięć w zakresie implementacji zarówno rozwiązań wysokowydajnych technologii, jak i zaawansowanej analityki w obszarze medycyny i służby zdrowia na przykładzie rozwiązań implementowanych w Centrum Onkologii w Instytucie im. M. Skłodowskiej-Curie w Warszawie. Referaty wygłosili: prof. Magdalena Chechlińska *Medical data – a challenge and an opportunity* oraz prof. Dominik Spińczyk i dr Mariusz Dzieciatko *Extracting information from a medical text document*.

Naukowy i praktyczny przykład wykorzystania zaawansowanej analityki w sektorze ochrony zdrowia w Polsce zaprezentowała prof. dr hab. Magdalena Chechlińska – kierownik Zakładu Immunologii w Centrum Onkologii Instytutu im. M. Skłodowskiej-Curie w Warszawie. W ramach projektu ONKO.SYS została zbudowana platforma informatyczna wspomagająca prowadzenie nowoczesnych badań naukowych, dzięki integracji i wielopłaszczyznowej analizie różnorodnych danych, w tym danych tekstowych, zgromadzonych w systemach szpitalnych, zasobach pracowników naukowych, a także wielu innych źródłach. Platforma ONKO.SYS zapewnia szybki dostęp do danych naukowych, wysoki poziom ich gromadzenia i przetwarzania oraz wymiany wyników między zespołami. Dodatkowo umożliwia poprawę jakości i dostępności gromadzonych danych, optymalizację działań naukowych, translacyjnych i praktycznych, a tym samym wzrost potencjału naukowo-badawczego Instytutu. Wdrożenie ONKO.SYS „Kompleksowej infrastruktury informatycznej dla badań nad nowotworami” zostało zrealizowane ze środków Unii Europejskiej. Platforma została zbudowana m.in. w oparciu o pakiet narzędzi SAS Advanced Analytics. Po raz pierwszy zastosowano w Polsce w medycynie rozwiązanie SAS Content Categorization Studio do ekstrakcji danych m.in. z notatek lekarskich i opisowych wyników badań (ponad 8 mln rekordów, z przyrostem miesięcznym ponad 60 tys. rekordów). Zaawansowane narzędzia analityczne

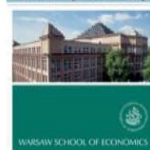
SAS pozwalają na analizę tekstu i wyodrębnienie z notatek i opisów kluczowych informacji o przebiegu leczenia oraz wyciąganie wniosków dotyczących skuteczności konkretnych terapii. Uzupełnieniem referatu prof. Chechlińskiej było wystąpienie prof. Dominika Spinczyka i dr Mariusza Dzieciątka, którzy na danych wdrożonego systemu ONKO.SYS zaprezentowali wyniki zaawansowanej analizy opartej na zastosowaniu technik data-miningowych z wysoko wydajnymi algorytmami. Biorąc pod uwagę problem długości kwerendy w analizie tekstu, w referacie przedstawiono możliwość bezpośredniego porównywania nieustrukturyzowanych medycznych dokumentów tekstowych przy użyciu reprezentacji w postaci macierzy częstości. Redukcja wymiarowości odbywa się za pomocą metody opartej na rozkładzie według wartości osobliwych (ang. Latent Semantic Analysis). Stosowane są dwie powszechnie używane metryki: odległość kosinusowa oraz metryka Jaccard'a. Analizę przeprowadzono za pomocą produktu SAS Text Analytics na podstawie kilkuset tekstowych dokumentów medycznych. Przeprowadzone badania wskazują, że odległość kosinusowa wykazuje mniejszą wrażliwość znajdowania podobnych dokumentów (lepsza dyskryminacja). Prezentowana automatyczna metoda jest przydatna jako wstępna analiza dużych korpusów tekstowych do wykrywania istniejących wiodących zagadnień i zadań analitycznych.

Tak się złożyło, że w programie konferencji referatem otwierającym był referat prof. Macieja Wiznerowicza z Międzynarodowego Instytutu Onkologii Molekularnej w Poznaniu, zamykającym referat prof. Magdaleny Chechlińskiej z Centrum Onkologii w Warszawie. Oba te referaty spinały w całość zakres bardzo szerokiej tematycznie konferencji, a jednocześnie zaświadczyły, że w obszarze analityki Big Data w sektorze biomedycznym w Polsce mamy osiągnięcia na poziomie światowym – i to było wspaniałe.

Zamknięcia obrad konferencji dokonała Ewa Frątczak, prof. SGH, która złożyła serdeczne podziękowania wykładowcom, uczestnikom konferencji z kraju i z zagranicy, władzom Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, dr. hab. Markowi Rockiemu, prof. SGH, rektorowi SGH za objęcie honorowym patronatem konferencji, kierownictwu Kolegium Analiz Ekonomicznych SGH, kierownictwu Instytutu Statystyki i Demografii i pracownikom Zakładu Analizy Historii Zdarzeń i Analiz Wielopoziomowych, studentom Koła Naukowego „Business Analytics”, działom administracji SGH biorącym udział w organizacji konferencji, partnerowi merytorycznemu – SAS Institute Polska wraz z całym zespołem zaangażowanym w przedsięwzięcie merytoryczne i organizacyjne, sponsorowi i patronom medialnym. Podkreśliła, że w tym roku konferencja pozyskała patronat honorowy rektorów dwóch uczelni, SGH i SGGW, za co serdecznie dziękujemy, ale co należy uznać za nowy trend w organizacji konferencji. E. Frątczak złożyła serdeczne podziękowania prof. Krzysztofowi Burzykowskiemu (Hasselt University – Belgia), za ogromne wsparcie merytoryczne w obszarze biostatystyki i bioinformatyki, które było bardzo przydatne w organizacji programu naukowego i biznesowego konferencji. Podziękowania były również adresowane dla Krzysztofa Frydrychowicza, który od początku organizacji konferencji, już po raz czwarty, podjął się jej moderowania i swoją pracę wykonał bardzo profesjonalnie. Na zakończenie zamknięcia obrad E. Frątczak podkreśliła, że informacja o konferencji zagościła na wielu stronach internetowych SAS

Institute na świecie, na stronie [WORLDSTATISTICS: \[http://www.worldofstatistics.org/files/2016/07/WOS_new-letter_07142016.pdf\]\(http://www.worldofstatistics.org/files/2016/07/WOS_new-letter_07142016.pdf\)](http://www.worldofstatistics.org/files/2016/07/WOS_new-letter_07142016.pdf).

Workshop on Analytics, Data Science Set for October in Warsaw

The **Fourth International Workshop "Advanced Analytics and Data Science"** is a unique gathering of researchers and leaders from academia and industry to share experience and discuss the value of Big Data analysis in health care and research sectors. The event, which takes place on October 18, 2016, at the Warsaw School of Economics, provides an opportunity to check out how large-scale computing, advanced analytics, machine learning and other innovative technologies help to discover new treatment options, optimize the diagnosis, improve patient care, and accelerate drug development. The motto of the workshop is "Biostatistics - High-dimensional, Big Data & Analytics." Keynote speakers include Tomasz Burzykowski, professor of Biostatistics and Bioinformatics at Hasselt University and Vice-President of Research at the International Drug Development Institute (IDDI) in Louvain-la-Neuve, Belgium, and Jack Shostak, associate director of statistics at the Duke Clinical Research Institute in Durham, North Carolina, USA.

Informacje o konferencji ukazały się w wielu artykułach, m.in.: [<http://www.medexpress.pl/big-data-w-sluzbie-medycznej/65053>], [<http://www.mp.pl/kurier/150420,advanced-analytics-and-data-science>], [<http://infowire.pl/generic/release/327564/konferencja-advanced-analytics-and-data-science-juz-18-pazdziernika-sprawdz-program-i-prelegentow/>], [http://mskip.pl/konferencja-advanced-analytics-and-data-science-juz-18-pazdziernika-sprawdz-program-i-prelegentow_a815].

Na zakończenie trochę statystyki opracowanej na podstawie rejestracji i wypełnionych ankiet oceniających jakość organizacji konferencji i jej poziom merytoryczny. W konferencji uczestniczyło 155 osób. 53% uczestników to pracownicy naukowci (reprezentowali 31 szkół wyższych, uniwersytetów z kraju i z zagranicy), 47% – pracownicy biznesu (reprezentowali 37 firm). W konferencji uczestniczyli przedstawiciele 5 krajów. Około 94% uczestników oceniło poziom merytoryczny konferencji jako bardzo wysoki i wysoki.

Misją naszej konferencji było przedstawienie teorii i praktyki naukowej analizy danych w szeroko definiowanym sektorze medycznym oraz zainspirowanie dyskusji i poszukiwanie rozwiązań, które będą wspierać rozwój sektora life science w Polsce, a także zaprezentowanie wyzwań związanych z kształceniem specjalistów posiadających odpowiednie kompetencje dostosowane do zmieniających się potrzeb współczesnej medycyny i sektora badań klinicznych.

Po raz czwarty sprawdziła się formuła konferencji naukowej w konwencji spotkania dwóch światów: świata nauki i świata biznesu organizowanej przez SGH – Kolegium Analiz Ekonomicznych, Zakład Analizy Historii Zdarzeń i Analiz Wielopoziomowych Instytutu Statystyki i Demografii i SAS Institute Polska. Misją naszej konferencji, co warto szczególnie podkreślić, związana jest z kształceniem wysokiej klasy analityków w kategorii „data scientists” na nowym kierunku studiów analiza danych – big data przy Kolegium Analiz Ekonomicznych Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie. Również, po raz czwarty, współpraca nauki i biznesu, to jest Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie i SAS Institute Polska w organizacji konferencji Advanced Analytics and Data Science zakończyła się sukcesem.

Z oceny uczestników konferencji oraz przedstawionej statystyki wynika, że czwarty raz założenia konferencji Advanced Analytics and Data Science zostały zrealizowane, o czym z satysfakcją informujemy. Referaty w postaci prezentacji z konferencji i galeria zdjęć znajdują się na stronie konferencji: www.analytics-conference.pl

*W imieniu organizatorów konferencji,
Ewa Frątczak & Aleksandra Iwanicka*

Dzień Przedsiębiorczości Rodzinnej w SGH

17 listopada, już po raz trzeci, zespół Zakładu Przedsiębiorstwa Rodzinnego (w Instytucie Przedsiębiorstwa) pod kierunkiem prof. Jana Klimka zorganizował Dzień Przedsiębiorczości Rodzinnej w SGH, cykliczne wydarzenie w ramach realizacji międzynarodowego projektu pn. „Global Entrepreneurship Week”. Tym razem była to konferencja pod hasłem „Tożsamość, wizerunek i kapitał marki firmy rodzinnej”. Uczestniczyli w niej pracownicy naukowcy, przedstawiciele sektora otoczenia biznesu działający na rzecz rozwoju przedsiębiorstw rodzinnych w Polsce oraz właściciele i menadżerowie reprezentujący tego typu podmioty (łącznie 114 osób).

W otwarciu konferencji udział wzięli: Janusz Piechociński – wiceprezes Rady Ministrów i Minister Gospodarki w latach 2012–2015, a obecnie członek zarządu Izby Przemysłowo-Handlowej Polska-Azja, dr hab. Roman Sobiecki, prof. SGH – dziekan Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie, dr hab. Jan Klimek, prof. SGH oraz Małgorzata Mączyńska z Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, pełniąca funkcję koordynatora w wielu projektach dedykowanych firmom rodzinnym.

Na pierwszą część konferencji złożyły się referaty wygłoszone przez pracowników naukowych. Prof. dr hab. Zygmunt Waśkowski (z Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu) zwrócił uwagę na szanse i zagrożenia związane z podejmowanymi działaniami typu *ambush marketing* w celu budowania wizerunku przedsiębiorstwa. Prof. dr hab. Barbara Dobiegała-Korona omówiła znaczenie marki jako kreatora wartości współczesnego przedsiębiorstwa, prof. dr hab. Jacek Kall (z Wyższej Szkoły Bankowej w Poznaniu) wskazał na zalety i wady wykorzystania nazwiska założyciela firmy w nazwie marki, prof. dr hab. Wojciech Popczyk (z Uniwersytetu Łódzkiego) swoje wystąpienie poświęcił kapitałowi społecznemu rodziny, czyli czynnikowi o kluczowym znaczeniu w budowaniu wizerunku i reputacji firmy rodzinnej. Referat dr Alicji Hadrys-Nowak (z Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu) dotyczył znaczenia rodzinnego charakteru firmy w relacjach biznesowych oraz wykorzystania marki firmy rodzinnej w procesie ekspansji zagranicznej, a prof. SGH dr hab. Marcin Wojtysiak-Kotlarski (z Zakładu Przedsiębiorstwa Rodzinnego) pokazał system wartości i celów przedsiębiorstwa rodzinnego jako kontekst pozycjonowania jego marki.

W drugiej części konferencji prelegentami były osoby wywodzące się z sektora otoczenia biznesu. Arkadiusz Zalewski – prezes spółki Kapitał Intelktualny – objaśnił specyfikę firmy rodzinnej jako klienta firmy doradczej oraz scharakteryzował autorskie podejście do raportowania kapitału intelektualnego firm rodzinnych. Konrad Bugiera i Eleni Tzoka-Stecka z Fundacji „Firmy Rodzinne” przybliżyli uczestnikom spotkania cele i efekty realizacji projektu marki parasolowej „Drzewko Firma Rodzinna”. Anna Nalazek – prezeska firmy Brand Innovations – dzieląc się swoimi doświadczeniami w zakresie budowania marek, zwróciła szczególną uwagę na zmianę sposobu postrzegania firm rodzinnych jako okoliczność stanowiącą szansę i zarazem wielkie wyzwanie marketingowe dla tych firm.

Trzecia część konferencji obejmowała prezentacje przedsiębiorców. O tożsamości firmy, a także kształtowaniu marki i jej roli w procesie konkurowania opowiadali: Dariusz Makarczyk, założyciel i współwłaściciel Firmy Rodzinnej Makarczykowie – znanego i cenionego producenta kosmetyków, siostry Diana

Cichy i Linda Stanowska z Firmy CICHE International Trade & Investment z siedzibą w Hongkongu oraz Piotr Barczak – założyciel i prezes spółki rodzinnej PH Royal oferującej przyprawy.

Konferencja została zorganizowana pod patronatem Polskiego Naukowego Towarzystwa Marketingu, Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz Redakcji czasopisma Marketing i Rynek. Uświetniła Jubileusz 10-lecia działalności Instytutu Przedsiębiorstwa. W jej przygotowanie i promocję, poza pracownikami Zakładu Przedsiębiorstwa Rodzinnego, zaangażowani byli partnerzy, tj. przedstawiciele Związku Rzemiosła Polskiego, Izby Rzemieślniczej oraz Małej i Średniej Przedsiębiorczości w Katowicach, Fundacji Światowego Tygodnia Przedsiębiorczości.

Beata Żelazko, Zakład Przedsiębiorstwa Rodzinnego

O programie Nasha, mechanizmach i Warsztatach Hurwiczowskich

W dwóch tekstach z lat pięćdziesiątych na temat proponowanego kooperacyjnego rozwiązania gry przetargowej John Nash napisał:

„(...) tak więc problem analizowania gier kooperacyjnych staje się problemem znalezienia odpowiedniego i przekonującego niekooperacyjnego modelu negocjacji” („Annals of Mathematics”, 1951)

a później:

„(...) podajemy dwa niezależne wyprocedowania naszego rozwiązania dwuosobowej gry kooperacyjnej. W pierwszym gra kooperacyjna jest zredukowana do gry niekooperacyjnej (...) Drugie podejście jest aksjomatyczne. Oba podejścia do problemu, poprzez negocjacje czy aksjomaty, są komplementarne; jedno pomaga uzasadnić i wyjaśnić drugie. („Econometrica”, 1953)”.

Przynajmniej od czasu pracy Serrano (1997) zaproponowaną przez Nasha tematykę badań określa się tzw. programem Nasha. Jest to próba znalezienia takiej gry niekooperacyjnej, której równowagowe alokacje odpowiadają rozwiązaniu gry kooperacyjnej. Problematyka jest bliska tzw. teorii implementacji czy teorii mechanizmów, a więc próbie zaproponowania mechanizmu, czy reguł gry, która dla pewnej klasy preferencji podmiotów będzie miała równowagę z alokacją społecznie pożądaną. Tematyka ta jest niezwykle ważna m.in. dlatego że, jak pisał Nash, pozwala lepiej zrozumieć i uzasadnić podobieństwa i różnice w alokacjach otrzymywanych w rozwiązaniach czy równowagach gier kooperacyjnych i niekooperacyjnych. Zauważenie tych powiązań pozwala zrozumieć podobieństwa i różnice w językach, którymi posługuje się współczesna teoria ekonomii: języku gier kooperacyjnych, języku gier niekooperacyjnych, czy wreszcie równowag walrasowskich.

Osiągnięcia nauk ekonomicznych w tym obszarze przedstawił podczas kilku prelekcji prof. Walter Trockel z Uniwersytetu w Bielefeld, który w dniach 1–4 grudnia wizytował w Katedrze Ekonomii Ilościowej, Kolegium Analiz Ekonomicznych.

Profesor Walter Trockel pracuje obecnie w Center for Mathematical Economics na Uniwersytecie w Bielefeld w Niemczech. Swoją doktorat z ekonomii obronił na uniwersytecie w Bonn w 1974 r. Od

Od lewej dr Łukasz Woźny (SGH), prof. Fernando Vega-Redondo (Uniwersytet Bocconi), prof. Walter Trockel (Uniwersytet w Bielefeld), prof. Jan Werner (Uniwersytet w Minnesocie), dr Marcin Dziubiński (UW). Podczas Warsztatów Hurwiczowskich, 3.12.2016 r.

1984 r. jest związany z Uniwersytetem w Bielefeld, ale pracował także na Shandong University (Chiny), Istanbul Bilgi University (Turcja), czy Arizona State University (USA). Jego dorobek obejmuje prace z zakresu teorii popytu, równowagi ogólnej dużych gospodarek, teorii gier czy teorii mechanizmów. Publikował w takich czasopismach jak „Econometrica”, „Journal of Economic Theory”, „Economic Theory” czy „Games and Economic Behavior”. Należy do grona *Economic Theory Fellows*.

Obecne zainteresowania prof. Trockela koncentrują się na wspomnianym programie Nasha oraz teorii implementacji, a więc próbach znalezienia niekooperacyjnego uzasadnienia lub też mechanizmów wdrażających alokacje otrzymane w ramach rozwiązań gier kooperacyjnych.

Przyjazd prof. Trockela był także związany w 6. edycją „Warsztatów Hurwiczowskich”. Warsztaty to cykliczna konferencja z teorii gier i ekonomii matematycznej, organizowana przez Szkołę Główną Handlową w Warszawie (dr Łukasz Woźny), Uniwersytet Warszawski (dr Marcin Dziubiński), Instytut Matematyczny Polskiej Akademii Nauk (prof. Łukasz Stettner) oraz prof. Jana Wernera (Uniwersytet w Minnesocie). Są kontynuacją inicjatywy zapoczątkowanej w 2009 roku dla uczczenia pamięci laureata nagrody Nobla z 2007 r. w dziedzinie ekonomii – Leonida Hurwicza. Warto przypomnieć, że jeszcze przed otrzymaniem nagrody Nobla prof. Leonid Hurwicz otrzymał tytuł doktora Honoris Causa SGH (1994), a także Uniwersytetu w Bielefeld (2004). Podczas Warsztatów prof. Trockel wygłosił wykład plenarny poświęcony pamięci L. Hurwicza pt: *On the relation between*

the Nash program and implementation theory. W poprzednich latach wykłady te wygłosili m.in. noblista Eric Maskin (2010), noblista Roger Myerson (2011), czy Ramon Marimon (2012) i Martin Hellwig (2014). W tym roku oprócz prezentacji naukowców z Polski, na „Warsztatach Hurwiczowskich” gościli także naukowcy m.in. z Cambridge, Uniwersytetu Bocconi z Włoch, Uniwersytetu Sabanci z Turcji, Uniwersytetu Humboldta z Berlina, New Economic School z Moskwy, a nawet z Australian National University. Prezentowane wyniki dotyczyły m.in. gier rozgrywanych na sieciach, formowania się koalicji, kształtowania się opinii społecznych, czy też gier analizujących zdobywanie informacji. Używane w tych pracach narzędzia pochodziły zarówno z klasy gier kooperacyjnych, niekooperacyjnych jak i równowag walrasowskich, pokazując na przykładach jak przyszłościowy był kierunek badań zaproponowany przez Johna Nasha.

Łukasz Woźny

Literatura:

- Nash, J. (1951), *Non-cooperative games*, „Annals of Mathematics”, 54(2), s. 286–295.
- Nash, J. (1953), *Two-person cooperative Games*, „Econometrica”, 21(1), s. 128–140.
- Serrano, R. (1997), *A comment on the Nash program and the theory of implementation*, „Economics Letters”, 55(2), s. 203–208.
- Serrano, R. (2005), *Fifty years of the Nash program, 1953–2003*, „Investigaciones Economicas”, 29(2), s. 219–258.
- Trockel, W., (1996), *A Walrasian approach to bargaining games*, „Economics Letters”, 51(3), s. 295–301.
- Trockel, W., (2000), *Implementation of the Nash Solution based on its Walrasian Characterization*, „Economic Theory”, 16, s. 277–294.

Czy piłka nożna jest sportem dla kobiet? W futsalu nie ma spalonych, więc jest łatwiej!

Do poduszki historia o SGH-owym kopciuszk. Epopeja o ubóstwie i przyjaźni, pasji i sukcesie. Nie, nie jest to relacja o kolejnym start-upie jednego z naszych absolwentów. Dziś zanurzymy się w świat kobiecego futsalu.

Sekcja futsalu kobiet AZS SGH to zespół studentek, które łączy indeks Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie oraz zamiłowanie do piłki kopanej. Jak każdy wielki sukces, tak i ten rodził się w bólach. Pierwsze spotkanie miało miejsce na betonowym boisku przy ulicy Hożej w październiku AD 2013. Brak obuwia, infrastruktury oraz piłek nie zatrzymał bosych studentek przed kolejnymi treningami na betonie, trawie, a z czasem i w hali sportowej. Sprawcą całego zamieszania był młodzieniec o bliskowschodnich rysach, również student SGH, a także wybitny biegacz sekcji lekkoatletycznej – Maciej Suszczyński. Po trzech miesiącach katorżniczych treningów oraz nauki zasad fair-play, już w obuwii, dziewczęta wybiegły w strojach koszykarek na parkiet CSiR Uniwersytetu Warszawskiego, aby zaprezentować się na Akademickich Mistrzostwach Warszawy i Mazowsza 2014. Debiut nie należał do najłatwiejszych, ale zdecydowanie pozwolił na zaostrezenie apetytów na kolejny sezon.

Sezon 2015/2016 rozpoczął się od wyjazdu szkoleniowo-motywacyjno-oczyszczającego, aby w okolicznościach wysokogórskiego klimatu odnaleźć zen i wywindować wskaźniki BMI, CPI oraz HDI. W sezonie 2015/2016, tak jak w poprzednim, brak hali sportowej nie był przeszkodą w uczęszczaniu na treningi. Zahartowane uprzednio w górskich strumieniach ciała mogły bez przeszkód trenować w temperaturze –30st. C na okolicznych orlikach. Determinacja do przeprowadzania zgrupowań o 7:00 rano, drobne odmrożenia i incydentalne amputacje zaowocowały licznymi sukcesami. Pierwszy z nich to zajęcie II miejsca na Akademickich Mistrzostwach Warszawy i Mazowsza 2015. W uszytych na miarę strojach oraz samostrelających halówkach dziewczęta uległy tylko drużynie AWF Warszawa.

Kilka dni później, 7 lutego 2015 r., reprezentantki SGH miały niewątpliwą przyjemność wnieść srebrny puchar w rozgrywkach amatorskiej ligi She Plays.

Te sukcesy oraz rosnąca w postępie geometrycznym liczba lajków na fanpage'u pozwoliły z podniesionym czołem wystartować w Akademickich Mistrzostwach Polski w futsalu kobiet. Pot, krew i łzy wraz z elementami MMA dały ósmą lokatę w północnej części kraju.

W kolejnym sezonie pieczę nad futsalistkami przejął reprezentant męskiej sekcji piłki nożnej – Maciej Dobrzyński. Słowiańskie rysy i świeże spojrzenie pozwoliły na dokonanie zmiany mentalności z *jesteś zwycięzcą na to Ferrari tylko czeka aż do niego wsiądziesz*. Krótko mówiąc, nastąpiła zmiana świetnego trenera na równie świetnego specjalistę od coachingu, który dba o rozwój osobisty nie gorzej niż Mati Grzesiak. Sezon 2015/2016, oprócz nowego szkoleniowca, to także czas z treningami na obiektach z zadaszeniem. „Z Orlika na halę sportową” to projekt w ramach ekspansywnej polityki monetarnej prof. Connery’ego. Dach nad głową przyniósł sukces – brązowy medal na Akademickich Mistrzostwach Warszawy i Mazowsza 2016. Srebro przypadło Uniwersytetowi Warszawskiemu, który zdobył w całym turnieju tyle samo punktów, lecz z lepszym

bilansem bramkowym. Pierwsze miejsce łączywie zagarnęły przyszłe Anie Lewandowskie z AWFu, które w tej dyscyplinie wśród warszawskich uczelni są bezkonkurencyjne.

Akademickie Mistrzostwa Warszawy i Mazowsza AD 2014

Akademickie Mistrzostwa Warszawy i Mazowsza AD 2015

Sezon 2015/2016

Obecnie trwają przygotowania do kolejnych akademickich rozgrywek. Czy nowy sezon przyniesie nowe sukcesy czy może pierwszą w historii sekcji aferę dopingową? Czekamy z niecierpliwością i zachęcamy do śledzenia fanpage'a *AZS SGH Futsal*.

Sylvia Niemijska

Młodzi KES 2016 – Postęp czy regres? O uwarunkowaniach społeczno-ekonomicznych ewolucji cywilizacji

28 października 2016 r. w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie odbyła się VIII ogólnopolska konferencja naukowa „Młodzi KES” pod tytułem „Postęp czy regres? O ekonomiczno-społecznych uwarunkowaniach ewolucji cywilizacji”, organizowana przez doktorantów i młodych pracowników naukowych Kolegium Ekonomiczno-Społecznego Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie. Konferencja jest jednym z największych w SGH wydarzeń skierowanych do młodych naukowców – doktorantów i doktorów. Jest inicjatywą skierowaną do młodych badaczy, mającą stanowić forum wymiany myśli, poglądów i doświadczeń zebranych w czasie ich dotychczasowej pracy naukowej. Ponadto, konferencja służyć ma integracji środowiska młodych naukowców z różnych krajowych ośrodków akademickich. Jedną z jej cech wyróżniających jest łączenie badaczy reprezentujących różne dyscypliny nauk społecznych: od ekonomii, poprzez finanse, zarządzanie, po polityki publiczne, socjologię, prawo i politologię.

Uczestników konferencji powitali dr hab. Piotr Wachowiak, prof. SGH, prorektor ds. nauki i zarządzania Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie oraz prof. dr hab. Wojciech Morawski, dziekan Kolegium Ekonomiczno-Społecznego Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, którzy zgodnie podkreślili sięgającą 2008 roku tradycję konferencji, jako miejsca spotkań młodych badaczy, wymiany myśli i poglądów. Patronatem honorowym konferencję objął dr hab. Marek Rocki, prof. SGH, rektor Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie. W tym roku konferencję wspierało także Ministerstwo Rozwoju, a patronatów udzieliły: Polskie Stowarzyszenie Badań Wspólnoty Europejskiej PECSA, Obserwator Międzynarodowy, Polskie Towarzystwo Studiów Europejskich oraz Brand24.

Tegoroczna edycja konferencji została poświęcona zagadnieniu: „Postęp czy regres? O uwarunkowaniach społeczno-ekonomicznych ewolucji cywilizacji”, a jej celem było poszukiwanie odpowiedzi na pytanie, jak współczesny świat zachowuje się jako miejsce, w którym spotykają się różne cywilizacje, każda z odmiennymi kulturami, wartościami i systemami społeczno-ekonomicznymi. Punktem wyjścia dla tych rozważań była obserwowalna zmiana relacji między cywilizacjami w stosunku do nieodległej przeszłości, w której dominowała – głównie pod względem rozwoju gospodarczego, naukowego i technicznego – cywilizacja zachodnia. W tym duchu wykład inauguracyjny pod tytułem „Rozwój i postęp jako kategorie analityczne w naukach społecznych”, wygłosił dr hab. Joachim Osiński, prof. SGH, kierownik Katedry Administracji Publicznej Kolegium Ekonomiczno-Społecznego Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, wieloletni opiekun konferencji. Profesor Osiński podkreślił, że *W naukach społecznych jednorodność metodologiczna i precyzja semantyczna tekstu są znacznie ważniejsze niż w naukach ścisłych czy przyrodniczych. Po epoce dominacji ideologicznie zorientowanych neoliberalnych tekstów mamy, szczególnie w ekonomii, sytuację katastrofalną w tym wzglę-*

dzie. Tym samym profesor Osiński zapoczątkował gorącą dyskusję wokół zagadnienia postępu, dodając, że Współcześnie teorie POSTĘPU zbyt często są utożsamiane z ekspansją korporacyjnego kapitalizmu i pseudoinnowacjami kulturowymi Zachodu, zaś idea POSTĘPU została zastąpiona ideologią politycznej poprawności. (...) Ewolucję ostatnich dziesięcioleci kapitalizmu można przedstawić w ujęciu kartezjańskim jako: myślę więc jestem – wyzyskuję więc jestem – liczę więc jestem – oszukuję więc jestem!!! W skali poszczególnych państw, jak i globalnej, liczba oszukanych klientów i konsumentów wyraźnie rośnie.

Wykład inauguracyjny stanowił doskonały wstęp do interesujących referatów zaprezentowanych przez uczestników konferencji. Swoje badania prezentowali nie tylko doktoranci Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, z różnych jej kolegiów, ale także młodzi badacze z innych ośrodków akademickich w Polsce, m.in. Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Łódzkiego, Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie czy Europejskiej Wyższej Szkoły Prawa i Administracji w Warszawie. Moderatorami poszczególnych paneli oraz dyskutantami byli doktoranci i pracownicy naukowcy Kolegium Ekonomiczno-Społecznego Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, m.in. dr Anna Maria Kozłowska, dr Roman Wosiek, Aleksandra Chmielewska i Łukasz Drozda.

Konferencja zakończyła się metodologicznymi warsztatami dla doktorantów pod tytułem „Nowe media w komunikacji”, współorganizowanymi wspólnie z Brand24. Mikołaj Winkiel uczył na nich, jak korzystać z nowoczesnych narzędzi i social media w pracy naukowej i komunikowaniu naukowym.

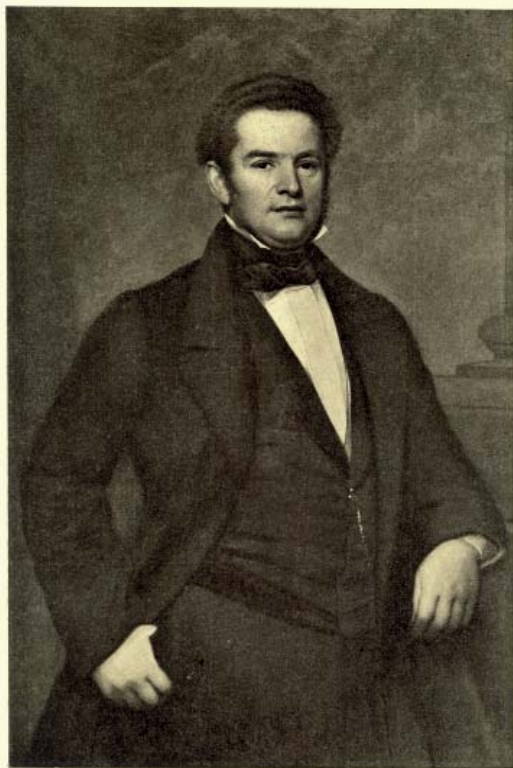
Tradycyjnie już zwieńczeniem konferencji „Młodzi KES” będzie pokonferencyjna publikacja, dostępna w wersji drukowanej i elektronicznej, wydana przez Oficynę Wydawniczą SGH.

Organizacja ósmej edycji konferencji „Młodzi KES” była możliwa dzięki zaangażowaniu członków Rady Organizacyjnej, a także ogromnemu wsparciu Rady Naukowej konferencji oraz pracowników administracyjnych i naukowych Kolegium Ekonomiczno-Społecznego Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie. Koordynatorką tegorocznej edycji była doktorantka Kolegium Ekonomiczno-Społecznego SGH – Marta Dobrzycka. Szczególny wkład w organizację konferencji mieli doktoranci – Łukasz Drozda, Aleksandra Chmielewska, Ewa Osuch-Rak, Sabina Lubiarska, Beata Bołoz, Katarzyna Byszek, Katarzyna Obląkowska-Kubiak i Michał Budziński oraz doktorzy – Anna Maria Kozłowska, Małgorzata Dworakowska, Roman Wosiek i Jan Misiuna, a także pracownicy Biura KES – Bożena Gruca, Małgorzata Madej, Renata Konopka i Klaudia Gizińska.

Aleksandra Chmielewska, Marta Dobrzycka

Pałac Kronenberga

Budynek F wzniesiony z wielkiej płyty i azbestu w połowie lat osiemdziesiątych zniknął z powierzchni ziemi. Nie ma go już i nigdy nie będzie. Pozostały po nim tylko fotografie. W historii uczelni jest to pierwszy wypadek likwidacji obiektu, który do niej należał. Fakt ten powinien skłaniać do refleksji i zastanowienia nad przemijaniem. Warto może przy tej okazji przypomnieć dzieje innego gmachu, związanego, aczkolwiek nie bezpośrednio, z dziejami uczelni. Jest to pałac barona Leopolda Kronenberga (1812–1878), założyciela Szkoły Handlowej w Warszawie, poprzedniczki SGH.

Leopold Kronenberg. Frontispis monografii Leopold Kronenberg, Warszawa 1922.

Baron posiadał wszystko, co powinien posiadać najzamożniejszy człowiek w Królestwie Polskim. Był bankierem, przemysłowcem, filantropem. Nie miał tylko pałacu, który zaczął budować u szczytu sławy i powodzenia. W latach 1867–1869 zakupił place z zabudowaniami położone przy ulicy Mazowieckiej, w pobliżu Królewskiej. Nakazał zburzyć istniejące zabudowania, w tym XVIII-wieczny pałacyk Augusta Arndta. Prace budowlane, które natychmiast ruszyły, ukończono w roku 1871. Pałac zaprojektował znany architekt berliński Georg Hitzig (1811–1881), budowniczy pałaców berlińskiej plutokracji i innych reprezentacyjnych obiektów w stolicy cesarstwa niemieckiego, m.in. budynku giełdy. Pałac Kronenberga okazał się najbardziej imponującą rezydencją

w całej Warszawie. Dwupiętrowy gmach został ozdobiony kariatydami symbolizującymi przemysł, handel i naukę. Wykuł je w kamieniu rzeźbiarz Leonard Marconi (1835–1899). Wytworowa ideowa była jednoznaczna i nawiązywała do ideałów pracy organicznej, którym baron, po upadku powstania styczniowego, oddawał się z wielkim sukcesem. Ogromny gmach został wzniesiony przy zastosowaniu najnowszej techniki budowlanej. Wykorzystano gotowe elementy konstrukcyjne, takie jak belki stropowe, wsporniki i kolumny wykonane z lanego żelaza. Wewnątrz zastosowano gazowe oświetlenie i centralne ogrzewanie. Olbrzymia klatka schodowa została nakryta przeszkłonym dachem.

Budowa pochłonęła około 1 miliona rubli, co w przybliżeniu stanowiło równowartość 20 kamienic czynszowych. Pałac miał znaczenie prestiżowe. Świadczył o przewadze Kronenberga nad innymi przemysłowcami Królestwa Polskiego, którzy mogli jedynie marzyć o dorównaniu mu pod względem posiadanego majątku i wpływów politycznych. Apartamenty barona znajdowały się na pierwszym piętrze. Na parterze ulokowano natomiast pomieszczenia biurowe. Baron, jak widać, cały czas prowadził rozległe interesy i w czasach, gdy nie było komputerów, musiał mieć szybki dostęp do informacji i możliwości podejmowania decyzji. Wyposażenie pałacu było bardzo bogate. Zgromadzono w nim mnóstwo obrazów, rzeźb i zbytkownych przedmiotów. Urządzono także obszerną bibliotekę. Pałac nazywano owocem pychy, a sam baron, podobnie jak wielu innych bogaczy posiadających okazałe siedziby, nie był z niego zadowolony i uważał, że postąpił lekkomyślnie przystępując do budowy. Już wtedy jak widać bogactwo na pokaz przeszkadzało w spokojnym życiu.

Stosunkowo szybko, po śmierci barona w roku 1878 w Nicei, zaczęły się kłopoty. Już pod koniec XIX wieku spadkobiercy Kronenberga usiłowali sprzedać obiekt miastu. Oferowano im jednak sumę stanowiącą stosunkowo niewielką część poniesionych kosztów. Ponadto opinia publiczna, szczególnie jej odłam narodowy, gwałtownie sprzeciwiała się zasilaniu publicznymi pieniędzmi bardzo zamożnej rodziny. W roku 1915 Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Przezorność”, z myślą o własnej siedzibie, ogłosiło konkurs na przebudowę pałacu. Planowano nadbudowę kilku pięter. Pałac Kronenberga zostałby w ten sposób zaadaptowany do nowych potrzeb w postaci biurowca. Ostatecznie pałac sprzedano w latach 20. Bankowi Polskiemu – centralnej instytucji emisyjnej, również z przeznaczeniem na pomieszczenia biurowe. 18 maja 1939 roku, w przededniu dziejowej katastrofy, w pałacu wybuchł pożar. Do jego gaszenia użyto najnowocześniejszego sprzętu gaśniczego. Spłonął dach. Zniszczeniu uległa część pomieszczeń na drugim piętrze. Dzieło zniszczenia pogłębiły naloty we wrześniu 1939 roku. Rejon Nowego Świata i Krakowskiego Przedmieścia był silnie bombardowany przez lotnictwo niemieckie. W gruzach leżało wiele domów, ale nie pałac Kronenberga. Można nawet powiedzieć, że dzieło barona przetrwało w stosunkowo dobrym stanie. Nie zaszkodziło mu również powstanie warszawskie. Po wojnie nadawało się do odbudowy i restauracji, co zresztą planowano, prowizorycznie zabezpieczając obiekt poprzez zamurowanie otworów okiennych.

Miniatura pałacu Kronenberga. Park Miniatur Województwa Mazowieckiego.
Fot. P. Tanewski.

Jedna z prac nagrodzonych na konkursie architektonicznym. „Przegląd Techniczny” 1916, nr 41–42.

Pożar pałacu w marcu 1939 roku. Fot. ze zbiorów Narodowego Archiwum Cyfrowego.

W roku 1958 władze podjęły decyzję o oddaniu pałacu Francuzom, którzy po przeprowadzeniu gruntownego remontu zamierzali urządzić w nim ambasadę. Strona francuska uznała jednak, że trudno będzie jej adaptować pomieszczenia o wysokości 6 metrów i zażądała rozbiórki pałacu w celu wzniesienia zupełnie nowego obiektu. Władze Warszawy dokonały szybkiego skreślenia pałacu z rejestru zabytków. Rozbiórkę prowadzono niezwykle pośpiesznie. Nie zadbano nawet o fachowe pomiarzenie i obfotografowanie dawnej siedziby barona. Elementy konstrukcyjne, takie jak kolumny i rzeźby wykorzystano do różnych celów. Znalazł się nawet przedsiębiorczy kamieniarz z jednego z warszawskich cmentarzy, który zużył je na luksusowe nagrobki. Ostatecznie w miejscu pałacu nie stanęła ambasada francuska. Pusty plac straszyl przez kilkanaście lat. W latach 70. wzniesiono na nim hotel Victoria. Dziś możemy jedynie oglądać miniaturę pałacu w parku miniatur województwa warszawskiego, ale może warto nawiązać do historii pałacu w inny sposób.

W miejscu gmachu F został założony trawnik. Jest to rozwiązanie tymczasowe. Władze SGH planują wzniesienie nowego gmachu, który spełniałby wszystkie kryteria nowoczesności. Dyskusja o jego kształcie i funkcjach trwa zresztą od pewnego czasu. Trudno marzyć o odbudowie pałacu Kronenberga przez SGH, ale może zaproponować architektom, by nowy obiekt SGH zawierał elementy architektoniczne dawnego pałacu, np. kariatydy, kolumnadę, albo inne detale zewnętrznego lub wewnętrznego wystroju. Taki zabieg doskonale oddawałby ducha uczelni i świadczył o świadomym nawiązywaniu do tradycji historycznej. To przecież absolwenci Szkoły Kronenberga rozwiązanej w 1900 roku przez władze carskie z powodu socjalistycznej konspiracji, odtworzyli ją już w 1906 roku w postaci Kursów Handlowych zorganizowanych przez kronenberczyka Augusta Zielińskiego.

Paweł Tanewski

Źródła: T.S. Janiszewski, *Dzieje pałacu Kronenberga*, PWN, Warszawa 1972, R. Kołodziejczyk, *Portret warszawskiego milionera*, wyd. Książka i Wiedza, Warszawa 1968, A. Żor, *Dzieje fortuny*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2011, Pałac Kronenberga w Warszawie, Wikipedia.

Wspomnienie o Kevinie Essexie

W naszym życiu napotykałyśmy czasami ludzi, z którymi już od pierwszej chwili chcemy się zaprzyjaźnić, rozmawiać, być dłużej w ich towarzystwie. Najpierw wydaje się, że są zwyczajni, po prostu sympatyczni, ciepłi, pogodni, zawsze chętnie nas wysłuchają, a jak trzeba – nie odmówią pomocy. A jednak, kiedy myślimy o nich dłużej, nagle dostrzegamy, że są w trudny do zdefiniowania sposób niezwykli, wyjątkowi, że przebywanie z nimi daje nam coś więcej.

Taki właśnie był Kevin. Na czym polegała Jego niezwykłość?

Z całą pewnością był świetnym nauczycielem, pomocnym i życzliwym kolegą. Był niezastąpiony w rozwiązywaniu naszych wątpliwości językowych, bardzo tolerancyjny dla naszych ułomności lingwistycznych. Zawsze można było na Niego liczyć. Był człowiekiem bardzo szczodrym: dawał siebie i swój czas, nie oczekując specjalnej wdzięczności czy nagrody. Miał wyjątkowo otwartą osobowość i łatwość w nawiązywaniu relacji. Miał bardzo dobry kontakt ze studentami, którzy mówili o nim po prostu Kevin. I mimo że mogłoby się wydawać, że to zbyt poufała forma, to jednak wszyscy studenci go szanowali. Nawet w czasie egzaminów potrafił stworzyć specyficzną, przyjazną atmosferę, co nie przeszkadzało, wręcz pomagało w dokonaniu obiektywnej oceny.

Poza dydaktyką angażował się w bardzo wiele działań w SGH. Pracował przy tłumaczeniach, bardzo intensywnie – Jego nazwisko jako tłumacza na stałe figurowało w wydawnictwach naukowych SGH. Był bardzo pracowity i rzetelny.

Lista Jego zasług i zalet jest bardzo długa, nie sposób je wszystkie tu wymienić.

Jednak jego wyjątkowość i to, że wyróżniał się w gronie osób, o których można głosić podobne pochwały, polegały na czymś jeszcze. Gdy przywołujemy w pamięci Jego postać, widzimy człowieka z uśmiechem na ustach. Kiedy się uśmiechał, a robił to właściwie ciągle, to śmiała się cała Jego twarz, jak u dziecka. To było wręcz zaraźliwe!

Zawsze, gdy spotykaliśmy Go na uczelni, zaczynał przyjazną rozmowę. Miał „angielskie” poczucie humoru i lubił żartować. Witiał szarmancko panie i panów z naszego zespołu, mówiąc:

Hello, young lady/man, bez względu na wiek witanej osoby. Może w innych ustach brzmiałoby to lekko sarkastycznie, ale nie w jego wykonaniu. Był człowiekiem, który wydawał się nie mieć w sobie ani krzty złośliwości, nawet jak chciał wyrazić coś nieco ostrzej, było to podane z oglądą i dystansem, z wielką kulturą. Tworzył atmosferę, w której innym było z nim dobrze, bez napięcia, bez udawania – tak po prostu przyjaźnie, pozytywnie.

Jego wyjątkowa otwartość i łatwość w nawiązywaniu relacji przejawiała się między innymi w tym, że lektorów języka niemieckiego zagadywał po niemiecku, z lektorami języka hiszpańskiego rozmawiał po hiszpańsku, a z francuskimi po francusku. Jedynie lektorzy języka angielskiego byli poszkodowani, bo najchętniej konwersował z nami po polsku, gdyż władał płynnie naszym językiem. Jego otwartość była pewnie po części wynikiem Jego bogatych doświadczeń podróżniczych. Mieszkał i pracował we Francji i w Portugalii. Pamiętamy jego barwne opowieści o wieloletnim pobycie w Brazylii, ile razy został tam napadnięty i okradziony – wszystko z dużą dozą humoru, bez złości i pretensji. Akceptował ludzi takimi, jacy są, zawsze szukał jasnej strony.

Jak więc można ująć w zwięzły sposób wyjątkowość Kevina?

Wydaje się, że Kevin, po prostu, był zawsze po słonecznej stronie ulicy i ktokolwiek z Nim był, rozmawiał, pracował mógł się ogrzać w promieniach słońca, które dla Niego świeciło, zarażać się Jego radością życia, którą czerpał z udanego życia rodzinnego i swoich pasji. Uwielbiał gotowanie, kochał muzykę klasyczną, zawsze z dumą i wielką miłością mówił o swojej córeczce, cieszył z jej osiągnięć. I jeżeli po naszej stronie pogoda bywała różna: czasami lał deszcz, czasami nastroje były jesienno-pochmurno-nadąsane, to gdy pojawiał się Kevin, zapraszał nas, od niechcenia, na tę stronę ulicy, gdzie, niezależnie od wszystkiego, świeci słońce.

Myślimy, że gdyby było wśród nas więcej takich osób jak Kevin, świat byłby o wiele lepszy. Jako prawdziwy Anglik Kevin bardzo lubił muzykę barokową – Haendla czy Vivaldiego. Jedną z naszych koleżanek spotkała Go w Filharmonii w Warszawie na koncer-

cie Simony Kermes – jego ulubionej sopranistki. Powiedział, że w domu ma wszystkie jej nagrania. Był z żoną, oboje bardzo elegancyści – Kevin w garniturze i krawacie!!! Nie każdy miał okazję Go takim oglądać. ☺ Po koncercie, rozpromieniony, stał w kolejce po podpis na kolejnej płycie.

Kevin – chcemy wierzyć, że tam, dokąd tak nagle odszedłeś, ta muzyka, piękne głosy, nasze wspólne chwile wypełnione śmiechem i radością są z Tobą w każdej chwili. Dziękujemy Ci za to, że byłeś z nami, zbyt krótko, ale nawet w tym niedługim czasie zostawiłeś swój dobry ślad, trochę nas odmieniłeś.

Będziemy Ci zawsze wdzięczni, będziemy pamiętać.

Rest in Peace

*Grab your coat and get your hat
Leave your worries on the doorstep
Life can be so sweet
On the sunny side of the street*

*Can't you hear the pitter-pat
And that happy tune is your step
Life can be complete
On the sunny side of the street*

*I used to walk in the shade with my
blues on parade
But I'm not afraid...this rover's crossed over*

*If I never had a cent
I'd be rich as Rockefeller
Gold dust at my feet
On the sunny side of the street*

**Barbara Adam, starszy wykładowca
CNJO**

Granty dla studentów

– trwa nabór do programu Akcja Inkubacja

Innowacje społeczne, o których dużo już mówi się w naszym kraju, to świeże, skuteczne metody rozwiązywania społecznych problemów – sama innowacyjność może w ich przypadku dotyczyć wytwarzanych produktów, sposobu pracy czy kreowania zupełnie nowych zjawisk. Chyba każdy z nas miałby czasem pomysły na to, jak sprawić, by żyło się lepiej, niewielu jednak wie, co zrobić z tym dalej, a tylko nieliczni korzystają z oferowanych przez państwo możliwości rozwoju. Nadszedł czas, aby to zmienić. Trwa nabór do projektu „Akcja Inkubacja”.

Wszystko pod kontrolą

Proces inkubowania innowacji społecznych to rodzaj wsparcia załączków nowych pomysłów, ich dopracowywanie i rozwijanie, testowanie, a w końcu upowszechnianie wśród społeczeństwa czy nawet włączanie do polityki. W ramach projektu grantowego innowatorom społecznym (czyli pomysłodawcom) udzielone zostanie kompleksowe wsparcie merytoryczne, techniczne oraz finansowe. Uczestnicy, których pomysł przejdzie do etapu testowania, otrzymają grant w wysokości od 5000 do 80 000 złotych na wdrożenie innowacji społecznej w wybranym środowisku.

Projekt „Akcja Inkubacja” ma przede wszystkim zachęcić do aktywności podmioty i osoby z różnych środowisk, wspierając je przy tym w poszukiwaniu, rozwijaniu i testowaniu innowacyjnych rozwiązań służących przechodzeniu młodych ludzi z systemu edukacji do pracy zawodowej. Przedsięwzięcie zakłada rozwinięcie i przetestowanie sześćdziesięciu innowacji społecznych oraz upowszechnienie i podjęcie działań prowadzących do włączenia ośmiu najlepszych projektów do polityki i praktyki.

Inkubacja, praca, edukacja

Pomysły na innowacyjne rozwiązania, narzędzia czy metody mogą dotyczyć jednego z czterech obszarów:

- Zdobywanie doświadczenia zawodowego w trakcie edukacji formalnej. Innowacje w tym obszarze powinny służyć przeciwdziałaniu problemowi bezrobocia wśród absolwentów, długotrwałego poszukiwania pierwszej pracy, pułapce trwałego braku zatrudnienia lub pracy poniżej kwalifikacji wśród absolwentów;
- Kształcenie postaw przedsiębiorczych oraz wspieranie w zakładaniu działalności gospodarczej. Innowacje w tym obszarze powinny odpowiadać na problem niskiego odsetka osób młodych prowadzących działalność gospodarczą, braku wiedzy, wiary oraz możliwości rozpoczęcia prowadzenia własnej działalności;
- Wsparcie kobiet w podejmowaniu kształcenia zawodowego. Innowacje w tym obszarze powinny przeciwdziałać pułapce „gorszego” wykształcenia i odpowiadać na problem niskiego odsetka osób wybierających kształcenie zawodowe – w szczególności wśród kobiet w mniejszych miejscowościach;
- Rozwiązania umożliwiające współpracę sektora edukacji i nauki z przedsiębiorcami. Innowacje w tym obszarze powinny przeciwdziałać problemowi braku wystarczającej współpracy pomiędzy szkołami, uczelniami a przedsiębiorcami, w szczególności na rynku lokalnym i wśród absolwentów „z dyplomem, bez kwalifikacji”, niedopasowanych do oczekiwań rynku pracy.

Istotne jest zatem to, by innowacje społeczne zgłoszone do projektu „Akcja Inkubacja” poszukiwały rozwiązań na pograniczu obszaru edukacji i zatrudnienia. Projekty powinny z jednej strony odpowiadać na problemy systemu edukacji w kontekście wyzwań, jakie stawia przed nim zmieniający się rynek pracy,

z drugiej zaś – proponować działania wzmacniające relację rynku pracy z sektorem edukacji.

Kto się nie boi innowacji społecznych?

Innowatorem społecznym, który otrzyma grant w projekcie „Akcja Inkubacja” może formalnie zostać każdy: • osoba fizyczna; • nieformalna grupa osób fizycznych; • osoba prawna; • sformalizowane partnerstwo osoby fizycznej z osobą lub osobami prawnymi; • sformalizowane partnerstwo grupy nieformalnej osób fizycznych z osobą lub osobami prawnymi; • sformalizowane partnerstwo osób prawnych.

Choć do udziału w akcji zachęcamy wszystkich, do zgłaszania swoich innowacyjnych pomysłów zapraszamy szczególnie studentów, organizacje pozarządowe, szkoły różnego szczebla, przedsiębiorców, animatorów i partnerów społecznych, instytucje państwowe oraz przedstawicieli podmiotów odpowiedzialnych za kreowanie polityk publicznych w obszarze kształcenia i aktywizacji zawodowej młodych ludzi. Projekt zgłosić może nawet pojedyncza osoba, jednak zachęcamy do tworzenia międzysektorowych zespołów – grup składających się maksymalnie z pięciu osób.

Odbiorcy i użytkownicy

Rozwinięte w ramach projektu innowacje społeczne służyć mają przede wszystkim ludziom młodym, narażonym na mnóstwo niebezpiecznych pułapek po wejściu na rynek pracy – pułapki wyższego, niższego czy wreszcie gorszego wykształcenia, pułapki trwałego braku zatrudnienia czy „śmieciowej pracy”. Odbiorcami innowacji będą zatem uczniowie szkół średnich, wyższych i wieczorowych, absolwenci pozostający poza rynkiem pracy, chcący podnieść kwalifikacje zawodowe lub przekwalifikować się, czy wreszcie pracujący poniżej swoich kwalifikacji.

W przypadku projektu „Akcja Inkubacja” istnieje jeszcze grupa tak zwanych użytkowników wsparcia, czyli te podmioty lub osoby, które mogą skorzystać z wypracowanych innowacyjnych rozwiązań w codziennej praktyce na rzecz edukacji bądź aktywizacji zawodowej ludzi młodych. Przedstawiciele biznesu lub świata akademickiego, przygotowujący absolwentów do pełnienia ról zawodowych, na co dzień pracujący z młodzieżą i zajmujący się aktywizacją, doradztwem czy poradnictwem zawodowym. To właśnie z użytkownikami wsparcia innowator społeczny będzie testował swój pomysł w fazie próbnej.

„Akcja Inkubacja” realizowana jest od 1 sierpnia br. do 31 lipca 2018 r. **Nabór wniosków do projektu trwa do 16 stycznia 2017 r.** Wszelkie informacje dla wnioskodawców, regulamin i wymagane dokumenty znajdują się na stronie: [www.akcjainkubacja.pl]. Zachęcamy do udziału! Rozwiń i przetestuj swój pomysł razem z nami!

Mateusz Wiśniewski

Projekt realizowany jest w ramach IV osi priorytetowej Innowacje społeczne i współpraca ponadnarodowa, działanie 4.1 Innowacje Społeczne Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój.

GRUDZIEŃ

SGH wśród najlepszych szkół biznesu w Europie

„Financial Times” opublikował ranking najlepszych 90 uczelni biznesowych w Europie. Ranking ten jest podsumowaniem pięciu różnych rankingów organizowanych przez FT. Miejsce w każdym z nich składa się na pozycję uczelni w grudniowym podsumowaniu. W 2016 roku SGH zajęła 83. miejsce – ex aequo z Bradford University School of Management i EM Strasbourg Business School (w 2016 r. SGH wzięła udział tylko w jednym rankingu FT – wrześniowym Master in Management, w którym kierunek zarządzanie uplasował się na 73. pozycji).

Prof. Michał Trocki**laureatem nagrody Atlas PM 2016**

Prof. dr hab. Michał Trocki wyróżniony został przez IPMA International Project Management Association prestiżową nagrodą Atlas Project Management 2016 przyznawaną osobom szczególnie zasłużonym dla rozwoju profesjonalnego zarządzania projektami.

LISTOPAD

Prof. Tomasz Szapiro**przewodniczącym nowej komisji KRASP**

Prof. dr hab. Tomasz Szapiro, został przewodniczącym Komisji ds. Rankingów i Akredytacji KRASP w kadencji 2016–2020.

Centrum Doskonałości Jeana Monneta w SGH

W SGH powstało Centrum Doskonałości Jeana Monneta (Jean Monnet Centre of Excellence at Warsaw School of Economics – CEWSE) – ośrodek badań nad problematyką integracji europejskiej oraz miejsce propagowania wiedzy o procesach integracyjnych w UE. Kierownikiem CEWSE jest prof. Ewa Latoszek.

Habilitacje pracowników SGH nagrodzone przez NBP

Prof. Izabela Pruchnicka-Grabias z Instytutu Bankowości KES zdobyła I nagrodę w V edycji Konkursu o Nagrodę Prezesa Narodowego Banku Polskiego za najlepszą pracę doktorską i habilitacyjną (pt. *Fundusze hedgingowe. Teoria i praktyka*). Dr hab. Małgorzata Pawłowska z Katedry Teorii Systemów Ekonomicznych KES otrzymała w tym konkursie wyróżnienie (praca pt. *Konkurencja w sektorze bankowym. Teoria i wyniki empiryczne*).

„Ustawa 2.0”: konsultacje z Senatem SGH

21.11 w SGH odbyło się spotkanie konsultacyjne Senatu z przedstawicielami jednego z trzech zespołów opracowujących założenia do nowej ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym*. W spotkaniu udział wzięli prof. Marek Kwiek (lider zespołu UAM w Poznaniu) i prof. Jakub Brdulak z Instytutu Kapitału Ludzkiego SGH (członek zespołu).

Finansowanie NCN dla 12 projektów badawczych z SGH

Dwanaście projektów badawczych z SGH zostało zakwalifikowanych do finansowania w ramach konkursów Opus 11, Sonata 11 i Preludium 11 Narodowego Centrum Nauki.

M. Bernardelli trzykrotnym mistrzem świata weteranów

Dr Michał Bernardelli na 22. Mistrzostwach Świata Weteranów w Lekkoatletyce w Australii zdobył trzy złote medale.

Order Palm Akademickich dla prof. Małgorzaty Molędy-Zdziech

Order Palm Akademickich przyznany został dekretem premiera Republiki Francuskiej za zasługi dla kultury francuskiej, w tym za wzmacnianie więzów uniwersyteckich pomiędzy Francją i Polską.

Tytuł „Osobowość w Ubezpieczeniach” dla SGH

Kapituła Nagrody Honorowej im. Profesora Tadeusza San-gowskiego Izby Gospodarczej Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka pod przewodnictwem prof. Alojzego Z. Nowaka z okazji 110. rocznicy edukacji ekonomicznej wielu pokoleń Polaków nadała SGH tytuł „Osobowość w Ubezpieczeniach”.

Dr hab. Z. Krysiak ekspertem w Kancelarii Prezydenta i MF RP

Dr hab. Zbigniew Krysiak z Instytutu Finansów Korporacji i Inwestycji KNoP został powołany na eksperta ekonomicznego w Kancelarii Prezydenta RP. Został także zatrudniony w Ministerstwie Finansów RP jako ekspert wiceministra finansów Wiesława Janczaka.

PAŹDZIERNIK

SGH wspiera Polonię

26 października JM Rektor prof. Marek Rocki podpisał porozumienie z Fundacją Dzieło Nowego Tysiąclecia, na mocy którego SGH przyjmie na studia podyplomowe dwie osoby o polskich korzeniach, mieszkające w Ameryce Łacińskiej. Polonijni studenci otrzymają od Fundacji stypendium.

Nowy podwójny dyplom

24 października w SGH przebywali przedstawiciele uczelni partnerskiej ze Szwajcarii – ZHAW School of Management and Law. Podpisano umowę o ustanowieniu i uruchomieniu nowego Magisterskiego Programu Podwójnego Dyplomu.

Porozumienie SGH i ACCA

24 października rektor SGH prof. Marek Rocki i prezes zarządu ACCA Helen Brand podpisali porozumienie, które ułatwi współpracę obu instytucji na rzecz rozwoju zawodów związanych z finansami i rachunkowością w Polsce.

Warsztat Stanford University i SGH o transformacji Polski

17 października w SGH odbył się warsztat na temat społecznej oceny transformacji gospodarczej i ustrojowej Polski. O przemianach rozmawiali studenci Stanford University in Berlin i SGH.

Platynowy Medal im. J. Kilińskiego za zasługi dla rzemiosła

JM Rektor prof. Marek Rocki w imieniu SGH odebrał odznaczenie Związku Rzemiosła Polskiego – Platynowy Medal im. Jana Kilińskiego za zasługi dla polskiego rzemiosła.

Prof. Maria Aluchna wśród ekspertów Ministerstwa Rozwoju

Prof. Maria Aluchna z Katedry Teorii Zarządzania KZiF dołączyła do grona ekspertów Ministerstwa Rozwoju. Zakres jej działań obejmuje ocenę merytoryczną wniosków w ramach projektów Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój 2014–2020 Ministerstwa Rozwoju.

Złoto dla Chóru SGH

Chór SGH brał udział w I Międzynarodowym Konkursie Chóralnym Cantu Gaudeamus w Białymstoku – zdobył dwie nagrody. Chór mieszany – drugie miejsce i złoty dyplom w kategorii „chóry mieszane, dorośli”; chór żeński – pierwsze miejsce *ex aequo* z chórem żeńskim Uniwersytetu Wileńskiego „Virgo” w kategorii chóry o głosach równych, złoty dyplom i złota nagroda, a chór męski w tej samej kategorii – złoty dyplom.

Prof. A. Blikle z nagrodą KNoP

18 października odbyła się gala wręczenia nagrody za najlepszą pracę naukową z zakresu nauk o przedsiębiorstwie. Tegorocznym laureatem Nagrody KNoP SGH został prof. dr hab. Andrzej Jacek Blikle (za książkę *Doktryna jakości – rzecz o skutecznym zarządzaniu*).

Prof. Dominik Gajewski odebrał nominację sędziowską

10 października w Pałacu Prezydenckim prezydent RP Andrzej Duda wręczył 56 nominacji sędziowskich. Prof. Dominik Gajewski (KES) został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Dr Marek Chrzanowski

szefem Komisji Nadzoru Finansowego

Decyzją premier RP Beaty Szydło dr Marek Chrzanowski od 13 października jest przewodniczącym Komisji Nadzoru Finansowego. Dr Chrzanowski jest adiunktem w Instytucie Ekonomii Politycznej, Prawa i Polityki Gospodarczej KZiF.

Prof. Elżbieta Adamowicz

ponownie wybrana do CIRET Council

Prof. Elżbieta Adamowicz, dyrektor Instytutu Rozwoju Gospodarczego w KAE, została wybrana na kolejną czteroletnią kadencję do CIRET Council. CIRET jest międzynarodowym stowarzyszeniem ośrodków zajmujących się badaniem koniunktury gospodarczej. SGH jest członkiem korporacyjnym organizacji.

Dr M. Bernardelli trzeci na mecie „Biegnij Warszawo”

Dr Michał Bernardelli, prezes AZS SGH, adiunkt w Instytucie Ekonometrii i kierownik CWFIS, w biegu na 10 kilometrów „Biegnij Warszawo” zajął trzecie miejsce w klasyfikacji mężczyzn.

WRZESIEŃ

Symulacja obrad

Model European Union Warsaw 2016 w SGH

W SGH odbyła się III edycja warszawskiej symulacji procesu legislacyjnego UE. Prawie 100 osób z ponad 20 krajów wcieliło się w role komisarzy unijnych, ministrów krajów członkowskich UE oraz posłów do Parlamentu Europejskiego.

Rada do Spraw Przeciwdziałania Unikaniu Opodatkowania

Dr hab. Dominik Gajewski z KES oraz dr hab. Aleksander Werner, prof. SGH z KNoP zostali powołani do Rady do Spraw Przeciwdziałania Unikania Opodatkowania.

SGH w Rankingu „Financial Times”

Master In Management 2016

Dziennik „Financial Times” opublikował ranking programów magisterskich z zakresu zarządzania. Program SGH awansował – z 75. na 73. miejsce.

XI Międzynarodowy Zjazd Absolwentów SGH/SGPiS

24 września 2016 r. odbył się XI Zjazd Absolwentów Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie. Zjazd był ukoronowaniem obchodów 110-lecia nieprzerwanej działalności SGH. W spotkaniu wzięło udział ponad 840 osób.

Pracownicy SGH w kapitule nagrody gospodarczej prezydenta RP

Dr Marek Chrzanowski, dr Marek Dietl i prof. dr hab. Małgorzata Zaleska z SGH zostali powołani do trzynastoosobowej kapituły nagrody gospodarczej prezydenta RP.

SIERPIEŃ

Studentka SGH na Igrzyskach Olimpijskich w Rio

Studentka SGH Anna Maliszewska zajęła 19. miejsce w pięcioboju nowoczesnym. Wcześniej zdobyła dwukrotnie Mistrzostwo Warszawy i Mazowsza, a także brązowy medal Akademickich Mistrzostw Polski w biegach przełajowych.

LIPIEC

Zmarła prof. Janina Józwiak, rektor SGH w latach 1993–1999

Prof. dr hab. Janina Józwiak była pierwszą kobietą piastującą tę funkcję, wybitną ekonomistką i demografem, osobą zasłużoną w procesie reformowania systemu edukacji w Polsce i w SGH.

Medal Mikołaja Kopernika dla profesora Andrzeja Hermana

Zarząd Związku Banków Polskich w uznaniu szczególnych zasług w budowie i rozwoju sektora bankowego przyznał prof. Andrzejowi Hermanowi, dyrektorowi Instytutu Zarządzania Wartością KNoP SGH, Medal Mikołaja Kopernika.

Studentki SGH wygrały konkurs L’Oreal Brandstorm 2016

Tine Schlaak, Franziska Sarrazin oraz Angelika Kim – uczestniczki MPPD SGH i Technische Universität Berlin – wygrały tegoroczną edycję konkursu L’Oréal Brandstorm. Ich projekt był nowatorską propozycją marketingowej i sprzedażowej strategii dla jednej z marek koncernu.

CZERWIEC

Prof. Adam Glapiński powołany na prezesa NBP

10 czerwca Sejm RP powołał profesora Adama Glapińskiego na stanowisko prezesa Narodowego Banku Polskiego. Prof. Adam Glapiński kieruje Zakładem Ekonomii Politycznej i Historii Myśli Ekonomicznej w KZiF.

Nominacje profesorskie

dla Mirosławy Janoś-Kresło i Jacka Mirońskiego

21 czerwca w Pałacu Prezydenckim profesorowie SGH Mirosława Janoś-Kresło i Jacek Miroński otrzymali nominacje profesorskie w zakresie nauk ekonomicznych.

Prof. Beata Czarnacka-Chrobot ponownie w Komitecie Polityki Naukowej

Prof. Beata Czarnacka-Chrobot została powołana do Komitetu Polityki Naukowej na kadencję 2016–2018.

SGH najlepsza w rankingu „Rzeczpospolitej”

30 czerwca „Rzeczpospolita” opublikowała pierwszą edycję nowego rankingu uczelni i wydziałów ekonomicznych. SGH zajęła I miejsce w kategorii uczelni (96,4). Mocne strony uczelni to jakość i dostępność kadry dydaktycznej, powodzenie absolwentów na rynku pracy oraz duża liczba wyjazdów zagranicznych naszych studentów.

SGH ponownie najlepsza w Polsce według rankingu „Perspektywy”

SGH zajęła pierwsze miejsce w kategorii uczelni ekonomicznych Rankingu Szkół Wyższych 2016 opublikowanym 8 czerwca przez „Perspektywy”. „Perspektywy” przyznały też pierwsze miejsca trzem naszym kierunkom: ekonomii, finansom i rachunkowości oraz zarządzaniu. W ogólnym zestawieniu uczelni akademickich awansowaliśmy z 12. na 11. miejsce.

Kolegia SGH w rankingu NCN

Narodowe Centrum Nauki opublikowało zestawienie jednostek naukowych i badawczych biorących udział w konkursach na granty rozstrzygniętych w latach 2013–2015. Trzy kolegia SGH zajęły w tym rankingu wysokie pozycje.

W 2015 roku wnioski o granty NCN złożyło 65 jednostek z grupy nauk humanistycznych i społecznych: 3. miejsce zajęło KGS (11 417 zł/pracownik naukowy), 4. miejsce – KAE (7 804 zł/pracownik naukowy), 12. miejsce – KES (3 730 zł/pracownik naukowy).

Prof. Ewa Latoszek w Parlamencie Europejskim

29 czerwca prof. dr hab. Ewa Latoszek, jako jedyny przedstawiciel nauk społeczno-humanistycznych z Unii Europejskiej, wzięła udział w debacie pt.: „Closing the success gap in R&I Framework Programmes”.

Wizyta przygotowawcza do akredytacji EQUIS

6 czerwca w SGH, w czasie spotkania z władzami i pracownikami uczelni, prof. Ulrich Hommel, przewodniczący komitetu ds. akredytacji EQUIS, przedstawił wymagania EFMD dotyczące procesu akredytacji oraz wstępną ocenę przygotowanych przez uczelnię materiałów związanych z tą procedurą.

Prof. Marek Rocki otrzymał Złotego Gryfa AZS

Podczas XXVI Zjazdu AZS, który odbył się 10 i 11 czerwca na Politechnice Warszawskiej, profesor Marek Rocki – rektor-elekt SGH – otrzymał najwyższe wyróżnienie Akademickiego Związku Sportowego – Złotego Gryfa AZS. Prof. Rocki przez ostatnie 13 lat był prezesem AZS; obecnie jest członkiem prezydium tej organizacji.

Globalne spotkanie menedżerów programu CEMS MIM

W czerwcu gościliśmy w SGH ponad 60 przedstawicieli 30 uczelni partnerskich CEMS oraz pracowników centrali aliansu (CEMS Head Office). Spotkali się w celu omówienia działań na rzecz dalszego rozwoju programu w skali globalnej.

Studenckie noble 2016 dla SGH

Przemysław Brzuszcak – student trzech uczelni, w tym SGH – zwyciężył w tegorocznej edycji konkursu „Studencki Nobel” i został najlepszym studentem w Polsce. Drugim naszym laureatem jest Tomasz Klemt, student II roku studiów magisterskich na kierunku finanse i rachunkowość, który został najlepszym studentem w kategorii nauki ekonomiczne i prawne.

MAJ

Wybory władz akademickich SGH na kadencję 2016–2020

9 maja dr hab. Marek Rocki, prof. nadzw. SGH został wybrany Rektorem Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie na kadencję 2016–2020. Rektor-elekt jest profesorem nadzwyczajnym w Zakładzie Ekonometrii Stosowanej w Instytucie Ekonometrii KAE. Od 2005 roku prof. Rocki jest Senatoren Rzeczypospolitej Polskiej. Jest także prezesem AZS i członkiem PKA.

16 maja Kolegium Elektorów wybrało prorektorów i dziekanów studiów licencjackiego i magisterskiego, 23 maja – prodziekanów tych studiów.

Dr hab. Jakub Brdulak w zwycięskim zespole w konkursie na założenia nowej ustawy

Dr hab. Jakub Brdulak (Instytut Kapitału Ludzkiego, KNoP) jest członkiem zespołu badawczego Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu – jednego z trzech zwycięzców konkursu MNiSW „Ustawa 2.0” na przygotowanie założeń do nowej ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym*.

Certyfikat Uberrima Fide dla SGH

SGH po raz kolejny z rzędu otrzymała Certyfikat Uberrima Fide za najwyższą staranność w zapewnianiu oryginalności prac dyplomowych.

KWIECIEŃ

Dr hab. Andrzej Rzońca przewodniczącym rady Towarzystwa Ekonomistów Polskich

27 kwietnia 2016 r. odbyło się walne zebranie Towarzystwa Ekonomistów Polskich, podczas którego dokonano wyboru władz na nową, dwuletnią kadencję. We władzach TEP znaleźli się dwaj pracownicy Katedry Międzynarodowych Studiów Porównawczych w KAE: dr hab. Andrzej Rzońca został przewodniczącym rady, a dr Marek Radzikowski – jej członkiem.

Medale Kopernika dla profesorów SGH

Podczas Forum Bankowego Związek Banków Polskich wyróżnił profesorów SGH – m.in. prof. prof. Małgorzatę Iwanicz-Drozdowską, Władysława Jaworskiego, Stanisława Kasiewicza, Karola Lutkowskiego, Piotra Masiukiewicza, Bogusława Pietrzaka, Andrzeja Sławińskiego, Małgorzatę Zaleską – Medalem Kopernika w uznaniu szczególnych zasług w budowie i rozwoju sektora bankowego.

Sukces drużyny SGH w grze ekonometrycznej

Drużyna studentów i doktorantów SGH zajęła II miejsce – tuż za Uniwersytetem Harvarda – w międzynarodowym konkursie ekonometrycznym „Econometric Game” w Amsterdamie. Kołem naukowym opiekuje się dr Andrzej Torój z KAE. Sukces osiągnął zespół doktorantów i magistrantów Instytutu Ekonometrii: Filip Premik, Jakub Witkowski, Arkadiusz Kotuła i Dominik Wasiluk.

Pracownicy SGH w prezydenckim zespole ekspertów

Szefowa Kancelarii Prezydenta RP powołała 8 kwietnia br. zespół do spraw wypracowania zmian w propozycji projektu ustawy dotyczącej kredytów odnoszonych do walut obcych. W zespole znaleźli się pracownicy SGH: dr hab. Zbigniew Krysiak i dr hab. Anna Szelągowska, prof. SGH z KNoP oraz doradca prezydenta RP dr Marek Dietl z KGS.

„Złoty Paragraf” dla prof. Tomasza Siemiątkowskiego

Kapituła nagrody Dziennika Gazety Prawnej wyróżniła prof. Tomasza Siemiątkowskiego z KZiF za działania na rzecz prawa i gospodarki. Prof. Tomasz Siemiątkowski otrzymał nagrodę za pomysł stworzenia ustawy o kontroli niektórych inwestycji, która pozwala zablokować przejęcie strategicznych dla państwa spółek przez niechcianych inwestorów.

Prof. Leszek Balcerowicz w gabinecie ministrów Ukrainy

Prof. Leszek Balcerowicz – kierownik Katedry Międzynarodowych Studiów Porównawczych SGH – został powołany przez prezydenta Ukrainy Petra Poroszenkę na jego przedstawiciela w gabinecie ministrów Ukrainy. Profesor został członkiem specjalnej rządowo-prezydenckiej grupy doradców strategicznych utworzonej w celu wspierania reform na Ukrainie.

Projekt ChemMultimodal otrzymał finansowanie

Projekt ChemMultimodal współrealizowany przez zespół Katedry Logistyki przy KNoP otrzymał finansowanie w konkursie programu Interreg Central Europe. Kierownikiem zespołu z ramienia SGH jest dr Katarzyna Nowicka.

Studenci SGH zwycięzcami EY Financial Challenger

Zwycięzcy 12 edycji konkursu pokonali ponad 550 zespołów. EY Financial Challenger organizowany jest już od ponad dekady z myślą o studentach zainteresowanych tematyką corporate finance – w szczególności zagadnieniami wyceny przedsiębiorstw oraz procesów fuzji i przejęć. W skład zwyciężskiej drużyny weszli Jędrzej Karpiński, Cezary Golański, Piotr Maciejewski i Jędrzej Rychlik.

Studentka SGH brązową medalistką akademickich mistrzostw świata w szachach

Anna Warakomska – zawodniczka AZS SGH i Akademii Szachowej Gliwice – po wspaniałej walce w ostatniej rundzie pokonała liderującą przez pierwszą część turnieju najlepszą Ormiankę, Marię Gegorgyan, zdobywając dla Polski trzecie miejsce.

MARZEC

Profesor Irena E. Kotowska w grupie doradczej Horyzont 2020

Profesor Irena E. Kotowska została członkiem Horizon 2020 Advisory Group for European Research Infrastructures w latach 2016–2018. W jej skład wchodzi 22 osoby reprezentujące różne instytucje naukowe z krajów Unii Europejskiej. Ich zadaniem jest przygotowanie zaleceń dla Komisji Europejskiej dotyczących programu badań na lata 2018–2020.

Współpraca z Lingnan University w Hong Kongu

22 marca w SGH gościła delegacja z Lingnan University z Hong Kongu. Celem wizyty było zapoznanie się z ofertą SGH oraz wstępne rozmowy dotyczące możliwości ustanowienia współpracy pomiędzy obiema uczelniami, w szczególności w zakresie wymiany studentów na poziomie licencjackim.

Wizyta przedstawicieli

ZHAW School of Management and Law

18 marca w SGH przebywali przedstawiciele uczelni partnerskiej ze Szwajcarii – ZHAW School of Management and Law. Wizyta związana była z trwającymi pracami nad ustanowieniem nowego programu podwójnego dyplomu na poziomie magisterskim.

LUTY

Stacja „SGH-Pole Mokotowskie”

SGH rozpoczęła starania o zmianę stacji metra „A-10 Pole Mokotowskie” na „A-10: SGH-Pole Mokotowskie”.

Kolejna edycja EUD i AME w SGH

SGH po raz kolejny gościła młodych studentów na zajęciach Ekonomicznego Uniwersytetu Dziecięcego (EUD) i Akademii Młodego Ekonomisty (AME). Organizatorem spotkań jest, działająca przy SGH, Fundacja Promocji i Akredytacji Kierunków Ekonomicznych.

Konkurs Rektora na bajkę ekonomiczną

Na konkurs nadesłano czternaście prac. Ostatecznie komisja konkursowa postanowiła wyróżnić trzy bajki. Są to: *Przetwory i spółka* – autor dr Michał Jakubczyk, *Inwestycje i wydatki* – autorka Maria Jerszow, *Bajka o prywatyzacji brudnego królestwa* – autor Michał Nowakowski.

Powstańcze kody QR

Na tablicy pamiątkowej w budynku A została umieszczona plakietka z kodem QR kierującym do biogramów naszych absolwentów, studentów i wykładowców walczących w czasie II wojny światowej w szeregach AK i w powstaniu warszawskim. Plakietkę rektorowi prof. Tomaszowi Szapiro przekazał prezes Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej prof. Leszek Żukowski, pseudonim „Antek”.

STYCZEŃ

Prof. Tomasz Siemiątkowski w rankingu wpływowych prawników

Prof. Tomasz Siemiątkowski, kierownik Zakładu Prawa Gospodarczego KZiF, znalazł się na 32. pozycji rankingu najbardziej wpływowych prawników w Polsce. Ranking przygotował Dziennik Gazeta Prawna.

Akt nominacyjny dla prof. Marii Lissowskiej

26 stycznia br. prof. dr hab. Maria Lissowska z Katedry Ekonomii Rozwoju i Polityki Ekonomicznej KAE odebrała z rąk prezydenta RP nominację profesorską.

Prof. Ewa Latoszek ekspertem programu Horyzont 2020

Komisja Europejska mianowała prof. Ewę Latoszek na kolejną kadencję eksperta w ramach grupy roboczej Programu Horyzont 2020 Advisory Group for Societal Challenge 6 „Europe in a changing world – Inclusive, Innovative and Reflective Societies”.

Dr Marek Chrzanowski w Radzie Polityki Pieniężnej

13 stycznia 2016 r. Senat RP powołał dr. Marka Chrzanowskiego do Rady Polityki Pieniężnej na sześcioletnią kadencję. Dr Marek Chrzanowski jest adiunktem w Instytucie Ekonomii Politycznej, Prawa i Polityki Gospodarczej KZiF.

Prof. Małgorzata Zaleska wybrana prezesem zarządu GPW

12 stycznia 2016 walne zgromadzenie akcjonariuszy wybrało prof. Małgorzatę Zaleską na stanowisko prezesa zarządu Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie. Profesor Małgorzata Zaleska jest absolwentką i pracownikiem naukowo-dydaktycznym SGH, dyrektorem Instytutu Bankowości w KES.

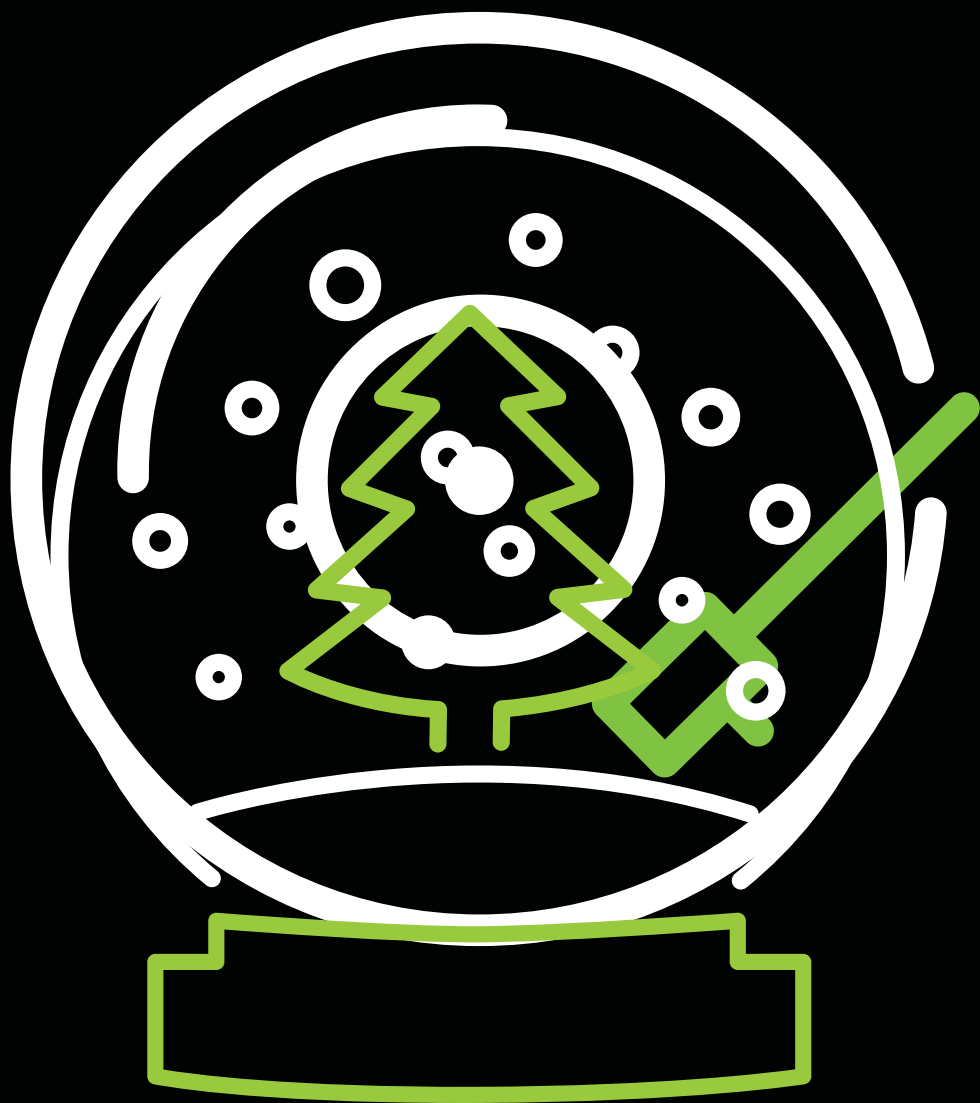

*To tu są ludzie,
którzy tworzą przyszłość*

Aplikuj na kariera.pwc.pl

**Pięknych doświadczeń życzymy
- nie tylko od święta.**

Wszystko zależy od Ciebie.
#Postawkropkę na
www.deloitte.com/pl/kariera

A large red circle containing white text.

**Przyjazny
Pracodawca
w branży
TSL 2016**

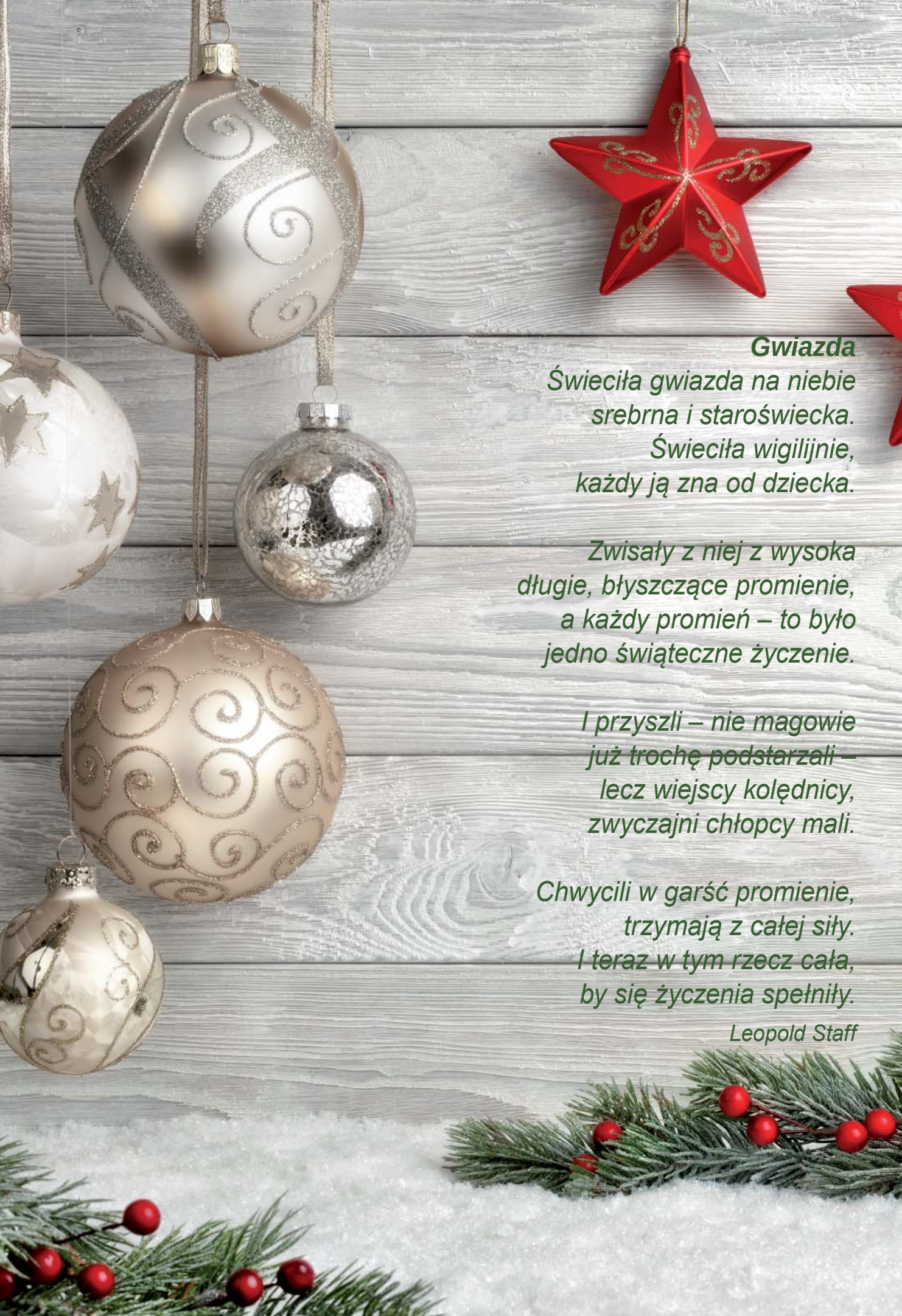
A large blue circle containing white text.

Praca jakich mało

Rozwijaj swój potencjał z globalnym operatorem logistycznym w Grupie Deutsche Bahn. Zdobywaj nowe umiejętności w przyjaznym otoczeniu. Nie przegap szansy na wyjątkowy start zawodowy w świecie niezwykłych możliwości w DB Schenker.

Znajdź nas na www.dbschenker-student.pl

Gwiazda

Świeciła gwiazda na niebie
srebrna i staroświecka.

Świeciła wigilijnie,
każdy ją zna od dziecka.

Zwisały z niej z wysoka
długie, błyszczące promienie,
a każdy promień – to było
jedno świąteczne życzenie.

I przyszli – nie magowie
już trochę podstarzali –
lecz wiejscy kolędnicy,
zwyczajni chłopcy mali.

Chwycili w garść promienie,
trzymają z całej siły.
I teraz w tym rzecz cała,
by się życzenia spełniły.

Leopold Staff

